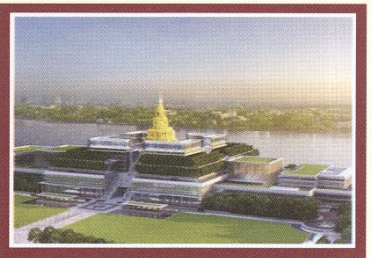

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

และร่าง

พระราชบัญญัติ

องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการพิจารณาของวุฒิสภา

อ.พ. ๑๕/๒๕๖๙

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

.....

๑. ความเป็นมาและข้อมูลเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติ

๑.๑ สรุปความเป็นมาในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ซึ่งคณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ และได้ส่งคืนสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณา ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๘ และได้เข้าสู่การพิจารณา ของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่วันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกัน และเกี่ยวเนื่องกันอีก ๓ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม คือ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มี การเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ซึ่งคณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ และได้ส่งคืนสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา ตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๘

(๒) ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๘

(๓) ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

ทั้งนี้ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการประกอบ

กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวยการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ) พร้อมกันไป และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ โดยถือเอา ร่างพระราชบัญญัติของนายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา

ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๒ ตอนที่ ๘๐ ก ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๘ โดยมาตรา ๒ บัญญัติว่า พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป จึงส่งผลทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๘ และร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบ เนื่องจากอยู่ระหว่างรอการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา เป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๗ วรรคหนึ่ง

หลังจากนั้นได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นใหม่ และมีพระบรมราชโองการ ประกาศแต่งตั้งรัฐมนตรี ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๓ ตอนพิเศษ ๘๖ ง ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๙ และคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปได้ร้องขอต่อรัฐสภา ตามหนังสือ สำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๙๐๔๙ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๙ เรื่อง การร้องขอต่อรัฐสภาเพื่อให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กราบเรียน ประธานรัฐสภา และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๙ ได้มีมติเห็นชอบแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงได้อนุญาตให้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๔๑ และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันพุธที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๙ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา ทั้งนี้ เมื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๙ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๑.๒ สรุปวัตถุประสงค์และเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

-วัตถุประสงค์ในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ สืบเนื่องจากปัจจุบัน ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถาน และบทกำหนดโทษทางปกครองที่กำหนดไว้อัตราโทษที่สูงไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับวิฤภาคประชาชนและวิฤกกิจการบริการชุมชนหรือวิฤกที่มีกำลังส่งต่ำกว่าหนึ่งกิโลวัตต์ ที่เป็นผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กมีรายได้น้อย รัฐมีการส่งกระจายเสียงไปในระยะใกล้ สมควรกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน สามารถมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถาน หรือรายได้อื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร และกำหนดโทษทางปกครองที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๒.๑ กำหนดให้ในการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน มีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถาน หรือรายได้อื่น เท่าที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

๒.๒ กำหนดโทษทางปกครองสำหรับผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ ต้องระวางโทษปรับรายวันไม่เกินวันละ ๑,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๖๑ วรรคสาม)

๒.๓ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๓. สรุปประเด็นสำคัญที่มีการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎร

- ถ้อยคำบางประการในร่างพระราชบัญญัตินี้ เช่น “ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน” และ “ผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ” มีลักษณะเป็นนามธรรมและอาจตีความได้อย่างกว้างขวาง โดยมีได้กำหนดองค์ประกอบหรือหลักเกณฑ์ไว้อย่างชัดเจนว่า พฤติการณ์ใดจึงถือเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย อันอาจเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจเกินสมควรหรือเลือกปฏิบัติได้ นอกจากนี้ การให้อำนาจคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดขอบเขตความหมายและแนวทางบังคับใช้กฎหมาย อาจทำให้บทบัญญัติดังกล่าวถูกนำไปใช้อย่างไม่เสมอภาค รวมถึงอาจทำให้การวิพากษ์วิจารณ์นโยบาย การเปิดเผยการทุจริต หรือการตั้งคำถามต่อประเด็นทางสังคม ถูกตีความว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งที่การแสดงความคิดเห็นนี้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตามระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติให้มีถ้อยคำ และขอบเขตการใช้ดุลพินิจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันการตีความอย่างกว้างขวาง การเลือกปฏิบัติ และการบังคับใช้กฎหมายโดยไม่เป็นธรรม ตลอดจนทำให้กฎหมายมีความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๔. สรุปความแตกต่างในประเด็นสำคัญของร่างพระราชบัญญัติในชั้นรับหลักการกับร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในชั้นรับหลักการ ในส่วนของคำปรารภไม่มีบทจำกัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญ ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว มีการเพิ่มบทจำกัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญ จำนวน ๓ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๒๖ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๖๐

๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑ วรรคสาม ในชั้นรับหลักการ กำหนดให้โทษทางปกครองสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ และการลงโทษตามมาตรา ๕๙ ให้ลงโทษได้ไม่เกินวันละ ๑,๐๐๐ บาท ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว มีการตัดถ้อยคำ “การลงโทษตามมาตรา ๕๙” ออก

๕. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๙ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๔๒๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LAW SENATE PODCAST
LAW ฟัง LAW ดู วุฒิสภา
EP.83

สาระน่ารู้ของร่างพระราชบัญญัติ
การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

โดย คณะทำงานพัฒนามาตรฐานและการจัดการความรู้ของสำนักงานกฤษฎาหมาย WWW.SENATE.GO.TH **LISTEN NOW**

Scan QR Code เพื่อรับชมสื่อวีดิทัศน์
 สาระน่ารู้ของร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=QA72D>

โครงการ Law Senate Podcast : Law ฟัง Law ดู วุฒิสภา
 สำนักกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 และร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

.....

๑. ความเป็นมาและข้อมูลเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติ

๑.๑ สรุปความเป็นมาในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายศรีณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๘ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันอีก จำนวน ๓ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไปตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม คือ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

(๒) ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายอดิสร เพ็ญเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖

(๓) ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗

ทั้งนี้ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นายศรีณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ กับร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ พร้อมกันไป และมีมติให้ส่งคณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นผู้พิจารณา โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายเอกราช อุดมอำนาจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา

ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๒ ตอนที่ ๘๐ ก ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๘ โดยมาตรา ๒ บัญญัติว่า พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป จึงส่งผลทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๘ และร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบ เนื่องจากอยู่ระหว่างรอการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา เป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๗ ววรรคหนึ่ง

หลังจากนั้นได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นใหม่ และมีพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งรัฐมนตรี ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๓ ตอนพิเศษ ๘๖ ง ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๙ และคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปได้ร้องขอต่อรัฐสภา ตามหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๙๐๔๙ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๙ เรื่อง การร้องขอต่อรัฐสภาเพื่อให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กราบเรียน ประธานรัฐสภา และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๙ ได้มีมติเห็นชอบแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงได้อนุญาตให้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๔๑ และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันพุธที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๙ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายเอกราช อุดมอำนาจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา ทั้งนี้ เมื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๙ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๑.๒ สรุปวัตถุประสงค์และเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

- วัตถุประสงค์ในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ สืบเนื่องจากปัจจุบัน คลื่นความถี่ของวิทยุภาคประชาชน หรือวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ เป็นการประกอบกิจการขนาดเล็กของชุมชน ควรมีการส่งเสริมให้สถานีวิทยุมีรายได้เพียงพอในการประกอบกิจการ นอกจากนี้ บทกำหนดโทษทางปกครองที่กำหนดไว้มีอัตราโทษที่สูงเกินสมควร ไม่สอดคล้อง และไม่เหมาะสมกับวิทยุภาคประชาชน และวิทยุกิจการบริการชุมชน หรือวิทยุที่มีกำลังส่งต่ำกว่าหนึ่งกิโลวัตต์ เนื่องจากเป็นผู้ประกอบกิจการขนาดเล็ก รัศมีการส่งกระจายเสียงไปในระยะใกล้ มีรายได้น้อย จึงสมควรแก้ไขให้เกิดความเหมาะสม เป็นธรรม และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในการมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับท้องถิ่น และใช้บริการวิทยุภาคประชาชนในการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการสร้างเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น และส่งเสริมวิทยุภาคประชาชน และวิทยุกิจการบริการชุมชนให้สามารถประกอบกิจการอยู่ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๒.๑ กำหนดโทษผู้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มีเหตุฉุกเฉิน

- ผู้ใช้หรือเรียกเลขหมายโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีพฤติกรรมอันเป็นการก่อกวนการปฏิบัติงานของผู้รับแจ้ง มีความผิดต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔/๕)

๒.๒ การประกาศเตือนภัยแก่ประชาชน

- คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ประกาศเตือนภัยแก่ประชาชน หากผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว ไม่ปฏิบัติตาม ให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕ ล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑ แสนบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มหมวด ๑/๒ การประกาศเตือนภัยแก่ประชาชน มาตรา ๓๔/๖ และมาตรา ๓๔/๗)

๒.๓ การเตือนผู้ได้รับใบอนุญาตให้คลื่นความถี่

- กำหนดให้คณะกรรมการ กสทช. แจ้งเตือนผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ที่ไม่ดำเนินการยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคมภายในระยะเวลา ๓๐ วันนับแต่วันได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ไม่ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ตามที่ตนได้รับใบอนุญาตภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ กสทช. กำหนด หรือนำคลื่นความถี่ไปใช้ในกิจการนอกวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการประกอบกิจการที่ใช้คลื่นความถี่ หรือกระทำการอันมีลักษณะต้องห้าม เป็นหนังสือ หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ กสทช. กำหนด ให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕ ล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑ แสนบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔/๕ วรรคสอง)

๒.๔ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อม

- กำหนดให้คณะกรรมการ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อมให้เป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง หรือกิจการโทรทัศน์ประเภทบริการชุมชนหรือวิทยุภาคประชาชน การหารายได้ และการสนับสนุนผู้ประกอบการบริการชุมชนที่มีคุณภาพ และวิธีการหารายได้ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ประเภทบริการชุมชน (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

๒.๕ เพิ่มโทษทางปกครองสำหรับกิจการกระจายเสียงวิทยุภาคประชาชน

- กิจการกระจายเสียงวิทยุภาคประชาชนที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ กสทช. ที่สั่งระงับการดำเนินการ ในประการที่น่าจะเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค โดยอาศัยการใช้เครือข่ายหรือการโฆษณาอันมีลักษณะเป็นการค้ากำไรเกินควร หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง (ร่างมาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๗๗ วรรคสอง)

๓. สรุปประเด็นสำคัญที่มีการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎร

การแก้ไขบทนิยามคำว่า “วิทยุภาคประชาชน” ซึ่งเดิมกำหนดให้หมายถึง วิทยุกระจายเสียง แต่ได้มีการแก้ไขเป็น “กิจการกระจายเสียงประเภทกิจการบริการชุมชน” โดยตัดคำว่า “วิทยุ” ออก ทั้งที่ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ ได้บัญญัติบทนิยามคำว่า “กิจการกระจายเสียง” ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว การแก้ไขดังกล่าวอาจก่อให้เกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับความหมายและขอบเขตการบังคับใช้ของบทนิยามคำนี้ จึงขอให้คณะกรรมการชี้แจงเหตุผล วัตถุประสงค์ และผลทางกฎหมายของการตัดคำว่า “วิทยุ” ออก เพื่อป้องกันปัญหาในการตีความและการบังคับใช้กฎหมายในอนาคต

๔. สรุปความแตกต่างในประเด็นสำคัญของร่างพระราชบัญญัติในชั้นรับหลักการกับร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในชั้นรับหลักการกำหนดบทนิยามศัพท์คำว่า “วิทยุภาคประชาชน” หมายความว่า วิทยุกระจายเสียงที่ใช้คลื่นความถี่กระจายเสียงด้วยกำลังส่งตั้งแต่ ๕๐๐ วัตต์แต่ไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว กำหนดบทนิยามศัพท์คำว่า “วิทยุภาคประชาชน” หมายความว่า กิจการกระจายเสียงประเภทกิจการบริการชุมชน ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่กระจายเสียงด้วยกำลังส่งตั้งแต่ ๕๐๐ วัตต์แต่ไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์

๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔/๕ วรรคสอง ในชั้นรับหลักการกำหนดให้คณะกรรมการ กสทช. ดำเนินการเตือนผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ที่ไม่ดำเนินการยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการ

โทรคมนาคม ภายในระยะเวลา ๓๐ วันนับแต่วันได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ไม่ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคมที่สามารถใช้คลื่นความถี่นั้นประกอบกิจการตามที่ตนได้รับใบอนุญาต ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ กสทช. กำหนด หรือนำคลื่นความถี่ไปใช้ในกิจการนอกวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการประกอบกิจการที่ใช้คลื่นความถี่ หรือกระทำการอันมีลักษณะต้องห้าม เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาด หรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการ กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง หากไม่ดำเนินการ ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ กสทช. กำหนดให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครอง ไม่เกิน ๕ ล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑ แสนบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วกำหนดให้การแจ้งเตือนดังกล่าวเป็นหนังสือ และกำหนดให้นอกจากคณะกรรมการ กสทช. จะมีอำนาจปรับทางปกครองกับผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้ คลื่นความถี่แล้ว ยังมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนได้ด้วย

๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในชั้นรับหลักการมีการกำหนดบทเฉพาะกาลไว้ในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ได้ตัดบทเฉพาะกาล ทั้ง ๒ มาตรา ออก

๕. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๙ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๔๑๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LAW SENATE PODCAST
LAW ฟัง LAW ดู วุฒิสภา
EP.84

สารน่ารู้ของร่างพระราชบัญญัติ
องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

โดย คณะทำงานพัฒนาวุฒิสรรและจัดการความรู้ของสำนักกฎหมาย WWW.SENATE.GO.TH **LISTEN NOW**

Scan QR Code เพื่อรับชมสื่อวิดีโอทัศน์
สารน่ารู้ของร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=QA72D>

โครงการ Law Senate Podcast : Law ฟัง Law ดู วุฒิสภา
สำนักกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และนำเสนอข้อมูลสำคัญที่จำเป็นต่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๔

ทั้งนี้ เพื่อใช้ในราชการรงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิง เบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้จัดทำในรูปแบบเอกสารที่จัดพิมพ์ เป็นเล่มและในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อท่านต้องการอ่านเอกสารที่แนบมาพร้อมกับเอกสาร ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์นี้ ขอความกรุณาแวะไปที่ลิงก์ หรือ URL ที่ปรากฏด้านล่างของเอกสารนั้น ๆ เพื่ออ่านเอกสาร

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กันยายน ๒๕๖๔

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นางปณิดา สท้านไตรภพ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายโสภณ ขาตบุษย์จารุ	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย รักษาการแทน ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุธีรา จินายน	นิติกรชำนาญการพิเศษ กำกับดูแลการปฏิบัติราชการแทน ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวอริพร โพธิ์ใส	นิติกรชำนาญการ
นายทศวิทย์ เกียรติทัตต์	วิทยาการชำนาญการพิเศษ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวบุษบา เสือแป้น	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอลงกรณ์ ต้นเบ็ด	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางภสพร อัครนาวัน	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๑๕
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

- ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ก
- ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) จ

ส่วนที่ ๑ สารสำคัญ บทวิเคราะห์ และตารางเปรียบเทียบ

- ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
 - ๑. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑
 - ๒. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๗
 - ๓. ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข) กับร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๒๑

[Podcast](#)

- ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
 - ๑. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๗
 - ๒. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๓๕

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๓. ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข) กับร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวยการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	๕๗
--	----

[Podcast](#)

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๑ -
๒. บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง
และกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๒๔ -
๓. ข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง
และกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๒๘ -

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก

- ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
 - : สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๘๘๒๖ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๙
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. กราบเรียน ประธานวุฒิสภา..... (๑)
 - : ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) (๓)
 - : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๘)
 - : รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (๑๐)
- ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
 - : สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๘๘๒๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๙
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา..... (๕๔)
 - : ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) (๕๖)
 - : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๖๓)
 - : รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อดัมอานวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (๖๖)

ส่วนที่ ๑

สาระสำคัญ บทวิเคราะห์ และตารางเปรียบเทียบ
ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง
และกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

สาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง
และกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

สาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ซึ่งคณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ และได้ส่งคืนสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณา ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๘^๑ และได้เข้าสู่ การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกัน และเกี่ยวเนื่องกันอีก ๓ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม^๒ คือ

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๘ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๑๘ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีผู้เสนอตามมาตรา ๑๓๓ (๒) และ (๓) ของรัฐธรรมนูญ ถ้าคณะรัฐมนตรี ขอรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไปพิจารณาก่อนที่สภาจะลงมติตามข้อ ๑๑๗ เมื่อที่ประชุมอนุมัติก็ให้รอการพิจารณาไว้ก่อน แต่ต้องไม่เกิน หกสิบวันนับแต่วันที่สภามีมติ

เมื่อประธานสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติคืนจากคณะรัฐมนตรีหรือพ้นกำหนดเวลาที่รอการพิจารณาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บรรจุร่างพระราชบัญญัตินั้นเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน”

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๕๕ เมื่อที่ประชุมกำลังพิจารณาญัตติใดอยู่ ห้ามเสนอญัตติอื่นขึ้นมาพิจารณา เว้นแต่ญัตติ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) ขอให้รวมระเบียบวาระการประชุมที่เป็นเรื่องเดียวกัน ทำนองเดียวกัน หรือเกี่ยวเนื่องกันเพื่อพิจารณาพร้อมกัน

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๒๘ การประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณา ตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับ หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันหลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติ รับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ และเมื่อสภาได้มีมติรับหลักการแล้ว ให้สภาลงมติว่าจะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง”

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

(๑) ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายเอกราช อุดมอำนาจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ซึ่งคณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ และได้ส่งคืนสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๘^๓

(๒) ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๘

(๓) ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายเอกราช อุดมอำนาจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

ทั้งนี้ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนาจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ) พร้อมกันไป และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา

^๓ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๘ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๑๘ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีผู้เสนอตามมาตรา ๑๓๓ (๒) และ (๓) ของรัฐธรรมนูญ ถ้าคณะรัฐมนตรีขอรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไปพิจารณาก่อนที่สภาจะลงมติตามข้อ ๑๑๗ เมื่อที่ประชุมอนุมัติก็ให้รอการพิจารณาไว้ก่อน แต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่สภามีมติ

เมื่อประธานสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติคืนจากคณะรัฐมนตรีหรือพ้นกำหนดเวลาที่รอการพิจารณาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บรรจุร่างพระราชบัญญัตินั้นเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน”

ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๒ ตอนที่ ๘๐ ก ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๘ โดยมาตรา ๒ บัญญัติว่า พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป จึงส่งผลทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง^๔ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๘ และร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบ เนื่องจากอยู่ระหว่างรอการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา เป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๗ วรรคหนึ่ง^๕

หลังจากนั้นได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นใหม่ และมีพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งรัฐมนตรี ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๓ ตอนพิเศษ ๘๖ ง ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๙ และคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปได้ร้องขอต่อรัฐสภา ตามหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๙๐๔๙ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๙ เรื่อง การร้องขอต่อรัฐสภาเพื่อให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กราบเรียน ประธานรัฐสภา และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๙^๖ ได้มีมติเห็นชอบแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงได้อนุญาตให้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒

^๔ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๐๓ บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๑๐๓ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไป

การยุบสภาผู้แทนราษฎรให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และให้กระทำได้เพียงครั้งเดียวในเหตุการณ์เดียวกัน

ฯลฯ

ฯลฯ”

^๕ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๑๔๗ ในกรณีที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบ หรือที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้วแต่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วย หรือเมื่อพ้นเก้าสิบวันแล้วมิได้พระราชทานคืนมาให้เป็นอันตกไป

ฯลฯ

ฯลฯ”

^๖ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๗ วรรคสอง บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๑๔๗

ฯลฯ

ฯลฯ

บรรดาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบที่ตกไปตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปร้องขอต่อรัฐสภาเพื่อให้รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี พิจารณาต่อไป ถ้ารัฐสภาเห็นชอบด้วยก็ให้รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี พิจารณาต่อไปได้ แต่คณะรัฐมนตรีต้องร้องขอภายในหกสิบวันนับแต่วันเรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกภายหลังการเลือกตั้งทั่วไป”

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ

ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ข้อ ๑๔๑^๗ และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๙ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะเป็นหลักในการพิจารณา ทั้งนี้ เมื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๙ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนสามารถมีรายได้จากการบริหารจัดการสถานี หรือรายได้อื่น เพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

๒. กำหนดการลงโทษสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑)

เหตุผล

โดยที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี และบทกำหนดโทษทางปกครองที่กำหนดไว้อัตราโทษที่สูงไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับวิฤภาคประชาชนและวิฤกกิจการบริการชุมชน หรือวิฤกที่มีกำลังส่งต่ำกว่าหนึ่งกิโลวัตต์ ที่เป็นผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กมีรายได้น้อย รัฐมีการส่งกระจายเสียงไปในระยะใกล้ สมควรกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต

^๗ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๔๑ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๔๑ เมื่อรัฐสภามีมติให้ความเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปตามมาตรา ๑๕๖ (๙) ประกอบมาตรา ๑๔๗ ของรัฐธรรมนูญ ถ้าร่างพระราชบัญญัตินั้นค้างการพิจารณาอยู่ในวาระใด ก็ให้พิจารณาต่อไปในวาระนั้น และให้ประธานสภาบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามวาระหนึ่ง ถ้าอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ให้สภาตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่”

ประกอบกิจการบริการชุมชน สามารถมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้อื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร และกำหนดโทษทางปกครองที่เหมาะสมสำหรับสำหรับ^๔ ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว มีเนื้อหารวมจำนวน ๕ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. วันใช้บังคับ

- กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒. กำหนดแหล่งรายได้ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี

- กำหนดให้ในการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน มีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้อื่น เท่าที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

๓. กำหนดโทษทางปกครอง

- โทษปรับทางปกครองสำหรับผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ ต้องระวางโทษปรับรายวันไม่เกินวันละ ๑,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๖๑ วรรคสาม)

๔. ผู้รักษาการ

- กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

^๔ ถ้อยคำตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ที่ถูกนำจะเป็นคำว่า “...เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบกิจการ...”

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ได้มีข้อสังเกตเห็นควรแก้ไข “เหตุผล” ของร่างพระราชบัญญัตินี้ และสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการโดยให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๗ ประกอบข้อ ๑๐๕ และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของวุฒิสภา สภาผู้แทนราษฎรจึงได้ส่งเหตุผลที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมมาเพื่อวุฒิสภาพิจารณาด้วย โปรดดูเอกสารฉบับนี้หน้า ๑๘ และภาคผนวกหน้า (๕)

สรุปสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติ

การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

- กำหนดแหล่งรายได้ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน เพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี

กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน มีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้อื่น เท่าที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติประกาศกำหนด

(ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

- การกำหนดโทษทางปกครอง

โทษปรับทางปกครองสำหรับผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ ต้องระวางโทษปรับรายวันไม่เกินวันละ ๑,๐๐๐ บาท

(ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๖๑ วรรคสาม)

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ติดตามสาระดี ๆ ได้ที่

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บทวิเคราะห์

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง
และกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

(๑) ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ซึ่งคณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ และได้ส่งคืนสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๘^๔

(๒) ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๘

(๓) ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

๑.๑.๒ สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) **นายนิคม บุญวิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย** ได้แถลงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิสร เพ็ญเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนสามารถมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้อื่น เพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

๒. กำหนดการลงโทษสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑)

^๔ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๘ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๑๘ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีผู้เสนอตามมาตรา ๑๓๓ (๒) และ (๓) ของรัฐธรรมนูญ ถ้าคณะรัฐมนตรีขอรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไปพิจารณาก่อนที่สภาจะลงมติตามข้อ ๑๑๗ เมื่อที่ประชุมอนุมัติ ก็ให้รอการพิจารณาไว้ก่อน แต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่สภามีมติ

เมื่อประธานสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติคืนจากคณะรัฐมนตรีหรือพ้นกำหนดเวลาที่รอการพิจารณาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บรรจุร่างพระราชบัญญัตินั้นเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน”

เหตุผล

โดยที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี่ และบทกำหนดโทษทางปกครองที่กำหนดไว้อัตราโทษที่สูงไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับวิญญูภาคประชาชนและวิญญูกิจการบริการชุมชน หรือวิญญูที่มีกำลังส่งต่ำกว่หนึ่งกิโวลต์ดท์ที่เป็นผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กมีรายได้น้อย รัชมีการส่งกระจายเสียงไปในระยะใกล้ สมควรกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน สามารถมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี่ หรือรายได้อื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี่โดยไม่เน้นการแสวงหากำไร และกำหนดโทษทางปกครองที่เหมาะสมสำหรับสำหรับ^๕ ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโวลต์ดท์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เสนอโดย นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ จำนวน ๕ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

(๑) วันใช้บังคับ

- กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

(๒) กำหนดแหล่งรายได้ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี่

- กำหนดให้ในการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน มีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี่ หรือรายได้อื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี่โดยไม่เน้นการแสวงหากำไร (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๑)

(๓) กำหนดโทษทางปกครอง

- การลงโทษทางปกครองสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโวลต์ดท์ การลงโทษตามมาตรา ๕๙^๖ ให้ลงโทษปรับได้ไม่เกินวันละ ๑,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๖๑ บรรคสาม)

(๔) ผู้รักษาการ

- กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

^๕ ถ้อยคำตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่ถูกนำจะเป็นคำว่า “...เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบกิจการ...”

^๖ โปรดดูพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๙ โดยสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๖ ในหน้า ๑๓

๒) ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (ไม่มีผู้แถลงหลักการและเหตุผลต่อที่ประชุม) มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

๑. กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนสามารถมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถาน หรือรายได้อื่น เพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ ที่ กสทช.กำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

๒. กำหนดการลงโทษสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วย กำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑)

เหตุผล

โดยที่สมควรแก้ปัญหา ที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนนั้นมีรายได้ ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีฯ และบทกำหนดโทษทางปกครองที่กำหนดไว้อัตราโทษที่สูง ไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับวิญญูภาคประชาชนและวิญญูกิจการบริการชุมชน หรือวิญญูที่มีกำลังส่ง ต่ำกว่าหนึ่งกิโลวัตต์ ที่เป็นผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กมีรายได้น้อย^๗ รัชมีการส่งกระจายเสียงไป ในระยะใกล้ สมควรกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน สามารถมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถาน หรือรายได้อื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้น การแสวงหากำไร และกำหนดโทษทางปกครองที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง ที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑.๓ การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังจากที่ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ กระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎรแล้ว ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) เห็นด้วยกับการแก้ไขกฎหมายเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนวิญญูชุมชนให้มีรายได้เพียงพอ และสามารถดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์ของชุมชนต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

๒) ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้ง ๒ ฉบับ ที่เสนอโดย นายอดิสร เพ็ญเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ และนายเอกราช

^๗ วรรคตอนตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ กระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

อุดมอำนวยการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ นั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ก่อนที่ประชุมจะเห็นชอบให้คณะรัฐมนตรีรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ สรุปลสาระสำคัญได้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากปัจจุบัน สถานีวิทยชุมชนมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และการรู้เท่าทันสื่อ ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนมีส่วนร่วมช่วยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจระดับชุมชน ทำหน้าที่สนับสนุน ช่องสื่อหลัก รวมถึงส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น แต่กลับต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ และดำเนินกิจการดังกล่าวด้วยตนเอง โดยที่คณะกรรมการ กสทช. ยังไม่สามารถให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ แก่สถานีวิทยชุมชนได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุม ดังนั้น เพื่อให้สถานีวิทยชุมชนซึ่งเป็นสื่อภาคประชาชนสามารถ ดำเนินกิจการได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน จึงควรพิจารณาเปิดโอกาสให้สถานีวิทยชุมชนสามารถหารายได้ เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจการของตนเองได้ โดยไม่เป็นการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน ทั้งนี้ หากสถานีวิทยชุมชน มีรายได้เพียงพอในการดำเนินงานแล้ว ก็จะสามารถประกอบกิจการกระจายเสียงเพื่อประโยชน์ของประชาชน ในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ คณะกรรมการ กสทช. ควรพิจารณามาตรการเพื่อเสริมสร้าง ความเข้มแข็งให้แก่สถานีวิทยชุมชน เช่น การปรับลดอัตราค่าปรับในการผิดนัดการทำความผิดของผู้ประกอบการ เพื่อเป็นการต่อยอดและสนับสนุนให้สถานีวิทยชุมชนสามารถดำรงอยู่และให้บริการแก่ชุมชนได้อย่างต่อเนื่องต่อไป ดังนั้น ในการประชุมครั้งนี้ จึงสามารถลงมติในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการได้ โดยไม่มีประเด็นการอภิปรายเพิ่มเติม

๓) การแก้ไขเพิ่มเติมตามร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จะทำให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนมีรายได้เพียงพอ ต่อการบริหารจัดการสถานี ทำให้ชุมชนและสังคมได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นกลาง และเป็นช่องทาง ในการสื่อสารของประชาชนทั่วไป รวมถึงเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชุมชน ภูมิปัญญา วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชน เนื่องจากไม่มีการแสวงหากำไร อีกทั้งประชาชนอาจไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ในการใช้บริการหรือการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ทำให้สามารถประกอบกิจการที่เป็นการบริการสาธารณะได้

๑.๑.๔ การตอบชี้แจง

- ไม่มีการตอบชี้แจง

๑.๑.๕ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ

มติ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้ง ๒ ฉบับพร้อมกันไป ด้วยคะแนนเสียง ๓๗๙ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณา ในวาระที่สอง ขึ้นคณะกรรมการวิสามัญ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) เป็นหลักในการพิจารณา มีกำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระ ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=E7OYG>

๒. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวยการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระ ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=PIOOQ>

๓. เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘ (อ.พ. ๒/๒๕๖๘)
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=H18ZP>

๔. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘
https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11762&mid=4683

๕. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11761&mid=4683

๖. พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๑

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=A1LOV>

๑.๒ วาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๙ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง โดยมีการพิจารณาและอภิปรายสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑.๒.๑ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๒ คำปรารภ

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ และมาตรา ๖๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่เป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่และประกอบอาชีพเกี่ยวกับการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ถ้อยคำบางประการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เช่น “ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน” และ “ผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ” มีลักษณะเป็นนามธรรมและอาจตีความได้อย่างกว้างขวาง โดยมีได้กำหนดองค์ประกอบหรือหลักเกณฑ์ไว้อย่างชัดเจนว่า พฤติการณ์ใดจึงถือเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย อันอาจเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจเกินสมควรหรือเลือกปฏิบัติได้ นอกจากนี้ การให้อำนาจคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดขอบเขตความหมายและแนวทางบังคับใช้กฎหมาย อาจทำให้บทบัญญัติดังกล่าวถูกนำไปใช้อย่างไม่เสมอภาค รวมถึงอาจทำให้การวิพากษ์วิจารณ์นโยบาย การเปิดเผยการทุจริต หรือการตั้งคำถามต่อประเด็นทางสังคม ถูกตีความว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งที่การแสดงความคิดเห็นนี้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตามระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติให้มีถ้อยคำ และขอบเขตการใช้ดุลพินิจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันการตีความอย่างกว้างขวาง การเลือกปฏิบัติ และการบังคับใช้กฎหมายโดยไม่เป็นธรรม ตลอดจนทำให้กฎหมายมีความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

การแก้ไขเพิ่มเติมคำปรารภของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเพิ่มบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ มาตรา เพื่อใช้เป็นหลักการรองรับการตรากฎหมายฉบับนี้ ดังนี้

๑) มาตรา ๒๖ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีบทบัญญัติบางมาตราที่อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

๒) มาตรา ๔๐ เป็นบทบัญญัติที่รับรองเสรีภาพในการประกอบอาชีพ เพราะมีความเกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการวิสาหกิจกระจายเสียง โดยเฉพาะกรณีวิสาหกิจชุมชนที่ในอดีตไม่สามารถแสวงหารายได้จากการประกอบกิจการ

๓) มาตรา ๖๐ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหน้าที่ของรัฐในการรักษาคลื่นความถี่และสิทธิเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม ซึ่งถือเป็นทรัพยากรของรัฐและเป็นประโยชน์สาธารณะ

ในกรณีการดำเนินการตามมาตรา ๓๗ ที่กล่าวถึงการออกอากาศรายการต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาสาระบางประการนั้น การจำกัดสิทธิของบุคคลต้องมีความระมัดระวังอย่างยิ่ง ต้องสมดุลระหว่างเสรีภาพกับการจำกัดสิทธิที่อาจมีผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งสิ่งเหล่านี้แม้ว่าอาจไม่ตรงกับในการพิจารณาเรื่องคำปรารภ แต่ผู้แทนของหน่วยงานและคณะกรรมการการขออนุมัติรับไว้และขอยืนยันว่าการที่แก้ไขเพิ่มเติมคำปรารภนั้น เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓ มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๔ มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๕ มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๒๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ในการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน มีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถาน หรือรายได้อื่น เท่าที่ ส่วหนึ่งเพื่อใช้ ให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๖ มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๖๑ วรรคสาม

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ในหลวง โทษปรับทางปกครองตามวรรคหนึ่งสำหรับผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ บทลงโทษตามมาตรา ๕๕ ให้ส่งต้องระวางโทษปรับได้ภายในไม่เกินวันละหนึ่งพันบาท”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๗ มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในวาระที่สอง ขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๓๒^๔ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง จากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

^๔ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๓๒ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๓๒ เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๓๑ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่าขัดแย้งกันอยู่”

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๗. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งบรรจุระเบียบวาระการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๙
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=KOP88>

๘. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗
ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๙
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=U2NKG>

๙. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๙
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=E99H7>

๒. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๔๒๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง

๓. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ

คณะกรรมการธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตั้งแต่หลักการ เหตุผล ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ และพิจารณาตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วเห็นว่า ควรมีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติไว้ในรายงานของคณะกรรมการธิการวิสามัญ เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ดังนี้

“๓.๑ คณะกรรมการธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติรับหลักการไว้แล้ว แต่เนื่องจากเหตุผลของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มีข้อความซ้ำ คณะกรรมการธิการวิสามัญจึงได้แก้ไขเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ เพื่อให้ถ้อยคำ มีความถูกต้อง ดังนี้

“เหตุผล

โดยที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี และบทกำหนดโทษทางปกครองที่กำหนดไว้อัตราโทษที่สูงไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับ วิทยุภาคประชาชนและวิทยุกิจการบริการชุมชน หรือวิทยุที่มีกำลังส่งต่ำกว่าหนึ่งกิโลวัตต์ ที่เป็นผู้ประกอบ กิจการขนาดเล็กมีรายได้น้อย รัฐมีการส่งกระจายเสียงไปในระยะใกล้ สมควรกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต ประกอบกิจการบริการชุมชน สามารถมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้อื่น เท่าที่ จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร และกำหนดโทษทาง ปกครองที่เหมาะสม **สำหรับ**สำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน หนึ่งกิโลวัตต์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

๓.๒ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ควรกำหนดแนวทางในการลงโทษปรับทางปกครองให้สอดคล้องกับบทบัญญัติหรือหลักเกณฑ์ที่กฎหมาย กำหนด หากมีการกระทำผิดหรือฝ่าฝืนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่สังคม หรือจำนวนความเสียหายที่สาธารณชน จะพึงได้รับ รวมถึงขนาดหรือประเภทของกิจการกระจายเสียงที่ผู้ประกอบการได้รับอนุญาต ซึ่งวิทยุชุมชน สามารถจะคาดหมายถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสาธารณชนได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ในการบังคับ ใช้กฎหมาย ทั้งในแง่ของการลงโทษและการป้องปรามมิให้เกิดการกระทำผิดขึ้นในภายหลัง

๓.๓ กสทช. ในฐานะเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแล โดยออกกฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายด้านการประกอบกิจการกระจายเสียง โดยเฉพาะ วิทยุกระจายเสียงประเภทบริการสาธารณะและบริการชุมชน จะต้องทำหน้าที่ในการกำกับดูแลและส่งเสริม การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพการณ์ทางสังคม ที่ปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย และในมิติของเทคโนโลยีที่นับวันจะเจริญก้าวหน้ามากขึ้นมากกว่าการจำกัด หรือควบคุมผู้ประกอบการเพียงด้านเดียว ซึ่งอาจส่งผลดีต่อการบริหารจัดการโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม ในภาพรวมของประเทศ อาทิ การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน การส่งเสริมภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ท้องถิ่น

รวมถึงการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน ซึ่งจะส่งผลดีกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งในภาคของการผลิต ท่องเที่ยว และบริการ

๓.๔ กสทช. ควรทำหน้าที่อย่างเข้มงวดในการกำกับดูแลและกำหนดมาตรการป้องกัน เพื่อมิให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอันเป็นเท็จ และหาก กสทช. พบการกระทำที่เข้าข่ายความผิดดังกล่าว ควรดำเนินการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของ กสทช. โดยตรง

๓.๕ คณะรัฐมนตรี และ กสทช. ควรพิจารณากำหนดแนวทางการกำกับดูแลการให้บริการ สื่อออนไลน์และแพลตฟอร์ม (Over-the-top: OTT) ให้เกิดความชัดเจน โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมกันระหว่าง ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลตามกฎหมาย กับผู้ให้บริการ OTT ที่เผยแพร่เนื้อหาต่อสาธารณะโดยที่ยังขาดมาตรการควบคุมที่เพียงพอ ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเป็นธรรมในการ แข่งขัน ป้องกันผลกระทบต่อสังคม และรักษาความสมดุลระหว่างเสรีภาพกับความรับผิดชอบต่อสาธารณะ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๔๒๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง

หมายเหตุ สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ โดยให้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๗ ประกอบข้อ ๑๐๕^๙

^๙ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๗ และข้อ ๑๐๕ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๒๗ เมื่อคณะกรรมการธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้ว ให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น โดยแสดงร่างเดิมและการแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมทั้งรายงานต่อประธานสภา รายงานนั้นอย่างน้อยต้องระบุว่าได้มีหรือไม่มี การแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราใดบ้าง และถ้ามีการแปรญัตติ มติของคณะกรรมการธิการเกี่ยวกับคำแปรญัตตินั้นเป็นประการใด หรือมีการสงวนคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติ หรือมีการสงวนความเห็นของกรรมการธิการ และในกรณีที่คณะกรรมการธิการ มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้ระบุไว้ในรายงานด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการธิการเห็นว่าข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติ ให้บันทึกข้อสังเกต ดังกล่าวนั้นไว้ในรายงานของคณะกรรมการธิการเพื่อให้ที่ประชุมสภาพิจารณา และให้นำความในข้อ ๑๐๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐๕

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ ให้ประธานสภาส่งรายงานและข้อสังเกต ไปยังคณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ องค์การอัยการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ฯลฯ

ฯลฯ”

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๔. การวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

จากการพิจารณาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีประเด็นข้อดีและข้อสังเกต ดังนี้

ข้อดี

- การแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จะทำให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนมีรายได้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี ทำให้ชุมชนหรือสังคมได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นกลาง และเป็นช่องทางในการสื่อสารของประชาชนทั่วไป รวมถึงเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชุมชน ภูมิปัญญา วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชน ประกอบกับการประกอบกิจการดังกล่าวไม่มีการแสวงหากำไร จึงทำให้ประชาชนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการหรือการโฆษณาประชาสัมพันธ์ อันเป็นการบริการสาธารณะรูปแบบหนึ่ง

ข้อสังเกต

- การกำหนดให้ผู้ประกอบการกิจการบริการชุมชนมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้อื่นเท่าที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการโดยไม่มุ่งเน้นการแสวงหากำไรนั้น มีข้อสังเกตว่า คำว่า “รายได้อื่น” มีความหมายครอบคลุมถึงรายได้ประเภทใดบ้าง

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติ

การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

กับร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง

และกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

และร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง

และกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

กับร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

และร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน	ร่าง พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ร่าง พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า		

พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการประกอบ กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์	โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์	โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และ มาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย		พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ และมาตรา ๖๐ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
		เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การจัดให้มีการใช้ ประโยชน์จากคลื่นความถี่เป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของ ประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ และประกอบอาชีพเกี่ยวกับการประกอบกิจการกระจาย เสียงและกิจการโทรทัศน์ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการตรา พระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้		
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
มาตรา ๒๑ ในการประกอบกิจการกระจายเสียงและ กิจการโทรทัศน์ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการ ชุมชนจะหารายได้จากการโฆษณาไม่ได้	มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๑ ในการประกอบกิจการกระจายเสียงและ และ*กิจการโทรทัศน์ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ บริการชุมชน มีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้อื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหาร จัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร”	มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๑ ในการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ บริการชุมชน มีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้อื่น เท่าที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี โดยไม่เน้นการแสวงหากำไร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด”

* ถ้อยคำตามที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๖๑ ถ้าการกระทำความผิดซึ่งมีโทษปรับทางปกครองเป็นความผิดต่อเนื่องและคณะกรรมการได้พิจารณาสั่งลงโทษปรับทางปกครองสำหรับความผิดนั้นผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับรายวันอีกในอัตราดังต่อไปนี้ นับแต่วันที่มีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองดังกล่าว ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง (๑) กรณีโทษปรับทางปกครองชั้น ๑ ให้ปรับวันละไม่เกินห้าพันบาท (๒) กรณีโทษปรับทางปกครองชั้น ๒ ให้ปรับวันละไม่เกินสองหมื่นบาท (๓) กรณีโทษปรับทางปกครองชั้น ๓ ให้ปรับวันละไม่เกินห้าหมื่นบาท ให้คณะกรรมการดำเนินการบังคับให้มีการชำระค่าปรับรายวันทุกสิบห้าวัน	มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑	มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	“ในการลงโทษทางปกครองสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ การลงโทษตามมาตรา ๕๙ ให้ลงโทษปรับได้ไม่เกินวันละหนึ่งพันบาท”	“โทษปรับทางปกครองตามวรรคหนึ่งสำหรับผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ ต้องระวางโทษปรับรายวันไม่เกินวันละหนึ่งพันบาท”
	มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
ผู้รับสนองพระราชโองการ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี		

ส่วนที่ ๑

สาระสำคัญ บทวิเคราะห์ และตารางเปรียบเทียบ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

สาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

สาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายศรีณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๘ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันอีก จำนวน ๓ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไปตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม^๑ คือ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

(๒) ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายอดิสร เพ็ญเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖

(๓) ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มี การเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม กำหนดไว้ ดังนี้
 “ข้อ ๕๕ เมื่อที่ประชุมกำลังพิจารณาญัตติใดอยู่ ห้ามเสนอญัตติอื่นขึ้นมาพิจารณา เว้นแต่ญัตติ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) ขอให้รวมระเบียบวาระการประชุมที่เป็นเรื่องเดียวกัน ทำนองเดียวกัน หรือเกี่ยวเนื่องกันเพื่อพิจารณาพร้อมกัน

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๒๘ การประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันหลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ และเมื่อสภาได้มีมติรับหลักการแล้ว ให้สภาลงมติว่าจะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง”

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
 ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ทั้งนี้ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นายศรีณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ กับร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ พร้อมกันไป และมีมติให้ส่งคณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นผู้พิจารณา โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา

ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๒ ตอนที่ ๘๐ ก ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๘ โดยมาตรา ๒ บัญญัติว่า พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป จึงส่งผลทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง^๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๘ และร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบ เนื่องจากอยู่ระหว่างรอการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา เป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๗ วรรคหนึ่ง^๓

หลังจากนั้นได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นใหม่ และมีพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งรัฐมนตรี ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๓ ตอนพิเศษ ๘๖ ง ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๙ และคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปได้ร้องขอต่อรัฐสภา ตามหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๙๐๔๙ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๙ เรื่อง การร้องขอต่อรัฐสภาเพื่อให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กราบเรียน ประธานรัฐสภา และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา

^๒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๐๓ บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๑๐๓ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไป

การยุบสภาผู้แทนราษฎรให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และให้กระทำได้เพียงครั้งเดียวในเหตุการณ์เดียวกัน

ฯลฯ

ฯลฯ”

^๓ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๑๔๗ ในกรณีที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบ หรือที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้วแต่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วย หรือเมื่อพ้นเก้าสิบวันแล้วมิได้พระราชทานคืนมาให้เป็นอันตกไป

ฯลฯ

ฯลฯ”

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔^๔ ได้มีมติเห็นชอบแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงได้อนุญาตให้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๔๑^๕ และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันพุธที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้ตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชนกับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา ทั้งนี้ เมื่อคณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังต่อไปนี้

^๔ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๗ วรรคสอง บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๑๔๗ ๑. ๒. ๓.

บรรดาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบที่ตกไปตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปร้องขอต่อรัฐสภาเพื่อให้รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี พิจารณาต่อไป ถ้ารัฐสภาเห็นชอบด้วยก็ให้รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี พิจารณาต่อไปได้ แต่คณะรัฐมนตรีต้องร้องขอภายในหกสิบวันนับแต่วันเรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกภายหลังการเลือกตั้งทั่วไป”

^๕ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๔๑ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๔๑ เมื่อรัฐสภามีมติให้ความเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปตามมาตรา ๑๔๖ (๔) ประกอบมาตรา ๑๔๗ ของรัฐธรรมนูญ ถ้าร่างพระราชบัญญัตินั้นค้างการพิจารณาอยู่ในวาระใด ก็ให้พิจารณาต่อไปในวาระนั้น และให้ประธานสภาบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมเป็นเรื่องด่วน

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ถ้าอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการธิการ ให้สภาตั้งคณะกรรมการธิการขึ้นใหม่”

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “วิทยุภาคประชาชน” และแก้ไขบทนิยามคำว่า “จัดสรรคลื่นความถี่” ให้สอดคล้องกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทลงโทษสำหรับผู้ใช้หรือเรียกเลขหมายโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีพฤติกรรมอันเป็นการก่อกวนการปฏิบัติงานของผู้รับแจ้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔/๕)

๓) กำหนดให้ กสทช. มีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตใช้คลื่นความถี่ บริการคลื่นโทรคมนาคม กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ประกาศเตือนภัยแก่ประชาชนในกรณีเกิดเหตุสาธารณภัยระดับชาติ (เพิ่มหมวด ๑/๒ มาตรา ๓๔/๖ และมาตรา ๓๔/๗)

๔) กำหนดให้ กสทช. มีหนังสือเตือนผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ก่อนมีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔/๕ วรรคสอง)

๕) กำหนดให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อมให้เป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ประเภทบริการชุมชน หรือประเภทวิทยุภาคประชาชน และกำหนดให้วิธีการหารายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ประกาศกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

๖) แก้ไขเพิ่มเติมบทลงโทษกรณีผู้ประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชน กิจการบริการชุมชน และกิจการวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้ระงับการดำเนินการในประการที่น่าจะเอาเปรียบผู้บริโภค โดยอาศัยการใช้เครือข่ายหรือการโฆษณาอันมีลักษณะเป็นการค้ากำไรเกินควร หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ (เพิ่มมาตรา ๗๗ วรรคสอง)

เหตุผล

โดยที่คลื่นความถี่ของวิทยุภาคประชาชน หรือวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ เป็นการประกอบกิจการขนาดเล็กของชุมชน ควรมีการส่งเสริมให้สถานีวิทยุมีรายได้เพียงพอในการประกอบกิจการ นอกจากนี้ บทกำหนดโทษทางปกครองที่กำหนดไว้มีอัตราโทษที่สูงเกินสมควร ไม่สอดคล้อง และไม่เหมาะสมกับวิทยุภาคประชาชน และวิทยุกิจการบริการชุมชน หรือวิทยุที่มีกำลังส่งต่ำกว่าหนึ่งกิโลวัตต์ เนื่องจากเป็นผู้ประกอบกิจการขนาดเล็ก รัฐมีการส่งกระจายเสียงไปในระยะใกล้มีรายได้น้อย จึงสมควรแก้ไขให้เกิดความเหมาะสม เป็นธรรม และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ในการมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับท้องถิ่น และใช้บริการวิทยุภาคประชาชนในการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการสร้างเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น และส่งเสริมวิทยุภาคประชาชนและวิทยุกิจการบริการชุมชนให้สามารถประกอบกิจการอยู่ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว มีเนื้อหารวมจำนวน ๑๐ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. วันใช้บังคับ

- กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒. กำหนดบทนิยาม

๒.๑ เพิ่มบทนิยามคำว่า “วิทยุภาคประชาชน” หมายความว่า กิจการกระจายเสียงประเภทกิจการบริการชุมชน ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่กระจายเสียงด้วยกำลังส่งตั้งแต่ ๕๐๐ วัตต์แต่ไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “จัดสรรคลื่นความถี่” หมายความว่า การอนุญาตให้สถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ สถานีวิทยุคมนาคม หรือสถานีวิทยุภาคประชาชนใช้ความถี่วิทยุหรือช่องความถี่วิทยุตามตารางกำหนดคลื่นความถี่หรือแผนความถี่วิทยุเพื่อใช้งานภายใต้เงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๓. กำหนดโทษผู้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มีเหตุฉุกเฉิน

- ผู้ใช้หรือเรียกเลขหมายโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีพฤติกรรมอันเป็นการก่อกวนการปฏิบัติงานของผู้รับแจ้ง มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔/๕)

๔. การประกาศเตือนภัยแก่ประชาชน

- กำหนดให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) มีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ประกาศเตือนภัยแก่ประชาชนโดยทันทีที่เกิดเหตุสาธารณภัยระดับชาติที่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชน หรือเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ ทั้งนี้ หากผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวได้รับคำสั่งคณะกรรมการ กสทช. แล้วไม่ปฏิบัติตามให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครอง ไม่เกิน ๕ ล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑ แสนบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มหมวด ๑/๒ การประกาศเตือนภัยแก่ประชาชน มาตรา ๓๔/๖ และมาตรา ๓๔/๗)

๕. การเตือนผู้ได้รับใบอนุญาตใช้คลื่นความถี่

- กำหนดให้คณะกรรมการ กสทช. แจ้งเตือนผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ที่ไม่ดำเนินการยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม ภายในระยะเวลา ๓๐ วันนับแต่วันได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ไม่ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคมที่สามารถใช้คลื่นความถี่นั้นประกอบกิจการตามที่ตนได้รับใบอนุญาตภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ กสทช. กำหนด หรือนำคลื่นความถี่

ไปใช้ในกิจการนอกวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการประกอบกิจการที่ใช้คลื่นความถี่ หรือกระทำการอันมีลักษณะต้องห้ามเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเป็นการผูกขาด หรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เป็นหนังสือ เพื่อให้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ กสทช. กำหนดให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕ ล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑ แสนบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔/๕ วรรคสอง)

๖. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อม

- กำหนดให้คณะกรรมการ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อมให้เป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง หรือกิจการโทรทัศน์ประเภทบริการชุมชนหรือวิทยุภาคประชาชน การหารายได้ และการสนับสนุนผู้ประกอบการบริการชุมชนที่มีคุณภาพ และวิธีการหารายได้ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ประเภทบริการชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ภาคประชาชนได้ใช้คลื่นความถี่ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

๗. เพิ่มโทษทางปกครองสำหรับกิจการกระจายเสียงวิทยุภาคประชาชน

- กิจการกระจายเสียงวิทยุภาคประชาชนที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ กสทช. ที่สั่งระงับการดำเนินการ ในประการที่น่าจะเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค โดยอาศัยการใช้เครือข่าย หรือการโฆษณาอันมีลักษณะเป็นการค้ากำไรเกินควร หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ ให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง (ร่างมาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๗๗ วรรคสอง)

๘. ผู้รักษาการ

- กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๐)

สรุปสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติ

องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑

กำหนดโทษผู้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มีเหตุฉุกเฉิน

- ผู้ใช้หรือเรียกเลขหมายโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มีเหตุฉุกเฉิน หรือมีพฤติกรรมอันเป็นการก่อกวนการปฏิบัติงานของผู้รับแจ้ง มีความผิด ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

๒

การประกาศเตือนภัยแก่ประชาชน

- คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ประกาศเตือนภัยแก่ประชาชน หากผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว ไม่ปฏิบัติตาม ให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕ ล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑ แสนบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง

๓

การเตือนผู้ได้รับใบอนุญาตใช้คลื่นความถี่

- กำหนดให้คณะกรรมการ กสทช. แจ้งเตือนผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ที่ไม่ดำเนินการ ยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคมภายใน ระยะเวลา ๓๐ วันนับแต่วันได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ไม่ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ตามที่ตนได้รับใบอนุญาตภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ กสทช. กำหนด หรือนำคลื่นความถี่ไปใช้ในกิจการนอกวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการประกอบกิจการ ที่ใช้คลื่นความถี่ หรือกระทำการอันมีลักษณะต้องห้าม เป็นหนังสือ หากไม่ดำเนินการภายใน ระยะเวลาที่คณะกรรมการ กสทช. กำหนด ให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครอง ไม่เกิน ๕ ล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑ แสนบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน

๔

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อม

- กำหนดให้คณะกรรมการ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชน ที่มีความพร้อมให้เป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง หรือกิจการโทรทัศน์ประเภทบริการชุมชนหรือวิทยุภาคประชาชน การหารายได้ และการสนับสนุน ผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนที่มีคุณภาพ และวิธีการหารายได้ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ กระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ประเภทบริการชุมชน

๕

เพิ่มโทษทางปกครองสำหรับกิจการกระจายเสียงวิทยุภาคประชาชน

- กิจการกระจายเสียงวิทยุภาคประชาชนที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ กสทช. ที่สั่งระงับ การดำเนินการ ในประการที่น่าจะเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค โดยอาศัยการใช้เครือข่ายหรือการโฆษณา อันมีลักษณะเป็นการค้ากำไรเกินควร หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ ให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง

บทวิเคราะห์

ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บทวิเคราะห์
ร่างพระราชบัญญัติ
องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่หนึ่งและวาระที่สอง

๑.๑ วาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ^๑

๑.๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๘ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันอีก จำนวน ๓ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไปตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม^๒ คือ

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้จากเว็บไซต์ PRT คลังสารสนเทศรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://prt.parliament.go.th> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๓ ในหน้าที่ ๔๓ หมายเลข ๔ และ ๕ ในหน้าที่ ๔๔ และสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๖ ในหน้าที่ ๔๔

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๕ (๒) ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๕๕ เมื่อที่ประชุมกำลังพิจารณาญัตติใดอยู่ ห้ามเสนอญัตติอื่นขึ้นมาพิจารณา เว้นแต่ญัตติ ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๒) ขอให้รวมระเบียบวาระการประชุมที่เป็นเรื่องเดียวกัน ทำนองเดียวกัน หรือเกี่ยวเนื่องกันเพื่อพิจารณา

พร้อมกัน

๑.ล๑

๑.ล๑

ข้อ ๒๘ การประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น

๑.ล๑

๑.ล๑

ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันหลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ และเมื่อสภาได้มีมติรับหลักการแล้ว ให้สภาลงมติว่าจะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง”

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
 ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

(๑) ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายเอกราช อุดมอำนวยการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

(๒) ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายอดิสร เพ็ญเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖

(๓) ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นายเอกราช อุดมอำนวยการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗

๑.๑.๒ สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการหารายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการชุมชน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ วรรคสอง)

เหตุผล

เนื่องด้วยกฎหมายบัญญัติให้รายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนต้องเป็นรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้อื่นใดที่ไม่ใช่การโฆษณาหรือการประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ซึ่งในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันการจำกัดการหารายได้ดังกล่าวส่งผลให้ผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนมีรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการสถานี ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้ผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนสามารถหารายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้อื่นใดเท่าที่เพียงพอต่อการประกอบกิจการโดยไม่เน้นการแสวงหากำไรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ประกาศกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จากนั้น นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ได้กล่าวถึง
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

(๒) ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดที่มาของรายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการชุมชน
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียง
และกิจการโทรทัศน์ประกาศกำหนด ซึ่งต้องไม่มีลักษณะเป็นการแสวงหากำไร

๒) นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน
ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล ของร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังต่อไปนี้

๑) เพิ่มพินัยямคำว่า “วิทยุภาคประชาชน” และแก้ไขพินัยямคำว่า “จัดสรรคลื่นความถี่”
ให้สอดคล้องกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทลงโทษสำหรับผู้ใช้หรือเรียกเลขหมายโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มี
เหตุฉุกเฉินหรือมีพฤติกรรมอันเป็นการก่อกวนการปฏิบัติงานของผู้รับแจ้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔/๕)

๓) กำหนดให้ กสทช. มีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตใช้คลื่นความถี่ บริการคลื่นโทรคมนาคม
กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ประกาศเตือนภัยแก่ประชาชนในกรณีเกิดเหตุสาธารณภัยระดับชาติ
(เพิ่มหมวด ๑/๒ มาตรา ๓๔/๖ และมาตรา ๓๔/๗)

๔) กำหนดให้ กสทช. มีหนังสือเตือนผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ก่อนมีคำสั่งลงโทษปรับ
ทางปกครอง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔/๕ วรรคสอง)

๕) กำหนดให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อม
ให้เป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ประเภทบริการชุมชน
หรือประเภทวิทยุภาคประชาชน และกำหนดให้วิธีการหารายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนเป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
ประกาศกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

๖) แก้ไขเพิ่มเติมบทลงโทษกรณีผู้ประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชน กิจการบริการชุมชน
และกิจการวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้ระงับการดำเนินการ
ในประการที่น่าจะเอาเปรียบผู้บริโภค โดยอาศัยการใช้เครือข่ายหรือการโฆษณาอันมีลักษณะเป็นการค้ากำไร
เกินควร หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ (เพิ่มมาตรา ๗๗ วรรคสอง)

เหตุผล

โดยที่คลื่นความถี่ของวิทยุภาคประชาชน หรือวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน หนึ่งกิโลวัตต์ เป็นการประกอบกิจการขนาดเล็กของชุมชน ควรมีการส่งเสริมให้สถานีวิทยุมีรายได้เพียงพอ ในการประกอบกิจการ นอกจากนี้ บทกำหนดโทษทางปกครองที่กำหนดไว้มีอัตราโทษที่สูงเกินสมควร ไม่สอดคล้อง และไม่เหมาะสมกับวิทยุภาคประชาชน และวิทยุกิจการบริการชุมชน หรือวิทยุที่มีกำลังส่ง ต่ำกว่าหนึ่งกิโลวัตต์ เนื่องจากเป็นผู้ประกอบกิจการขนาดเล็ก รัศมีการส่งกระจายเสียงไปในระยะใกล้ มีรายได้น้อย จึงสมควรแก้ไขให้เกิดความเหมาะสม เป็นธรรม และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ในการมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับท้องถิ่น และใช้บริการวิทยุภาคประชาชนในการส่งเสริมสนับสนุน ให้เกิดการสร้างเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น และส่งเสริมวิทยุภาคประชาชนและวิทยุกิจการบริการชุมชน ให้สามารถประกอบกิจการอยู่ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เสนอโดย นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ ในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ จำนวน ๑๒ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

(๑) วันใช้บังคับ

- กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

(๒) กำหนดบทนิยาม

๒.๑ เพิ่มบทนิยามคำว่า “วิทยุภาคประชาชน” หมายความว่า วิทยุกระจายเสียงที่ใช้คลื่นความถี่กระจายเสียงด้วยกำลังส่งตั้งแต่ ๕๐๐ วัตต์แต่ไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “จัดสรรคลื่นความถี่” หมายความว่า การอนุญาต ให้สถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ สถานีวิทยุคมนาคม หรือสถานีวิทยุภาคประชาชน ใช้ความถี่วิทยุหรือช่องความถี่วิทยุตามตารางกำหนดคลื่นความถี่หรือแผนความถี่วิทยุเพื่อใช้งานภายใต้เงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๓) กำหนดโทษผู้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มีเหตุฉุกเฉิน

- ผู้ใดใช้หรือเรียกเลขหมายโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติ โดยไม่มีเหตุฉุกเฉินหรือ มีพฤติกรรมอันเป็นการก่อกวนการปฏิบัติงานของผู้รับแจ้ง มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔/๕)

(๔) การประกาศเตือนภัยแก่ประชาชน

- กำหนดให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ประกาศเตือนภัยแก่ประชาชนโดยทันทีที่เกิดเหตุสาธารณภัยระดับชาติที่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชน หรือเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ ทั้งนี้ หากผู้ประกอบกิจการดังกล่าวได้รับคำสั่งคณะกรรมการ กสทช. แล้ว ไม่ปฏิบัติตาม ให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕ ล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑ แสนบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มหมวด ๑/๒ การประกาศเตือนภัยแก่ประชาชน มาตรา ๓๔/๖ และมาตรา ๓๔/๗)

(๕) การเตือนผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่

- กำหนดให้คณะกรรมการ กสทช. ดำเนินการเตือนผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ที่ไม่ดำเนินการยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม ภายในระยะเวลา ๓๐ วันนับแต่วันได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ไม่ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคมที่สามารถใช้คลื่นความถี่นั้นประกอบกิจการตามที่ตนได้รับใบอนุญาตภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ กสทช. กำหนด หรือนำคลื่นความถี่ไปใช้ในกิจการนอกวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการประกอบกิจการที่ใช้คลื่นความถี่ หรือกระทำการอันมีลักษณะต้องห้ามเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาด หรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ กสทช. กำหนด ให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕ ล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑ แสนบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔/๕ วรรคสอง)

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อม

- กำหนดให้คณะกรรมการ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อมให้เป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ประเภทบริการชุมชนหรือประเภทวิทยุภาคประชาชน การหารายได้ และการสนับสนุนผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนที่มีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้ภาคประชาชนได้ใช้คลื่นความถี่ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

(๗) เพิ่มโทษผู้ประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชน กิจการวิทยุบริการชุมชน หรือ กิจการวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์

- ผู้ประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชน กิจการวิทยุบริการชุมชน หรือกิจการวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ กสทช. ที่สั่งระงับการดำเนินการ ในประการที่น่าจะเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค โดยอาศัยการใช้เครือข่ายหรือการโฆษณา อันมีลักษณะเป็นการค้ากำไรเกินควร หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ ให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง (ร่างมาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๗๗ วรรคสอง)

(๘) บทเฉพาะกาล

๘.๑ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง หรือผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ทดลองออกอากาศตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๕ ประเภทบริการสาธารณะ ประเภทบริการชุมชน และประเภทกิจการทางธุรกิจ ที่ประกอบกิจการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ เป็นผู้ประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชน และให้คงสามารถประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับหรือไม่ได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ กสทช.

ให้คณะกรรมการ กสทช. ออกหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงประเภทบริการสาธารณะ ประเภทบริการชุมชน ประเภทกิจการทางธุรกิจ และวิทยุภาคประชาชน ให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ๙๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง ตามข้อ ๘.๑ วรรคหนึ่ง ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ตามข้อ ๘.๑ วรรคสอง ภายในกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันที่คณะกรรมการ กสทช. ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการ ตามข้อ ๘.๑ วรรคสอง

(ร่างมาตรา ๑๐)

๘.๒ กำหนดให้โทษ คำสั่งทางปกครอง หรือการดำเนินการใด ๆ ของคณะกรรมการ กสทช. ที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา เป็นไปตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑๑)

๙. ผู้รักษาการ

- กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๒)

๑.๑.๓ การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังจากที่ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติต้องการจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) สถานีวิทยุชุมชนจัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ มาเป็นระยะเวลานาน โดยได้รับผลตอบแทนที่ดีจากชุมชน แต่เนื่องจากสถานีวิทยุชุมชนมีกำลังส่งไม่กว้างเหมือนสถานีวิทยุทั่วไป จึงถือเป็นข้อจำกัดอย่างหนึ่งที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้

(๒) กฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ไม่ได้อำนวยความสะดวกหรือสนับสนุนให้สถานีวิทยุชุมชนสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การตรากฎหมายฉบับนี้จะทำให้การดำเนินการของสถานีวิทยุชุมชนสามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง และมีศักยภาพในการแข่งขันในยุคที่การสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้รับความนิยม

(๓) ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเคยมีการอภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาแล้วอย่างกว้างขวาง ก่อนที่จะเห็นชอบให้คณะรัฐมนตรีรับร่างพระราชบัญญัติไปพิจารณาก่อนรับหลักการในวาระที่หนึ่ง ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงเห็นว่า ในการพิจารณาในวาระที่สอง ขั้่นกรรมาธิการควรนำคำอภิปรายนั้นมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

๑.๑.๔ การตอบชี้แจง

เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเสร็จแล้ว มีผู้ตอบชี้แจง ดังนี้

๑) นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ได้ตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้คณะรัฐมนตรีรับร่างพระราชบัญญัติไปพิจารณาใหม่นั้น มีหลักการสำคัญ คือ เพื่อแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดหารายได้ของสถานีวิทยุขนาดเล็กให้ดำเนินการต่อไปได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากในปัจจุบันมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดหารายได้ดังกล่าวเป็นจำนวนมาก

๒) นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน ได้ตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในเรื่องของวิทยุชุมชน ซึ่งเป็นเรื่องที่ประชาชนที่เป็นเครือข่ายทั่วประเทศมีความเดือดร้อนมาเป็นระยะเวลานาน โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ มีหลักการสำคัญ เช่น แก้ไขเรื่องการจัดสรรคลื่นความถี่ การเพิ่มบทลงโทษการใช้หมายเลขฉุกเฉินแห่งชาติ การกำหนดให้คณะกรรมการ กสทช. ส่งผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคมประกาศเตือนภัยแก่ประชาชนกรณีเกิดเหตุสาธารณภัยระดับชาติ ซึ่งเป็นการวางระบบป้องกันภัย ในภาคกิจการโทรทัศน์ กิจการวิทยุ และกิจการโทรคมนาคมให้สอดคล้องกัน

๑.๑.๕ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้ง ๒ ฉบับพร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียง ๓๗๒ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง ไม่ลงคะแนน ๑ เสียง และมีมติให้ส่งคณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นผู้พิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการวิสามัญโดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายเอกกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชนเป็นหลักในการพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

๑. ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายศรีณย์ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระ ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=NG998>

๒. ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระ ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=JMSEZ>

๓. เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘ (อ.พ. ๓/๒๕๖๘)

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=0EK56>

๔. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11762&mid=4683

๕. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๘

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11761&mid=4683

๖. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ
กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
พ.ศ. ๒๕๕๓

<https://searchlaw.ocs.go.th/council-of-state/#/public/doc/NUo1d0JLRHhydNFEbGNnRVhBMHkrZz09>

๑.๒ วาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๙ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา เริ่มต้นด้วยชื่อร่างคำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง โดยมีการพิจารณาและอภิปรายสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑.๒.๑ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๒ คำปรารภ

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๕๔๐ และมาตรา ๖๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ ประชาชน การจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่และสpectrum ประชาชนที่สหประชาชาติ เป็นไป เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ โดยให้ประชาชนมีส่วนได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่และประกอบอาชีพเกี่ยวกับการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓ มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๔ มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๕ มาตรา ๓ เพิ่มบทนิยามในมาตรา ๔

มีการแก้ไข

“วิทยุภาคประชาชน”

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “วิทยุภาคประชาชน” ระหว่างบทนิยามคำว่า “วิทยุโทรทัศน์” และ “กิจการกระจายเสียง” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

“วิทยุภาคประชาชน” หมายความว่า วิทยุกิจการกระจายเสียงประเภทกิจการบริการชุมชน ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่กระจายเสียงด้วยกำลังส่งตั้งแต่ห้าร้อยวัตต์แต่ไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

การแก้ไขบทนิยามคำว่า “วิทยุภาคประชาชน” ซึ่งเดิมกำหนดให้หมายถึง วิทยุกระจายเสียง แต่ได้มีการแก้ไขเป็น “กิจการกระจายเสียงประเภทกิจการบริการชุมชน” โดยตัดคำว่า “วิทยุ” ออกทั้งที่ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ ได้บัญญัติบทนิยามคำว่า “กิจการกระจายเสียง” ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว การแก้ไขดังกล่าวอาจก่อให้เกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับความหมายและขอบเขตการบังคับใช้ของบทนิยามคำนี้ จึงขอให้คณะกรรมการชี้แจงเหตุผล วัตถุประสงค์ และผลทางกฎหมายของการตัดคำว่า “วิทยุ” ออก เพื่อป้องกันปัญหาในการตีความและการบังคับใช้กฎหมายในอนาคต

คณะกรรมการตอบชี้แจง ดังนี้

การแก้ไขบทนิยามคำว่า “วิทยุภาคประชาชน” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดประเภทของกิจการกระจายเสียงตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ทั้งนี้ การกำหนดบทนิยามดังกล่าว มิได้มีเจตนาขยายขอบเขตของการประกอบกิจการกระจายเสียง แต่ต้องการให้ครอบคลุมเฉพาะกิจการกระจายเสียงขนาดเล็ก ซึ่งออกอากาศด้วยกำลังส่งตั้งแต่ ๕๐๐ วัตต์ แต่ไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความชัดเจน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๖ มาตรา ๔ แก้ไขบทนิยามในมาตรา ๔
“จัดสรรคลื่นความถี่”

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “จัดสรรคลื่นความถี่” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการ จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““จัดสรรคลื่นความถี่” หมายความว่า การอนุญาตให้สถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ สถานีวิทยุคมนาคม หรือสถานีวิทยุภาคประชาชน ใช้ความถี่วิทยุหรือช่องความถี่วิทยุ ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่หรือแผนความถี่วิทยุเพื่อใช้งานภายใต้เงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๗ มาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๓๔/๕

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๘ มาตรา ๖ เพิ่มหมวด ๑/๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔/๖ และมาตรา ๓๔/๗

หมวด ๑/๒ การประกาศเตือนภัย
แก่ประชาชน

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔/๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๔/๖ กรณีเกิดเหตุสาธารณภัยระดับชาติที่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือ ร่างกายของประชาชน หรือเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ ให้ กสทช. มีอำนาจ สั่งให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ประกาศเตือนภัย แก่ประชาชนโดยทันที

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับเหตุสาธารณภัยระดับชาติตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป ตามที่ กสทช. ประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

มาตรา ๓๔/๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๔/๗ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือ กิจการโทรคมนาคมผู้ใดได้รับคำสั่งตามมาตรา ๓๔/๖ แล้วไม่ปฏิบัติตาม ให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครอง ไม่เกินห้าล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งแสนบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๙ มาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๔๔/๕ วรรคสอง

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๔/๕ แห่งพระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการ ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ กสทช. ดำเนินการ แต่งตั้งเป็นหนังสือเพื่อให้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่ กสทช. กำหนด ให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งแสนบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือมีคำสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๐ มาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ เพื่อส่งเสริมให้ภาคประชาชนได้ใช้คลื่นความถี่ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๔๙ วรรคที่สอง ให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อม ให้เป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ประเภท

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๗. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ซึ่งบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
เมื่อวันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๙

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=E5DUX>

๘. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
เมื่อวันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๙

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=U2NKG>

๙. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๗ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันพุธที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๙

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=E99H7>

๒. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๔๑๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๓. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิชาการ

คณะกรรมการวิชาการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ และพิจารณาตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วเห็นว่า ควรมีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติไว้ในรายงานของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ดังนี้

“๓.๑ การกำหนดให้มีการเตือนภัยโดยทันทีในกรณีเกิดสาธารณภัยระดับชาตินอกเหนือจากภัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎหมายอื่น มีเจตนารมณ์ให้ครอบคลุมถึงภัยที่ส่งผลกระทบต่อสาธารณชนอย่างกว้างขวางและรุนแรง เพื่อให้สามารถแจ้งเตือนและลดผลกระทบได้โดยไม่ชักช้า โดยกำหนดให้เป็นภัยที่ต้องแจ้งเตือนสาธารณชนโดยทันที และในการกำหนดหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ควรประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือกรมอุตุนิยมวิทยา เป็นต้น เพื่อจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงาน (Standard Operating Procedure: SOP) ให้มีความเชื่อมโยงและไม่ซ้ำซ้อนกัน โดยบูรณาการการรับมือและป้องกันความเสียหายต่อสาธารณชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้มีการเปลี่ยนแปลงความผิดบางมาตราที่มีโทษทางอาญา ให้เป็นความผิดที่มีโทษปรับเป็นพินัย แต่ไม่ได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยไว้ ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิภาพ กสทช. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ควรเสนอให้นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ พิจารณาออกประกาศกำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งมีหน้าที่รับแจ้งเหตุฉุกเฉินตามมาตรา ๓๔/๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

๓.๓ กสทช. ควรทำหน้าที่อย่างเข้มงวดในการกำกับดูแลและกำหนดมาตรการป้องกันที่มีประสิทธิภาพ เพื่อมิให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง หรือกิจการโทรทัศน์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอันเป็นเท็จ หรือการหลอกลวงประชาชนด้วยการโฆษณาชวนเชื่อในสินค้าหรือบริการที่สุ่มเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย และสุขอนามัยของผู้บริโภค หรือผู้ใช้สินค้าหรือบริการนั้น ๆ และหาก กสทช. พบการกระทำที่เข้าข่ายความผิดดังกล่าว ควรดำเนินการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของ กสทช. โดยตรง รวมถึงมีมาตรการที่ได้เด็ดขาดในกรณีผู้กระทำความผิดดังกล่าวได้รับโทษปรับเป็นรายวัน แต่ยังเพิกเฉยมิได้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามที่ได้รับการแจ้งเตือนหรือได้รับคำสั่งจาก กสทช. แล้ว

๓.๔ หน่วยงานของรัฐควรส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการใช้งานคลื่นความถี่อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลที่หลากหลาย โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้บริการกับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ควรให้ความสำคัญกับการใช้งานวิทยุกระจายเสียงในชุมชนหรือท้องถิ่น เพื่อเป็นช่องทางหรือเครื่องมือให้เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น การประชาสัมพันธ์แจ้งข่าวสารบริการภาครัฐและองค์กร รวมถึงการเตือนภัย สาธารณะไม่ว่าจะเป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือสร้างการรับรู้ให้เท่าทันภัยที่เกิดจากการฉ้อฉลหลอกลวง ผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ทราบ แทนการใช้บริการดังกล่าวผ่านทางแอปพลิเคชัน (Application) หรือสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media) เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ เพื่อให้มีช่องทางที่หลากหลาย ในการสร้างความเชื่อมโยงและผูกพันกับประชาชนในท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น

๓.๕ การกำหนดกำลังส่งออกอากาศของสถานีวิทยุกระจายเสียง (วัดดี) กสทช. ควรกำหนด ให้ชัดเจนว่าจะเป็นการกำหนดกำลังส่งออกอากาศสูงสุดไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ หรือกำลังส่งของเครื่องส่ง สูงสุดไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ เพราะหากไม่มีความชัดเจนจะเกิดปัญหาในการตีความ และการใช้บังคับกฎหมาย ของหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลได้

๓.๖ ในการตรวจสอบคุณสมบัติของเครื่องส่งวิทยุกระจายเสียงตามประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรฐานทางเทคนิคเครื่องส่งวิทยุกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม กำลังส่งต่ำ สำนักงาน กสทช. ควรมี กระบวนการที่สร้างความเชื่อมั่นและเป็นที่ยอมรับให้กับผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาต โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้อง กับขั้นตอน กระบวนการ และคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ตรวจสอบการรบกวนหรือการทับซ้อนกันของคลื่นความถี่ ระหว่างสถานีวิทยุกระจายเสียงในพื้นที่ใกล้เคียงที่ได้รับอนุญาต โดยการตรวจสอบด้วยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ ดังกล่าว ต้องดำเนินการควบคู่กันไปกับการตรวจสอบด้วยบุคลากรที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ที่สามารถ จะตรวจสอบและวัดผลได้อย่างถูกต้องชัดเจนและเป็นไปตามมาตรฐานสากล ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น ในมาตรฐานและความโปร่งใสต่อการดำเนินงานของสำนักงาน กสทช. ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการควบคุมดูแล กระบวนการตรวจสอบดังกล่าว

๓.๗ กสทช. ควรมีการทบทวนแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ และตารางกำหนด คลื่นความถี่แห่งชาติ รวมถึงแนวทางในการปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ตลอดจนดำเนินการตรวจสอบการใช้งานคลื่นความถี่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการนำคลื่นความถี่ที่ไม่อยู่ในแผนการบริหารคลื่นความถี่กลับมาใช้ประโยชน์ได้อย่าง ครบถ้วน โดยเฉพาะคลื่นความถี่ในด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนมีส่วน ได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่อันเป็นทรัพยากรของชาติได้อย่างทั่วถึง และเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุด ของประชาชนตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓.๘ องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (Thai Public Broadcasting Service: TPBS) ควรให้การสนับสนุนข้อมูลหรือเนื้อหาให้แก่กลุ่มผู้รับอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงประเภทบริการสาธารณะและบริการชุมชน เพื่อให้เนื้อหาในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์มีมาตรฐานและคุณภาพ อันเป็นการเสริมสร้างองค์ความรู้ที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ และเพื่อให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกันในการส่งเสริมวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น ๆ ให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับภูมิภาคและระดับชาติต่อไป”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการโดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๔๑๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๕ เสียง

หมายเหตุ สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการ โดยให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๗ ประกอบข้อ ๑๐๕^๔

^๔ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๗ และข้อ ๑๐๕ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๒๗ เมื่อคณะกรรมการการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้ว ให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น โดยแสดงร่างเดิมและการแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมทั้งรายงานต่อประธานสภา รายงานนั้นอย่างน้อยต้องระบุว่าได้มีหรือไม่มี การแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราใดบ้าง และถ้ามีการแปรญัตติ มติของคณะกรรมการการเกี่ยวกับคำแปรญัตตินั้นเป็นประการใด หรือมีการสงวนคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติ หรือมีการสงวนความเห็นของกรรมการการ และในกรณีที่คณะกรรมการการ มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้ระบุไว้ในรายงานด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการการเห็นว่าข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติ ให้บันทึกข้อสังเกต ดังกล่าวนั้นไว้ในรายงานของคณะกรรมการการเพื่อให้ที่ประชุมสภาพิจารณา และให้นำความในข้อ ๑๐๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐๕

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการ ให้ประธานสภาส่งรายงานและข้อสังเกต ไปยังคณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ องค์การอัยการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ฯลฯ

ฯลฯ”

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๔. การวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

จากการพิจารณาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีประเด็นข้อดีและข้อสังเกต ดังนี้

ข้อดี

- การแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ย่อมส่งผลให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภทบริการชุมชน รวมถึงประเภทวิทยุภาคประชาชน ซึ่งเป็นประเภทที่มีกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ มีรัศมีการส่งกระจายเสียงในระยะใกล้ เป็นผู้ประกอบกิจการขนาดเล็ก มีรายได้น้อย สามารถเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน อันจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กหรือวิทยุภาคประชาชนสามารถประกอบกิจการที่เป็นบริการสาธารณะได้ สามารถใช้บริการวิทยุภาคประชาชนในการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการสร้างเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น รวมทั้งเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชุมชน ภูมิปัญญา วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชน ซึ่งมีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “รัฐต้องรักษาไว้ซึ่งคลื่นความถี่และสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมอันเป็นสมบัติของชาติ เพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน” และวรรคสอง ที่บัญญัติว่า “การจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่งไม่ว่าจะใช้เพื่อส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม หรือเพื่อประโยชน์อื่นใด ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ รวมตลอดทั้งการให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ด้วย...”

ข้อสังเกต

- ไม่มี -

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติ

องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

กับร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน
กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

และร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

กับร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

และร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	๒๕
พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	

พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวยการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ เป็นปีที่ ๖๕ ในรัชกาลปัจจุบัน		
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า		
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยองค์กร จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม	โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม	โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย	พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย	พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ และมาตรา ๖๐ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่และสามารถประกอบกิจการอย่างเหมาะสม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจื่อนใจที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว	เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่เป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ และประกอบอาชีพเกี่ยวกับการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจื่อนใจที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้		
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวยการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
“จัดสรรคลื่นความถี่” หมายความว่า การอนุญาตให้สถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ หรือสถานีวิทยุคมนาคม ใช้ความถี่วิทยุหรือช่องความถี่วิทยุตามตารางกำหนดคลื่นความถี่หรือแผนความถี่วิทยุ เพื่อใช้งานภายใต้เงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด	“จัดสรรคลื่นความถี่” หมายความว่า การอนุญาตให้สถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ สถานีวิทยุคมนาคม หรือสถานีวิทยุภาคประชาชน ใช้ความถี่วิทยุหรือช่องความถี่วิทยุตามตารางกำหนดคลื่นความถี่หรือแผนความถี่วิทยุเพื่อใช้งานภายใต้เงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด”	“จัดสรรคลื่นความถี่” หมายความว่า การอนุญาตให้สถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ สถานีวิทยุคมนาคม หรือสถานีวิทยุภาคประชาชน ใช้ความถี่วิทยุหรือช่องความถี่วิทยุตามตารางกำหนดคลื่นความถี่หรือแผนความถี่วิทยุเพื่อใช้งานภายใต้เงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด”
	มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔/๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔/๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
มาตรา ๓๔/๕ ผู้ใดใช้หรือเรียกเลขหมายโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีพฤติกรรมอันเป็นการก่อกวนการปฏิบัติงานของผู้รับแจ้งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	“มาตรา ๓๔/๕ ผู้ใดใช้หรือเรียกเลขหมายโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีพฤติกรรมอันเป็นการก่อกวนการปฏิบัติงานของผู้รับแจ้ง มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”	“มาตรา ๓๔/๕ ผู้ใดใช้หรือเรียกเลขหมายโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีพฤติกรรมอันเป็นการก่อกวนการปฏิบัติงานของผู้รับแจ้ง มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวยการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๒ การประกาศ เตือนภัยแก่ประชาชน มาตรา ๓๔/๖ และมาตรา ๓๔/๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓	มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๑/๒ การประกาศ เตือนภัยแก่ประชาชน มาตรา ๓๔/๖ และมาตรา ๓๔/๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
	“หมวด ๑/๒ การประกาศเตือนภัยแก่ประชาชน _____	“หมวด ๑/๒ การประกาศเตือนภัยแก่ประชาชน _____
	มาตรา ๓๔/๖ กรณีเกิดเหตุสาธารณภัยระดับชาติ ที่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชน หรือเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ ให้ กสทช. มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการ กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ประกาศเตือนภัยแก่ประชาชนโดยทันที	มาตรา ๓๔/๖ กรณีเกิดเหตุสาธารณภัยระดับชาติ ที่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชน หรือเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ ให้ กสทช. มีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาต ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการ โทรคมนาคม ประกาศเตือนภัยแก่ประชาชนโดยทันที

พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับเหตุสาธารณภัย ระดับชาติตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ กสทช. ประกาศ กำหนด	หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับเหตุสาธารณภัย ระดับชาติตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ กสทช. ประกาศ กำหนด
	มาตรา ๓๔/๗ ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการ โทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคมผู้ใดได้รับคำสั่ง ตามมาตรา ๓๔/๖ แล้วไม่ปฏิบัติตาม ให้ กสทช. มีอำนาจ ปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท และปรับอีกวันละ ไม่เกินหนึ่งแสนบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง	มาตรา ๓๔/๗ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคมผู้ใดได้รับคำสั่ง ตามมาตรา ๓๔/๖ แล้วไม่ปฏิบัติตาม ให้ กสทช. มีอำนาจ ปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท และปรับอีกวันละ ไม่เกินหนึ่งแสนบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง”
	มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๔/๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และ กำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน	มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๔/๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และ กำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวยการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๔๔/๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ผู้ใด (๑) ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง (๒) ไม่ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคมที่สามารถใช้คลื่นความถี่นั้น ประกอบกิจการตามที่ตนได้รับใบอนุญาตภายในระยะเวลา ที่ กสทช. กำหนด หรือ (๓) นำคลื่นความถี่ไปใช้ในกิจการนอกวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการประกอบกิจการที่ใช้คลื่น ความถี่ หรือกระทำการอันมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด ในมาตรา ๒๗ (๑๑)		
ให้ กสทช. ดำเนินการเพื่อให้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้น ทั้งหมดหรือบางส่วน	“ให้ กสทช. ดำเนินการเตือนเพื่อให้มีการแก้ไขให้ ถูกต้อง หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่ กสทช. กำหนด ให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ห้าล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งแสนบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง”	“ให้ กสทช. แจ้งเตือนเป็นหนังสือเพื่อให้มีการแก้ไข ให้ถูกต้อง หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่ กสทช. กำหนด ให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ห้าล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งแสนบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือมีคำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้นทั้งหมดหรือ บางส่วน”

พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
มาตรา ๕๑ เพื่อส่งเสริมให้ภาคประชาชนได้ใช้คลื่นความถี่ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อมให้เป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ประเภทบริการชุมชน การหารายได้ และการสนับสนุนผู้ประกอบการบริการชุมชนที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ โดยให้รับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย	“มาตรา ๕๑ เพื่อส่งเสริมให้ภาคประชาชนได้ใช้คลื่นความถี่ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อมให้เป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ประเภทบริการชุมชนหรือประเภทวิทยุภาคประชาชน การหารายได้ และการสนับสนุนผู้ประกอบการบริการชุมชนที่มีคุณภาพ	“มาตรา ๕๑ เพื่อส่งเสริมให้ภาคประชาชนได้ใช้คลื่นความถี่ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๙ วรรคสองให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อมให้เป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ประเภทบริการชุมชนหรือวิทยุภาคประชาชน การหารายได้ และการสนับสนุนผู้ประกอบการบริการชุมชนที่มีคุณภาพ
รายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนต้องเป็นรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานีหรือรายได้ทางอื่นซึ่งมิใช่การโฆษณาหรือการประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์	วิธีการหารายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ประกาศกำหนด”	วิธีการหารายได้ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ประเภทบริการชุมชนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กสทช. ประกาศกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์”

พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
การสนับสนุนผู้ประกอบการบริการชุมชนที่มีคุณภาพ ต้องเป็นการอุดหนุนการดำเนินการของสถานี่มิใช่เป็นการ สนับสนุนรายการใดโดยเฉพาะ และมีสัดส่วนไม่เกินกึ่งหนึ่ง ของรายได้ทั้งหมดของผู้ประกอบการบริการชุมชน รวมทั้งต้องจัดให้มีการประเมินผลคุณภาพการให้บริการ และประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินที่ได้รับการอุดหนุน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนในแต่ละคราว		
	มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ มาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓	มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ มาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
มาตรา ๗๗ ผู้ประกอบการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคมผู้ใดได้รับคำสั่งตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แล้วไม่ปฏิบัติตาม ให้ กสทช. มีอำนาจปรับ ทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกิน หนึ่งแสนบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง		

พระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวยการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	“กรณีผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในวรรคหนึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชน กิจการวิทยุบริการชุมชน หรือ กิจการวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกินหนึ่งกิโลวัตต์ ให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง”	“ในการลงโทษปรับทางปกครองตามวรรคหนึ่ง สำหรับ กิจการกระจายเสียงวิทยุภาคประชาชน ให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง”
	มาตรา ๑๐ ให้ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง หรือผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ทดลองออกอากาศตามประกาศ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๕ ประเภท บริการสาธารณะ ประเภทบริการชุมชน และประเภทกิจการ ทางธุรกิจ ที่ประกอบกิจการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ บังคับใช้ เป็นผู้ประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชน และให้คงสามารถประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับ หรือไม่ได้รับใบอนุญาตจาก กสทช.	

พระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ให้ กสทช. ออกหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงประเภท บริการสาธารณะ ประเภทบริการชุมชน ประเภทกิจการทางธุรกิจ และวิทยุภาคประชาชน ให้แล้วเสร็จภายใน กำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา	
	ให้ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงตามวรรคหนึ่ง ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคสองภายในกำหนด หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ กสทช. ประกาศหลักเกณฑ์ และวิธีการตามวรรคสอง	
	มาตรา ๑๑ บรรดาโทษ คำสั่งทางปกครอง หรือ การดำเนินการใด ๆ ของ กสทช. ที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้	

พระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๒ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
ผู้รับสนองพระราชโองการ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี		

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติ

องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

**การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.***

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้ดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

๑. กระบวนการและขั้นตอนในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ กระบวนการและขั้นตอนในการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยสามารถสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้^๒

* เรียบเรียงโดย นายทศวิญห์ เกียรติทัตต์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๗๗ ๓๑๓

๓๑๓

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

๓๑๓

๓๑๓”

^๒ คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย, ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิสร เพ็ญเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะเป็นผู้เสนอ), น. ๒-๓ - น. ๒-๕.

๑.๑.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน ๖๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๗

๑.๑.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th โดยมีระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

(๓) การรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น

- การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกผู้ให้ความเห็นร่างกฎหมายผ่านแอปพลิเคชัน Zoom Meeting

๑.๒ กระบวนการและขั้นตอนในการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยสามารถสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้^๓

๑.๒.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน ๓๐ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๘ และจัดทำรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน ๔๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๘

๑.๒.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๘ และ

^๓ คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย, ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ), น. ๒-๘ – น. ๒-๒๒.

ส่งประเด็นการรับฟังความคิดเห็นไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติโดยตรง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สหพันธ์วิทยุชุมชนแห่งชาติ (สวชช.) องค์การภาคีเครือข่ายผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงภาคประชาชนแห่งประเทศไทย (อวทช.) สมาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย สมาคมสมาวิชาชีพกิจการแพร่ภาพและการกระจายเสียง (ประเทศไทย) สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย

(๒) การรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น

- ไม่มี -

๒. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...^๔

๒.๑.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

๑) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th โดยมีผู้เข้าชม จำนวน ๓,๙๐๐ คน และมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑,๐๗๘ คน ซึ่งข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งเป็นเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และความเกี่ยวข้องกับการร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

(๑.๑) เพศชาย จำนวน ๔๙๓ คน เพศหญิง จำนวน ๕๒๐ คน

(๑.๒) อายุ ต่ำกว่า ๒๐ ปี จำนวน ๔๓ คน อายุ ๒๑ ปี ถึง ๓๐ ปี จำนวน ๗๕ คน อายุ ๓๑ ปี ถึง ๔๐ ปี จำนวน ๑๐๓ คน อายุ ๔๑ ปี ถึง ๕๐ ปี จำนวน ๑๖๒ คน อายุ ๕๑ ปี ถึง ๖๐ ปี จำนวน ๒๘๑ คน อายุตั้งแต่ ๖๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๔๐๑ คน

(๑.๓) ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน ๕๗๔ คน มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน ๓๖๐ คน ปริญญาตรี จำนวน ๑๐๐ คน และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๑๕ คน

(๑.๔) อาชีพ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๒๖ คน ข้าราชการบำนาญ จำนวน ๒๖ คน ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๒๔๒ คน เกษตรกร จำนวน ๕๕๒ คน รับจ้าง จำนวน ๑๑๐ คน นักเรียน/นักศึกษา จำนวน ๕๑ คน และอาชีพอื่น ๆ จำนวน ๕๗ คน

๒.๑.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็น

ผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นกับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับร่างพระราชบัญญัติ สรุปได้ดังนี้

๑) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ในการกำหนดให้ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงประเภทบริการชุมชน สามารถมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้อื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไรในการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

^๔ เพิ่งอ้าง, น. ๒-๕ - น. ๒-๑๕.

เห็นด้วย

(๑) ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงประเภทบริการชุมชนมีค่าใช้จ่ายหลายอย่าง เช่น ค่าน้ำประปา ไฟฟ้า พนักงาน ซ่อมแซมอุปกรณ์ ค่าตรวจเครื่องส่ง ค่าตรวจการแพร่กระจายเสียง จึงควรให้มีรายได้อื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี โดยไม่เน้นการแสวงหากำไร

(๒) ผู้ประกอบกิจการวิทยุชุมชน ล้วนมีต้นทุนในการดำเนินการ เช่นเดียวกับผู้ประกอบกิจการประเภทสาธารณะและประเภทธุรกิจ เช่น ค่าบำรุงรักษา ค่าไฟฟ้า และอื่น ๆ จึงเห็นควรให้สามารถหารายได้อื่นเท่าที่จำเป็น

(๓) ผู้ประกอบกิจการวิทยุชุมชน เป็นการประกอบกิจการโดยกลุ่มบุคคลในชุมชนหรือในท้องถิ่น นอกจากจะมีความเสียสละในการประกอบกิจการแล้ว ทุกคนต่างมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน ก็ไม่สมควรที่จะให้บุคคลเหล่านี้ต้องนำรายได้ของครอบครัวมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

(๔) สถานีวิทยุมีค่าใช้จ่ายประจำเดือน เช่น ค่าบำรุงรักษาอุปกรณ์ กระจายเสียง ค่าน้ำประปา ไฟฟ้า เงินเดือนเจ้าหน้าที่ ซึ่งหากสามารถหารายได้โดยไม่แสวงหากำไร จะทำให้สถานีสามารถดำเนินการให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ

(๕) สถานีวิทยุมีค่าใช้จ่ายจำนวนมาก เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าอินเทอร์เน็ต ค่าซ่อมแซม ค่าบำรุงรักษา ค่าตรวจเครื่องส่ง ค่าตรวจคลื่นกระจายเสียง ค่าใช้จ่ายสวัสดิการ ผู้ควบคุมห้องส่ง ค่าเดินทางของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการต่าง ๆ หากสามารถหารายได้จะช่วยทำให้สถานีดำเนินการได้อย่างราบรื่นและมีความคล่องตัว

(๖) สถานีวิทยุของภาคประชาชนมีค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายประจำ และยังไม่มีงบประมาณสนับสนุนเหมือนวิทยุภาครัฐ

(๗) ปัจจุบัน กสทช. ยังไม่สามารถจัดสรรงบประมาณสนับสนุนวิทยุชุมชนได้ตามกฎหมาย ดังนั้น ควรเปิดโอกาสให้มีการหารายได้เท่าที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ แต่ห้ามมุ่งเน้นกำไรเหมือนวิทยุธุรกิจ

(๘) กสทช. ควรออกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการบริหารงานมากำกับเพื่อป้องกันการแอบอ้างแจ้งค่าใช้จ่ายที่สูงเกินความเป็นจริง

(๙) ควรมีข้อกำหนดที่ชัดเจนในการกำกับดูแลให้วิทยุประเภทชุมชนสาธารณะสามารถมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้ทางอื่น และมีรายได้จากการโฆษณา เพื่อไม่ให้กระทบกับผู้ประกอบกิจการวิทยุประเภทธุรกิจและกลุ่มผู้ประมูล

(๑๐) สามารถเป็นที่มาของรายได้ เพื่อความอยู่รอดของผู้ประกอบกิจการ และไม่สร้างปัญหาต่อชุมชนและสังคม

(๑๑) เป็นรายได้บำรุงสถานีให้มั่นคง และสามารถประกอบกิจการกระจายเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการสื่อสารภาคประชาชน ทำให้ผู้ประกอบการดำเนินการกิจการต่อไปได้ และมีประโยชน์ต่อภาคประชาชน ชุมชน ตลอดจนสังคม

ไม่เห็นด้วย

- ไม่ระบุเหตุผล

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(๑) การกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงประเภทบริการชุมชนสามารถมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานียี่ห้อรายได้อื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไรนั้น ทำให้ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวประกอบกิจการต่อไปได้

(๒) ควรกำหนดให้มีการรายงานบัญชีรายรับและรายจ่าย กรณีที่ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงประเภทบริการชุมชนมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานียี่ห้อรายได้อื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร

๒) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ในการปรับบทกำหนดโทษทางปกครอง กรณีของผู้ประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชน กิจการบริการชุมชน หรือวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ ให้ลงโทษปรับได้ไม่เกินวันละ ๑,๐๐๐ บาท มีการแสดงความคิดเห็นดังนี้

เห็นด้วย

(๑) การลงโทษทางปกครอง เป็นการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการตัดสินว่ากรณีใดผิดหรือกรณีใดถูก ซึ่งการใช้ดุลพินิจดังกล่าวอาจมีมาตรฐานในการปฏิบัติที่แตกต่างกัน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ใช้ดุลพินิจไม่ได้มีเพียงคนเดียว ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีการแจ้งเตือนก่อนและควรมีการสอบถามหาสาเหตุ หรือเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบกิจการได้ชี้แจงข้อกล่าวหา ก่อน และหากการชี้แจงนั้นมีเหตุผล ก็ไม่ให้นับการแจ้งเตือนครั้งนั้นเป็นการแจ้งเตือน

(๒) วิทยุภาคประชาชนเป็นวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ ออกอากาศในระดับท้องถิ่นของตัวเองเท่านั้น จึงไม่ควรกำหนดโทษปรับเท่ากับคลื่นที่ออกอากาศครอบคลุมทั้งประเทศ

(๓) วิทยุระดับท้องถิ่นออกอากาศด้วยกำลังส่ง ๕๐๐ วัตต์ รัศมีการออกอากาศ ๒๐ กิโลเมตร จึงไม่ควรเสียค่าปรับเท่ากับคลื่นที่ออกอากาศระดับประเทศที่มีรัศมีการออกอากาศครอบคลุมทั้งภาค

(๔) วิทยุภาคประชาชนถูกจำกัดรัศมีการออกอากาศให้ครอบคลุมในท้องถิ่นตัวเอง จึงไม่ควรให้เสียค่าปรับเท่ากับคลื่นที่ออกอากาศครอบคลุมทั้งภาคและประเทศ

(๕) วิทยุชุมชนกำลังส่งออกอากาศไม่มาก จึงไม่ควรกำหนดโทษปรับเท่าวิทยุระดับภาคและระดับประเทศที่มีกำลังส่งออกอากาศเป็นหมื่นวัตต์

(๖) วิทยุภาคประชาชนเป็นวิทยุขนาดเล็ก หากมีการทำผิดตามโทษทางปกครองแล้ว ไม่ควรใช้เกณฑ์ค่าปรับเดียวกับวิทยุที่ได้รับอนุญาตในระดับภาคหรือประเทศ

(๗) ผู้ประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชน กิจการบริการชุมชน หรือวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ ไม่ควรต้องกำหนดโทษทางปกครองเท่าคลื่นที่ออกอากาศด้วยกำลังส่งหลายหมื่นวัตต์

(๘) วิทยุภาคประชาชนมีกำลังส่งต่ำ ควรมีโทษต่ำกว่าวิทยุคลื่นหลัก ซึ่งมีกำลังส่งสูงกว่า ดังนั้น โทษที่ได้รับไม่สมควรเท่าคลื่นที่ครอบคลุมทั่วประเทศ

(๙) วิทยุภาคประชาชนกับวิทยุภาครัฐมีความแตกต่างกันมาก ไม่ว่าจะเป็นกำลังส่งหรือรัศมีการออกอากาศ เพราะฉะนั้นการกำหนดโทษทางปกครองควรต่างกัน

(๑๐) วิทยุระดับท้องถิ่นออกอากาศด้วยกำลังส่งน้อยกว่าระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ค่าปรับจึงควรลดลงตามสัดส่วน

(๑๑) ควรจ่ายค่าปรับตามกำลังส่งและขนาดของสถานี

(๑๒) กฎหมายฉบับเดิมกำหนดโทษปรับไว้สูง จึงไม่ควรนำมาใช้กับวิทยุขนาดเล็ก

(๑๓) ที่ผ่านมา กสทช. ใช้เกณฑ์ค่าปรับของวิทยุระดับประเทศกับวิทยุภาคประชาชน ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม ดังนั้น ภาครัฐควรให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการภาคประชาชน

(๑๔) ควรใช้หลักการประนีประนอมหรือการตักเตือนมากกว่าการใช้บทลงโทษ

(๑๕) จะต้องมีกฎบังคับ ถ้าทำผิดระเบียบก็ต้องลงโทษไปตามสมควร

(๑๖) การกำหนดโทษปรับเหมาะสมและเป็นธรรมกับการประกอบกิจการและมีความเป็นไปได้

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ควรมีการออกคำสั่งทางปกครองเพื่อกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงประเภทบริการชุมชนปรับปรุงทางเทคนิคเพื่อให้การจัดส่งคลื่นความถี่ไม่เกินจากที่กำหนด เช่น การปรับค่าความถี่เครื่องส่งให้มีกำลังวัตต์ไม่เกินที่กำหนดไว้ หรือปรับเสาอากาศให้ถูกต้องและไม่เกินที่กำหนดไว้ หรือกำหนดให้ กสทช. แก้ไขหลักเกณฑ์ทางเทคนิคให้ผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กที่ไม่มีวิศวกรทางเทคนิค สามารถแก้ไขปัญหาการส่งคลื่นความถี่เกินจากที่กำหนดได้ เพื่อป้องกันปัญหาการกระทำความผิดทางปกครองซ้ำ และจะต้องเสียค่าปรับอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กเกิดความเดือดร้อน

๓) ท่านเห็นว่าการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้จะช่วยส่งเสริมผู้ประกอบการวิทยุบริการชุมชนขนาดเล็กหรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย

(๑) การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้จะสามารถช่วยผู้ประกอบการวิทยุให้สามารถบริหารจัดการสถานี และยกระดับวิทยุให้มีมาตรฐานสากล ตลอดจนส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อยและส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับชุมชน

(๒) ร่างกฎหมายฉบับนี้ช่วยส่งเสริมผู้ประกอบการได้มาก เพราะวิทยุภาคประชาชนจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชน สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของภาครัฐ และช่วยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการนำเสนอข่าวสาร รวมทั้งมีแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารในชุมชนได้อย่างทั่วถึง

(๓) วิทยุที่มีในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นระบบการสื่อสารที่สามารถตอบสนองความต้องการรับรู้ข่าวสารของประชาชนในชุมชน และทำหน้าที่ในการเผยแพร่ข่าวสารในชุมชนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้จะช่วยส่งเสริมผู้ประกอบการวิทยุบริการชุมชนขนาดเล็กได้

(๔) ช่วยส่งเสริมได้มาก เพราะวิทยุท้องถิ่นขนาดเล็กเป็นการประกอบกิจการจากกลุ่มประชาชน โดยคนในชุมชน เพื่อให้คนในชุมชนสามารถเข้าถึงสื่อในพื้นที่ของตัวเองง่ายขึ้น

(๕) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดเล็กให้สามารถแข่งขันการประมูลกับนายทุนใหญ่ได้ เพราะหากให้คลื่นวิทยุเป็นของนายทุนแล้ว ประชาชนในท้องถิ่นจะไม่สามารถเข้าถึงได้

(๖) การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้จะทำให้วิทยุภาคประชาชนเป็นของชุมชน และช่วยให้คนในท้องถิ่นมีอาชีพเป็นของตัวเอง

(๗) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบกิจการวิทยุบริการชุมชนขนาดเล็กสามารถพัฒนาและบริหารสถานี และใช้คลื่นความถี่ให้มีประสิทธิภาพได้มากขึ้น

(๘) เป็นช่องทางให้องค์กร หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน สามารถสนับสนุนกิจการวิทยุที่เป็นของชุมชนได้ง่ายและสะดวกมากขึ้น อันจะส่งผลให้ผู้ประกอบกิจการวิทยุบริการชุมชนขนาดเล็กมีความเข้มแข็งในการประกอบกิจการ

(๙) การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้จะช่วยส่งเสริมผู้ประกอบการวิทยุขนาดเล็กให้ดำรงอยู่ต่อไปได้ ซึ่งส่งผลดีต่อชุมชนและประเทศชาติ

(๑๐) การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและผู้ประกอบกิจการวิทยุขนาดเล็ก เพราะเป็นการยกระดับสถานีวิทยุระดับท้องถิ่นให้เป็นสถานีวิทยุคุณภาพสูงส่งคม

(๑๑) ช่วยส่งเสริมผู้ประกอบการวิทยุขนาดเล็กให้ประกอบกิจการต่อไปได้อย่างมั่นคง และส่งผลให้มีโอกาสประชาสัมพันธ์กิจการในชุมชนที่สามารถโฆษณาในวิทยุหลักได้ เพราะค่าโฆษณาของวิทยุหลักแพงเกินความสามารถของชุมชน ทั้งนี้ เมื่อกิจการในชุมชนเจริญก้าวหน้าย่อมทำให้ชุมชนเข้มแข็งส่งผลดีต่อชุมชนและประเทศชาติต่อไป

(๑๒) ช่วยให้ผู้ประกอบกิจการวิทยุขนาดเล็กที่เป็นเสมือน Public Forum มีความสามารถในการดำเนินการต่อไป

(๑๓) ช่วยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิทยุขนาดเล็กสามารถสร้างรายได้

(๑๔) ช่วยส่งเสริมผู้ประกอบการวิทยุขนาดเล็กในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

(๑๕) ช่วยส่งเสริมผู้ประกอบการวิทยุขนาดเล็กได้มากที่สุด เพราะวิทยุระดับท้องถิ่นจะได้ประกอบกิจการต่อไปโดยไม่ต้องเข้าสู่การประมูล

(๑๖) ช่วยส่งเสริมได้มากเพราะวิทยุภาคประชาชนเป็นวิทยุที่อยู่คู่กับประชาชนในท้องถิ่น จึงไม่ควรให้เปลี่ยนไปเป็นของนายทุน

(๑๗) ช่วยส่งเสริมได้มาก เพราะวิทยุขนาดเล็กเป็นวิทยุในท้องถิ่นที่ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย จึงควรให้คงอยู่ในท้องถิ่น เพราะประชาชนในพื้นที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายกว่าวิทยุคลื่นหลัก

(๑๘) ผู้ประกอบกิจการวิทยุชุมชนขนาดเล็ก เมื่อมีรายได้แล้วจะสามารถเพิ่มความสามารถและประสิทธิภาพในการผลิตรายการได้มากขึ้น อันจะเป็นการตอบสนองความต้องการรับรู้ข่าวสารของชุมชนได้เป็นอย่างดี จึงสมควรแก้ไขกฎหมายนี้

(๑๙) มีประโยชน์ต่อผู้ประกอบการรายเล็กมาก เพราะคำว่าวิสาหกิจชุมชน ไม่ได้เป็นธุรกิจที่มีรายได้สูง ส่วนมากมีรายได้แค่พอเลี้ยงตัวเองเท่านั้น

(๒๐) สถานีวิสาหกิจบริการชุมชนขนาดเล็กเป็นตัวกลางในการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารระหว่างภาครัฐและภาคประชาชน ซึ่งประชาชนควรรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง อย่างครอบคลุมและทั่วถึงโดยไม่ปิดกั้น โดยจะเป็นประโยชน์ส่วนรวมแก่ประชาชนในพื้นที่ ดังนั้น จึงควรให้สถานีวิสาหกิจที่มีอยู่เดิมคงอยู่โดยไม่มีการนำไปประมูล

(๒๑) การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ช่วยส่งเสริมให้สถานีวิสาหกิจขนาดเล็ก สามารถบริหารจัดการสถานีสองตนเองได้ และควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก กสทช.

(๒๒) การที่ กสทช. ไม่สามารถจัดสรรงบประมาณสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน ได้ตามกฎหมายทำให้วิสาหกิจชุมชนที่มีทุนน้อยไม่สามารถประมูลแข่งขันกับกลุ่มนายทุนได้ จึงควรแก้ไขกฎหมายฉบับนี้

(๒๓) การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงด้านข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์ และสร้างความเชื่อมโยงข่าวสารภาครัฐสู่ชุมชนได้ชัดเจนและครอบคลุม

(๒๔) จะช่วยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนมีรายได้และสามารถ ช่วยเหลือชุมชนในการกระจายข่าวสารที่ชุมชนขอความอนุเคราะห์ให้ออกอากาศโดยไม่คิดมูลค่าใด ๆ

(๒๕) การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้จะทำให้วิสาหกิจชุมชนเดินหน้าต่อไปได้ บุคลากรในองค์กรมีงานทำ ครอบครัวของนักจัดรายการหรือแม่กระทั่งผู้ประกอบการขนาดเล็ก ในชุมชนได้รับประโยชน์ ทำให้ชุมชนเข้มแข็งและประเทศชาติมั่นคง

๔) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

(๑) เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีประโยชน์ต่อการบริการประชาชน ในพื้นที่อย่างแท้จริง ควรจำกัดการเช่าเวลาในการออกอากาศของสถานีวิสาหกิจบริการชุมชนเพราะเป็น การโฆษณาอย่างหนึ่ง ยกเว้นการออกอากาศภาคบังคับของสถานีวิสาหกิจกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

(๒) ผู้ถือหุ้นในสถานีวิสาหกิจชุมชน ไม่ควรกำหนดให้ถือหุ้นเหมือนผู้ถือหุ้น ในเครือของบริษัทใหญ่ ๆ หรือบริษัทจำกัด (มหาชน) หรือมีลักษณะเป็นสถานีย่อยภายใต้การควบคุมของ สถานีวิสาหกิจขนาดใหญ่เพื่อป้องกันปัญหาการควบรวมกิจการ และให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการจัดตั้ง สถานีวิสาหกิจอิสระ

๒.๒ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.^๕

๒.๒.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

๑) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th มีผู้เข้าชม จำนวน ๑๒,๘๙๖ คน และมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑,๖๓๖ คน ซึ่งข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งเป็นเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และความเกี่ยวข้องกับร่าง พระราชบัญญัติ ดังนี้

^๕ เพิ่งอ้าง, น. ๒-๙ - น. ๒-๒๒.

๑.๑) เพศชาย จำนวน ๘๒๙ คน เพศหญิง จำนวน ๘๐๖ คน ไม่ระบุเพศ จำนวน ๑ คน

๑.๒) อายุ Baby Boomer (เกิดก่อน พ.ศ. ๒๕๐๘) จำนวน ๖๐๖ คน Generation X (เกิดระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๒) จำนวน ๖๑๗ คน Generation Y (เกิดระหว่าง พ.ศ. ๒๕๒๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๐) จำนวน ๓๐๙ คน และ Generation Z (เกิดตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๕) จำนวน ๑๐๔ คน

๑.๓) ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน ๖๒๙ คน มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.จำนวน ๖๖๓ คน ปริญญาตรี จำนวน ๒๙๑ คน และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๕๓ คน

๑.๔) อาชีพ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑๐๐ คน ข้าราชการบำนาญ จำนวน ๕๐ คน ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๓๕๓ คน เกษตรกร จำนวน ๕๙๒ คน รับจ้าง จำนวน ๒๓๒ คน นักเรียน/นักศึกษา จำนวน ๓๕ คน และอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงภาคประชาชน ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงระดับท้องถิ่น สมาคมวิชาชีพวิทยุโทรทัศน์ภาคตะวันตก ผู้ทดลองออกอากาศ สื่อมวลชนนักจัดรายการวิทยุ ผู้ประกอบธุรกิจออนไลน์ ผู้ประกอบการร้านอาหาร พนักงานสถานีนักจัดรายการวิทยุ นายหน้าประกัน พนักงานบริษัท นักบวช สื่อมวลชน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) นายช่างเทคนิค เจ้าหน้าที่สถานีวิทยุภาคประชาชน จำนวน ๑๐๔ คน

๑.๕) ความเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๓๘ คน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน ๑ คน สหพันธ์วิทยุชุมชนแห่งชาติ จำนวน ๒ คน องค์การภาคีเครือข่ายผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงภาคประชาชนแห่งประเทศไทย (อวชท.) จำนวน ๕๘ คน สมาธิวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย จำนวน ๑๒ คน สมาคมสมาธิวิชาชีพกิจการแพร่ภาพและการกระจายเสียง (ประเทศไทย) จำนวน ๔ คน สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย จำนวน ๘ คน และประชาชน จำนวน ๑,๕๑๓ คน

๒) การส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- มีหน่วยงานที่แสดงความคิดเห็น ได้แก่ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๒.๒.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็น

ผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับร่างพระราชบัญญัติ สรุปได้ ดังนี้

๑) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ในการกำหนดบทนิยาม คำว่า “วิทยุภาคประชาชน” หมายความว่า วิทยุกระจายเสียงที่ใช้คลื่นความถี่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งตั้งแต่ ๕๐๐ วัตต์ แต่ไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ และคำว่า “จัดสรรคลื่นความถี่” หมายความว่า การอนุญาตให้สถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ หรือสถานีวิทยุคมนาคม หรือสถานีวิทยุภาคประชาชนใช้ความถี่วิทยุหรือช่องความถี่วิทยุตามตารางกำหนดคลื่นความถี่หรือแผนความถี่วิทยุเพื่อใช้งานภายใต้เงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด มีการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

เห็นด้วย

(๑) เพราะเป็นการกระจายอำนาจสื่อให้แก่ชุมชน ใช้สื่อสารเกี่ยวกับงานสาธารณสุข งานหมู่บ้าน และงานพระพุทธศาสนาตามประเพณีวิถีชีวิตซึ่งไม่มีในสื่อกระแสหลัก

(๒) เพราะเป็นวิทยุท้องถิ่นที่ใช้ภายในจังหวัด

(๓) เพื่อความเป็นระเบียบ มีกฎและกติกา

(๔) เพราะเป็นคลื่นความถี่ในการส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งตั้งแต่ ๕๐๐ วัตต์ แต่ไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์

(๕) เนื่องจากวิทยุภาคประชาชนเป็นการประกอบกิจการขนาดเล็กที่มีรายได้น้อย การกำหนดคลื่นความถี่ในการส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งตั้งแต่ ๕๐๐ วัตต์ แต่ไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ มีความเหมาะสมแล้ว

ไม่เห็นด้วย

(๑) มีข้อจำกัด ไม่เป็นอิสระ และไม่เป็นธรรมต่อผู้ใช้คลื่นความถี่วิทยุในปัจจุบัน

(๒) ควรพิจารณาถึงความเป็นจริงของคลื่นความถี่วิทยุในชุมชนและรายได้ที่วิทยุชุมชนพึงได้รับ รวมถึงปัจจัยอื่นด้วย

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(๑) ควรกำหนดบทนิยามศัพท์ คำว่า “วิทยุภาคประชาชน” ให้รวมถึงวิทยุกระจายเสียงระดับท้องถิ่นด้วย

(๒) ควรกำหนดบทนิยามศัพท์ คำว่า “วิทยุกระจายเสียงระดับท้องถิ่น” หมายความว่า วิทยุกระจายเสียงระดับท้องถิ่นที่ใช้คลื่นความถี่กระจายเสียงด้วยกำลังส่งตั้งแต่ ๕๐๐ วัตต์ แต่ไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์

(๓) ควรกำหนดบทนิยามศัพท์ คำว่า “วิทยุภาคประชาชน” ให้หมายความว่า รวมถึงวิทยุภาคประชาชนที่มีความสูงเสาอากาศไม่เกิน ๖๐ เมตร ด้วย

(๔) ควรให้ กสทช. มีหน้าที่พิสูจน์กรณีที่ใช้คลื่นความถี่หายและคลื่นความถี่ถูกเปลี่ยนประเภทการใช้งาน

(๕) ควรแยกคำว่า “วิทยุ” และ “โทรทัศน์” ออกจากกัน เพราะขนาดกิจการและรายได้ต่างกัน

(๖) ก่อนการทำตารางความถี่ ควรตรวจสอบก่อนการประกาศแผนตารางความถี่ หรือก่อนทำกำหนดตารางแผนความถี่ และควรทำการสำรวจก่อนว่ามีผู้ประกอบการหรือผู้ทดลองใช้ความถี่อยู่หรือไม่ ทั้งนี้ ไม่ควรปรับหรือเปลี่ยนแปลงความถี่ที่มีผู้ทำการทดลอง และหากมีการกล่าวอ้างว่ามีการรบกวนการใช้คลื่นความถี่ดังกล่าวก็ควรพิสูจน์ก่อนว่ามีการรบกวนจริงหรือไม่ รบกวนรุนแรงหรือไม่ แล้วจึงจัดสรรความถี่ให้ใหม่

(๗) บทนิยามศัพท์คำว่า “วิทยุภาคประชาชน” อาจจะทำให้เกิดความสับสนกับคำว่า “คลื่นความถี่ภาคประชาชน” ตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนความถี่วิทยุสำหรับคลื่นความถี่ภาคประชาชน ย่านความถี่ ๒๔๕ – ๒๔๗ เมกะเฮิร์ตซ์ (MHz) ซึ่งได้กำหนดย่านความถี่และคลื่นความถี่ไว้ และหาก

ไม่ได้กำหนดให้วิทยุภาคประชาชนอยู่ในย่านความถี่หรือคลื่นความถี่ใดอย่างชัดเจน อาจจะทำให้กระทบกับช่องคลื่นความถี่ภาคประชาชนที่ได้กำหนดไว้ตามประกาศดังกล่าว หรืออาจทำให้เกิดปัญหาในการตีความได้

๒) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ในการปรับบทลงโทษสำหรับผู้ที่ใช้หรือเรียกเลขหมายโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีพฤติกรรมอันเป็นการก่อกวนการปฏิบัติงานของผู้รับแจ้ง โดยให้ความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท มีการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

เห็นด้วย

(๑) เพราะอาจมีการใช้หมายเลขฉุกเฉินกลั่นแกล้งเจ้าหน้าที่และกระทบกับผู้เดือดร้อน

(๒) เพื่อเป็นการสร้างกฎกติกา และสร้างระเบียบวินัย

(๓) เพราะกฎหมายจะได้มีความศักดิ์สิทธิ์ และเป็นการจัดระเบียบสังคม ซึ่งจะนำไปสู่ความสงบสุขในประเทศ

(๔) เพื่อให้มีบทลงโทษที่เฉียบขาดและทำให้เกิดความเกรงกลัว

ไม่เห็นด้วย

(๑) ควรกำหนดค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) โทษสูงเกินไปสำหรับระดับท้องถิ่น

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(๑) ควรตักเตือนก่อนลงโทษ

(๒) ไม่ควรปรับสูงเกินไป เพราะส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีรายได้น้อย

(๓) อัตราโทษเดิมที่กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อาจไม่สอดคล้องกับหลักการในมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่วางหลักการให้รัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง ดังนั้น การกำหนดโทษโดยการปรับจึงเหมาะสม อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่าปัจจุบันการใช้หมายเลขฉุกเฉินโดยไม่มีเหตุจำเป็นยังไม่มีกำหนดให้เป็นความผิดเฉพาะ และหากหน่วยงานของรัฐที่ให้บริการหมายเลขฉุกเฉินประสงค์จะเรียกค่าสินไหมทดแทนจากการใช้หมายเลขฉุกเฉินโดยไม่มีเหตุจำเป็นดังกล่าวก็จะเป็นไปตามหลักความรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งทำให้หน่วยงานของรัฐมีภาระหน้าที่ในการพิสูจน์ความรับผิดชอบ

อนึ่ง แม้ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จะกำหนดความผิดและโทษของการใช้หมายเลขฉุกเฉินไว้เป็นการเฉพาะก็ตาม แต่ยังคงขาดการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้ที่ใช้หมายเลขฉุกเฉินไว้เป็นการเฉพาะ จึงเห็นว่า ควรกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบให้แก่เจ้าของหรือครอบครองโทรศัพท์ที่ใช้กระทำความผิดเกี่ยวกับการใช้หมายเลขฉุกเฉินโดยไม่มีเหตุจำเป็น และหากบุคคลนั้นเจตนาใช้หรือรู้ว่าผู้นั้นจะใช้โทรศัพท์ของตนเพื่อกระทำความผิด บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้เยาว์ รวมทั้ง

ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี ต้องร่วมรับผิดชอบในการกระทำของผู้ที่อยู่ในความดูแลของตนด้วย และควรมีการเพิ่มมาตรการเสริมเพื่อใช้กับผู้กระทำความผิด เช่น การให้ทำประโยชน์สาธารณะ การให้เข้ารับการศึกษาวินัย เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงแก้ไขที่ตัวผู้กระทำความผิดและกำหนดให้บุคคลที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการใช้หมายเลขฉุกเฉินดังกล่าวจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่มีเจ้าหน้าที่ออกไปตามพื้นที่ที่ไม่มีเหตุฉุกเฉินจริง

๓) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ในการกำหนดให้กรณีเกิดเหตุสาธารณภัยระดับชาติ ให้ กสทช. มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคมประกาศเตือนภัยแก่ประชาชนโดยทันที และหากผู้ประกอบกิจการดังกล่าวซึ่งได้รับคำสั่งจาก กสทช. แล้ว มิได้ปฏิบัติตาม ให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง มีการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

เห็นด้วย

- เนื่องจากที่ผ่านมาประเทศไทยไม่มีกฎหมายกำหนดให้รัฐมีภารกิจในการป้องกันภัยพิบัติโดยตรง เมื่อพิจารณาจากการกำหนดให้ กสทช. มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ประกาศเตือนภัยแก่ประชาชนในกรณีที่เกิดเหตุสาธารณภัยระดับชาติ และกำหนดให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง จึงเป็นขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และทำให้การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของภาครัฐไปสู่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงและทันเหตุการณ์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยลดความเสียหายและความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นได้

ไม่เห็นด้วย

(๑) เพราะไม่มีความชัดเจนเรื่องภัยระดับชาติและโทษปรับ ควรให้สมเหตุผลกับประเภทวิฤตหรือประเภทการประกอบกิจการ

(๒) บทลงโทษหรือค่าปรับ ควรแยกระหว่างคลื่นวิทยุขนาดเล็ก และวิทยุภาคประชาชน เนื่องจากวิทยุภาคประชาชนมีรายได้ที่ไม่สมดุลกับค่าปรับ และก่อนจะลงโทษควรมีการเตือนก่อน

(๓) ควรกำหนดค่าปรับตามสภาพความเสียหายที่แท้จริงซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน และควรคิดค่าปรับตลอดระยะเวลาจนกว่าสถานการณ์จะกลับคืนสู่ภาวะปกติ

(๔) โทษสูงไปสำหรับผู้ประกอบกิจการวิทยุระดับท้องถิ่น ค่าปรับควรอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมตามสมควรโดยคำนึงถึงผู้ประกอบการเป็นสำคัญ

(๕) ไม่ควรมีการปรับหรือลงโทษ หากจะมีการปรับ ควรให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๖) ไม่มีความจำเป็นต้องปรับ

(๗) เพราะบางพื้นที่อาจจะเกิดหรือประสบภัยพิบัติซึ่งไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้หรือไม่สามารถออกอากาศได้

(๘) ควรกำหนดเฉพาะโทษทางปกครองเท่านั้น หรือลงโทษโดยสั่งระงับการประกอบกิจการไม่ใช่ปรับเป็นเงิน

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(๑) เห็นควรให้กำหนดโทษตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๕ ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีภัยพิบัติหรือมีเหตุฉุกเฉิน หรือมีกรณีอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งมีความจำเป็นต้องออกอากาศแจ้งข่าวหรือเตือนภัยให้ประชาชนทราบ เมื่อรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องร้องขอ ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามที่ร้องขอนั้น” และมาตรา ๕๗ ที่บัญญัติว่า “โทษปรับทางปกครองมีดังต่อไปนี้ (๑) โทษปรับทางปกครองชั้น ๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท (๒) โทษปรับทางปกครองชั้น ๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (๓) โทษปรับทางปกครองชั้น ๓ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท”

(๒) ควรขอความร่วมมือให้ปฏิบัติโดยมีความรับผิดชอบต่อสังคมตามจรรยาบรรณสื่อก่อน หากไม่ปฏิบัติให้มีการกล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วจึงลงโทษ หากมีการขัดหรือฝ่าฝืนคำสั่งของ กสทช. โดยไม่มีเหตุอันควร

๔) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ในการกำหนดให้ กสทช. มีหนังสือเตือนก่อนมีคำสั่งลงโทษทางปกครอง กับผู้ได้รับใบอนุญาตที่ไม่ดำเนินการยื่นคำขอตามกฎหมาย หรือไม่ประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาตภายในระยะเวลา หรือนำคลื่นความถี่ไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ และกำหนดให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง มีการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

เห็นด้วย

- (๑) ควรมีการตักเตือนก่อนเพื่อให้ระมัดระวัง
- (๒) โทษปรับทางปกครองเหมาะสม ไม่สูงเกินไป
- (๓) เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนมากเป็นบุคคลในชุมชนท้องถิ่น ที่มีทุนและรายได้น้อย การมีหนังสือแจ้งเตือนก่อนเป็นการให้ผู้ประกอบการวิเทศภาคประชาชน มีโอกาสในการปรับปรุงแก้ไขและสามารถประกอบกิจการต่อไปได้ ส่งผลให้การกำกับควบคุมการประกอบกิจการมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ไม่เห็นด้วย

- (๑) ค่าปรับสูงเกินไป ไม่เหมาะสมกับประเภทกิจการที่มีรายได้น้อย
- (๒) เพราะการกำหนดโทษต้องพิจารณาถึงประเภทผู้ประกอบการด้วย ไม่ควรมีโทษเท่าผู้ประกอบการคลื่นวิทยุหลัก
- (๓) ไม่ควรมีโทษปรับทางปกครอง แต่ควรเพิกถอนใบอนุญาตแทน อย่างไรก็ตาม ควรมีการเตือนก่อนการเพิกถอนใบอนุญาต
- (๔) ควรให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองวันละ ๑,๐๐๐ บาท และปรับอีกครั้งละไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
- (๕) ควรให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้มีการแก้ไขให้ถูกต้อง

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(๑) เห็นควรให้กำหนดโทษตามพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๔/๕ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “ให้ กสทช. ดำเนินการเพื่อให้มีการแก้ไขให้ถูกต้องหรือมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน”

(๒) ควรมีหนังสือแจ้งตักเตือนก่อนปรับ

(๓) ควรมีการออกคำสั่งทางปกครองเพื่อกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงประเภทบริการชุมชนมีการปรับปรุงทางเทคนิคเพื่อให้การจัดส่งคลื่นความถี่ไม่เกินจากที่กำหนด เช่น การปรับค่าความถี่เครื่องส่งให้มีกำลังวัตต์ไม่เกินที่กำหนดไว้ หรือปรับเสาอากาศให้ถูกต้องและไม่เกินที่กำหนดไว้ หรือกำหนดให้ กสทช. แก้ไขหลักเกณฑ์ทางเทคนิคให้ผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กที่ไม่มีวิศวกรทางเทคนิคสามารถแก้ไขปัญหาการส่งคลื่นความถี่เกินจากที่กำหนดได้ เพื่อป้องกันปัญหาการกระทำความผิดซ้ำที่อาจส่งผลให้ผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กได้รับความเดือดร้อน

๕) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ในการกำหนดให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อม ให้เป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ประเภทบริการชุมชนหรือประเภทวิทยุภาคประชาชน และกำหนดให้วิธีการหารายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ประกาศกำหนด มีการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

เห็นด้วย

(๑) เพราะสื่อที่เกิดจากกิจการกระจายเสียงโดยโทรทัศน์และวิทยุมีความสำคัญต่อการให้บริการข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ ความบันเทิงต่อประชาชน ซึ่งต้องคำนึงถึงความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารมากกว่าสื่ออื่น ๆ

(๒) เพื่อให้ กสทช. สามารถกำหนดคุณสมบัติและปรับหลักเกณฑ์การเข้าถึงกองทุนสนับสนุนวิทยุชุมชนได้ง่ายขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับวิทยุชุมชนในท้องถิ่น

ไม่เห็นด้วย

(๑) เพราะยังไม่ทราบข้อกำหนดที่ชัดเจน

(๒) เพราะข้อกำหนดควรมาจากทั้งสองฝ่าย (กสทช. และผู้ประกอบการ) ร่วมคิดร่วมทำ ไม่ควรมาจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(๑) ควรให้ใช้คลื่นความถี่อยู่บนฐานการหารายได้ด้วย เพราะการนำคลื่นความถี่มาพัฒนานั้นมีต้นทุนในการดำเนินการ

(๒) ไม่ควรออกกฎระเบียบเคร่งครัดเกินไป และไม่ควรมีโทษปรับสูงมาก เพื่อให้เหมาะสมกับธุรกิจภาคประชาชน

(๓) กสทช. ควรคำนึงถึงความสำคัญของวิทยุชุมชนว่าเป็นผู้มีส่วนในการเผยแพร่ข่าวสารและกิจกรรมของทางราชการ และหน่วยงานภาครัฐ ความร่วมมือต่าง ๆ

(๔) การกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงประเภทบริการชุมชน มีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถาน หรือรายได้อื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่แสวงหากำไรนั้น เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๑ ที่บัญญัติว่า “...ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนจะหารายได้จากการโฆษณาไม่ได้” ประกอบกับมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “ในการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กรมประชาสัมพันธ์ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่หนึ่งและประเภทที่สาม จะหารายได้จากการโฆษณาไม่ได้ เว้นแต่เป็นการหารายได้โดยการโฆษณาหรือเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับงานหรือกิจการของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ สมาคม มูลนิธิ หรือนิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ หรือการเสนอภาพลักษณ์ขององค์กร บริษัท และกิจการ โดยมีได้มีการโฆษณาสรรพคุณ คุณประโยชน์ หรือคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม...” แล้ว จะเห็นได้ว่ากฎหมายดังกล่าว กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนมีสิทธิมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถาน หรือรายได้ทางอื่นซึ่งมิใช่การโฆษณาไว้ด้วยจึงมีข้อสังเกตว่าการกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงประเภทบริการชุมชนสามารถมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถาน หรือรายได้ทางอื่น รวมทั้งให้มีรายได้จากการโฆษณา แม้เป็นผลดีต่อการบริหารจัดการ แต่เมื่อพิจารณาจากถ้อยคำที่แก้ไขเพิ่มเติมว่า “เท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี” แล้วเห็นว่า ยังไม่มีความชัดเจนและไม่มีตัวชี้วัดทางเศรษฐศาสตร์ถึงจำนวนรายได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการดังกล่าว ดังนั้น การกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงประเภทบริการชุมชน สามารถมีรายได้จากการบริจาคการอุดหนุนสถาน หรือรายได้อื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่แสวงหากำไร จึงควรกำหนดอัตราในการจัดทำรายงานและตรวจสอบทางบัญชีของสถาน รวมถึงควรกำหนดให้ กสทช. มีอำนาจออกประกาศหรือกฎหมายลำดับรอง เพื่อให้สถานีมีการรายงานความเคลื่อนไหวและการตรวจสอบทางบัญชี เพื่อให้การบริหารจัดการมีความโปร่งใสและป้องกันการทุจริตด้วย

๖) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ในการกำหนดบทลงโทษกับผู้ประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชน กิจการบริการชุมชนและกิจการวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ให้ระงับการดำเนินการในประการที่น่าจะเอาเปรียบผู้บริโภค หรือกระทำความผิดกฎหมายผู้บริโภค โดยให้ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง มีการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

เห็นด้วย

(๑) เพราะรัฐมีการออกอากาศของวิทยุภาคประชาชนเป็นวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ ประกอบกับเป็นวิทยุที่ออกอากาศในระดับท้องถิ่นและอำเภอเท่านั้น จึงไม่ควรกำหนดค่าปรับเท่ากับวิทยุที่ออกอากาศระดับภาคและระดับชาติ

(๒) เนื่องจากเป็นการกำหนดมาตรการบังคับไม่ให้ผู้ประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชนกระทำความผิด จึงต้องกำหนดบทลงโทษตามสัดส่วน ซึ่งบทกำหนดโทษทางปกครอง

ที่กำหนดไว้ดังกล่าวมีอัตราโทษที่เป็นผลดีและเป็นประโยชน์ต่อวิद्यภาคประชาชนและวิद्यกิจกรบริการชุมชน หรือวิद्यที่มีกำลังส่งต่ำกว่า ๑ กิโลวัตต์

ไม่เห็นด้วย

- (๑) ไม่เหมาะสม เพราะอัตราโทษปรับทางปกครองสูงเกินไป
- (๒) ควรมีการแจ้งเตือนก่อนปรับ
- (๓) ควรมีโทษสูงกว่านี้ เพราะมีผลกระทบต่อประชาชนโดยรวม
- (๔) เนื่องจากการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาลงโทษ มีมาตรฐานไม่ชัดเจนจากหลายกรณีที่ผ่านมา ดังนั้น ควรทำความเข้าใจและกำหนดมาตรฐานค่าว่าเอาเปรียบผู้บริโภคให้ชัดเจน

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- (๑) เรื่องการเอาเปรียบผู้บริโภคควรให้องค์กรในท้องถิ่นนั้น ๆ ร่างธรรมนูญหรือกฎระเบียบมาควบคุมให้อยู่ในกรอบ
- (๒) ควรลดอัตราค่าปรับทางปกครอง โดยควรปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง ๓๐,๐๐๐ บาท และรายวันไม่เกิน ๑๐๐ บาท ถึง ๕๐๐ บาท เพื่อให้เหมาะสมกับการประกอบกิจการขนาดเล็ก
- (๓) นอกจากโทษปรับทางปกครองไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งกับผู้ประกอบการแล้ว ควรลงโทษผู้ร่วมโฆษณาเกินจริงด้วย
- (๔) ควรลงโทษแบบเป็นขั้นบันได โดยเพิ่มโทษแบบเป็นขั้นเป็นตอน
- (๕) ควรกำหนดโทษลักษณะเดียวกับที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “ให้สำนักงาน กสทช. เป็นผู้รวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่มีโทษทางปกครอง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาสั่งลงโทษทางปกครอง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด” และวรรคสอง ที่บัญญัติว่า “ในการพิจารณาสั่งลงโทษทางปกครอง คณะกรรมการต้องคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำและความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้น แต่คณะกรรมการอาจตักเตือนผู้กระทำความผิดโดยไม่ลงโทษปรับทางปกครองก็ได้ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการกระทำนั้นมีลักษณะดังต่อไปนี้ (๑) เป็นความผิดซึ่งมีโทษปรับทางปกครองชั้น ๑ (๒) มิใช่ความผิดต่อเนื่อง (๓) เป็นการกระทำความผิดเป็นครั้งแรกซึ่งกระทำโดยไม่จงใจ และ (๔) ไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย”
- (๖) กสทช. ควรจัดอบรมให้ความรู้กับผู้ดำเนินรายการ หรือผู้ประกอบการด้านวิทยุ เพื่อให้มีมาตรฐานในการเป็นนักจัดรายการวิทยุและผู้จัดรายการต้องมีใบอนุญาตด้วย

๗) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กรณีกำหนดให้ผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงหรือผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ทดลองออกอากาศตามประกาศคณะกรรมการ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๕ ประเภทบริการสาธารณะ ประเภทบริการชุมชน ประเภทกิจการทางธุรกิจที่ประกอบกิจการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ เป็นผู้ประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชน และให้สามารถ

ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับหรือไม่ได้รับใบอนุญาตจาก กสทช. และให้ กสทช. ออกหลักเกณฑ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ๙๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา รวมทั้งให้ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงดังกล่าว ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ กสทช. ประกาศหลักเกณฑ์ฉบับนี้ มีการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

เห็นด้วย

(๑) เพื่อความเป็นธรรมกับผู้ลงทุนมาก่อนและมีความพร้อมระดับหนึ่งแล้ว
(๒) เป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการมีโอกาสเตรียมความพร้อมที่จะได้ปฏิบัติงานบริการประชาชนด้านข้อมูลข่าวสาร รวมถึงความบันเทิงได้อย่างปลอดภัย มีความมั่นคงในวิชาชีพ และมีความสุขกับการปฏิบัติหน้าที่

(๓) เห็นด้วย แต่ไม่ควรปรับเปลี่ยนความถี่ และประเภทของผู้ทำการทดลองเดิม

(๔) เนื่องจากการกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงหรือผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ทดลองออกอากาศด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้ง ๓ ประเภทได้รับใบอนุญาตเป็นวิทยุภาคประชาชนและอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกันทั้งหมด ทำให้การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของภาครัฐไปสู่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงและทันเหตุการณ์ อีกทั้งกระบวนการเปลี่ยนผ่านผู้ทดลองประกอบกิจการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางด้านเทคนิค เป็นเพียงการปรับเปลี่ยนด้านเอกสารเท่านั้น อาจไม่มีความจำเป็นต้องหยุดการประกอบกิจการ

ไม่เห็นด้วย

- ควรให้ กสทช. ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกฎ และระเบียบร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(๑) สำนักงาน กสทช. ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้ความสำคัญกับผู้รับใบอนุญาตต่างกัน เช่น บางแห่งส่งเสริมการรวมกลุ่มโดยจัดตั้งกลุ่มไลน์ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและถามตอบปัญหาซึ่งกันและกัน แต่บางภูมิภาคไม่มีการดำเนินการดังกล่าว

(๒) กสทช. ควรจะเชิญผู้ประกอบการมาร่วมหารือและให้มีส่วนร่วมในการเสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการกำหนดระเบียบหลักเกณฑ์ให้เป็นข้อตกลงที่ยอมรับร่วมกัน

๘) ท่านเห็นว่าปัจจุบันการดำเนินการของ กสทช. ที่เกี่ยวข้องกับวิทยุภาคประชาชนมีปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด มีการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

(๑) มีปัญหาการลักลอบใช้คลื่นความถี่เพื่อโฆษณาสินค้าและบริการ

(๒) ประกาศของ กสทช. มีรายละเอียดมากเกินไป ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคระหว่างวิทยุภาคประชาชนกับวิทยุหลักและโทรทัศน์

(๓) มีปัญหาการเลือกปฏิบัติ หรือปัญหาการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมกัน เช่น สถานีหลักมีการโฆษณาที่ไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต แต่ไม่ถูกลงโทษหรือระงับการออกอากาศ ในขณะที่สถานีวิทยุทดลองออกอากาศหากกระทำผิดจะถูกเรียกเตือน และลงโทษปรับ

(๔) กสทช.ใช้อำนาจปรับทางปกครองโดยขาดหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมและเป็นธรรม ทำให้ผู้ประกอบการเสียหาย

(๕) การดำเนินงานของ กสทช. ไม่มีความรวดเร็วภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน กระบวนการเข้าถึงยาก และกฎระเบียบบางฉบับไม่เป็นธรรมกับผู้ประกอบการ ประชาชนไม่สามารถใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ได้อย่างเต็มที่

(๖) การดำเนินการของ กสทช. ไม่มีการดำเนินการแบบมีส่วนร่วมกับประชาชน และไม่มีการรับฟังผู้มีส่วนได้เสียเท่าที่ควร

(๗) การยื่นคำขอใช้คลื่นความถี่ทางระบบบิเล็กทรอนิกส์แทนการยื่นแบบเอกสารมีขั้นตอนที่ยุ่งยาก

(๘) การติดต่อประสานงานไปยังสำนักงาน กสทช. ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคกระทำได้น้อย นอกจากนั้น บางครั้งเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลในเรื่องเดียวกันไม่ตรงกัน ทำให้ผู้รับใบอนุญาตเข้าใจคลาดเคลื่อนและอาจเข้าใจผิดในสาระสำคัญ

(๙) กสทช. เป็นหน่วยงานที่มีกฎหมายเฉพาะ ทำให้ผู้ปฏิบัติไม่เข้าใจขั้นตอนการดำเนินการ

(๑๐) กสทช. ควรสนับสนุนให้ประชาชนได้ใช้คลื่นความถี่อย่างเป็นธรรมและมีอิสระในการพัฒนาคลื่นความถี่ด้วยตนเอง

(๑๑) กสทช. มักจะสร้างเงื่อนไขและกฎเกณฑ์ทำให้ผู้ประกอบการปฏิบัติได้ยาก

(๑๒) กสทช. ควรเพิกถอนสิทธิในการประกอบกิจการวิทยุชุมชนและมุ่งให้ความสำคัญกับนายทุนซึ่งมีกำลังซื้อคลื่นวิทยุ เพื่อนำกลับมาให้วิทยุชุมชนเช่าต่อ

(๑๓) หากร่างพระราชบัญญัติมีแนวโน้มในทางช่วยเหลือผู้ประกอบการจริงย่อมจะมีประโยชน์ และไม่สร้างความเดือดร้อนต่อผู้ประกอบการ

(๑๔) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะสามารถช่วยเหลือผู้ประกอบการวิทยุชุมชนได้อย่างมาก เพราะผู้ประกอบการขนาดเล็กสามารถเข้าถึงชุมชนได้ดีกว่าคลื่นวิทยุหลัก

(๑๕) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะสามารถช่วยเหลือผู้ประกอบการวิทยุชุมชนขนาดเล็ก ทำให้ประชาชนมีโอกาสใช้คลื่นความถี่ เป็นการกระจายสิทธิการเข้าถึงและการใช้คลื่นความถี่ และทำให้ผู้ประกอบการสามารถประกอบกิจการต่อไปได้

(๑๖) การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะสามารถช่วยเหลือผู้ประกอบการวิทยุชุมชนได้น้อย

(๑๗) ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เพราะการดำเนินการของ กสทช. ทำให้เกิดปัญหาระหว่างผู้ประกอบการด้วยกันเอง

(๑๘) ไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืน เพราะมีการยกเลิกคลื่นความถี่หรือปรับเปลี่ยนประเภท ทำให้ผู้ประกอบการเดิมไม่สามารถใช้คลื่นความถี่เดิมของตนเอง ต้องยื่นคำขออนุญาตใช้คลื่นความถี่จากผู้ทดลองรายอื่น

(๑๙) ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภทบริการชุมชน และประเภทวิทยุภาคประชาชน ซึ่งเป็นกิจการประเภทที่มีกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ มีรัศมีการส่งกระจายเสียง

ในระยะใกล้ เป็นกิจการขนาดเล็กและมีรายได้น้อย หากสามารถเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน จะทำให้มีรายได้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี่ อันเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กหรือวิสาหกิจประชาชนดังกล่าวให้ประกอบกิจการที่เป็นบริการสาธารณะได้ และสามารถให้บริการวิสาหกิจประชาชนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการสร้างเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น รวมทั้งเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชุมชน ภูมิปัญญา วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชนได้อีกด้วย

๙) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

(๑) ไม่ควรนำคลื่นความถี่วิทยุภาคประชาชนออกไปประมูล และควรให้ผู้ประกอบการเดิมจดทะเบียนอย่างถูกต้องและดำเนินการออกใบอนุญาตให้เป็นการถาวรโดยเร็ว

(๒) ประชาชนควรมีสิทธิในการนำคลื่นความถี่มาพัฒนาในรูปแบบที่ไม่มีการประมูลและสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นนั้น เพราะคลื่นความถี่เป็นสมบัติของชาติและท้องถิ่น

(๓) หากไม่มีการนำคลื่นวิทยุที่มีผู้ประกอบการทดลองออกอากาศอยู่แล้วไปทำการประมูลคลื่นความถี่ ควรจะดำเนินการเร่งออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการที่ยื่นหนังสือต่อใบอนุญาตไว้แล้ว

(๔) ควรออกใบอนุญาตให้ผู้ทดลองออกอากาศมาแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด โดยผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้เสียก่อน และไม่ควรบังคับระยะเวลาของการประกอบกิจการ โดยให้สามารถเลิกประกอบกิจการได้ เนื่องจากผลกระทบจากสื่อที่หลากหลาย

(๕) เห็นควรเร่งออกใบอนุญาตอย่างเป็นธรรม ไม่ควรนำคลื่นที่มีผู้ทดลองออกอากาศไปประมูลโดยเด็ดขาด

(๖) ควรขยายคลื่นความถี่ให้ครบทุกคลื่นความถี่ที่ทำการทดลอง เพราะผู้ประกอบการได้ทดลองใช้และมีการลงทุนไป แต่หากไม่สามารถขยายได้ก็ควรงดการประมูล

(๗) รัฐควรกำหนดให้ กสทช. เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการวิทยุภาคประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดหลักเกณฑ์หรือข้อปฏิบัติต่าง ๆ ก่อนการประกาศใช้

(๘) วิทยุภาคประชาชนระดับท้องถิ่นควรได้รับอนุญาตโดยไม่ต้องประมูล

(๙) ควรมีองค์กรอื่นทำหน้าที่ดูแลวิทยุภาคประชาชนเพื่อถ่วงดุลกับ กสทช. เนื่องจาก กสทช. มีการใช้อำนาจเพียงฝ่ายเดียว ไม่เป็นไปตามหลักการประชาธิปไตย และไม่ได้นำความคิดเห็นของประชาชนไปใช้ในทางปฏิบัติและการออกกฎหมายอย่างแท้จริง

(๑๐) ควรยกเลิกการประมูลคลื่นความถี่ขนาดเล็ก หรือวิทยุกำลังส่งต่ำ

(๑๑) การกำหนดคลื่นวิทยุแต่ละประเภทควรแสดงผลให้มีความชัดเจน

(๑๒) รัฐควรสนับสนุนวิทยุภาคประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพหลักสามารถเลี้ยงครอบครัว เพราะวิทยุชุมชนถือว่าเป็นหนึ่งในธุรกิจ SME

(๑๓) กสทช. ควรมีมาตรฐานและจริยธรรมในการปฏิบัติต่อสถานีวิทยุอย่างเท่าเทียมกัน เช่น ในเรื่องโฆษณาสื่อวิทยุและเรื่องร้องเรียน และควรพิจารณาจัดการความถี่ที่มีปัญหาด้วย

๓. สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากการตราร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มี ดังนี้

๓.๑ ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากการตราพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.^๖

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

- ไม่มี -

ผลกระทบต่อสังคม

- ไม่มี -

ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ร่างกฎหมายฉบับนี้จะทำให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนมีรายได้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีเพื่อใช้ในการดำเนินการอันจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนอย่างยั่งยืน แต่อาจส่งผลให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายที่มีความสอดคล้อง ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกัน ได้แก่

(๑) ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๓ ที่กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้อื่นนั้น เป็นการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สอดคล้องกับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันแล้ว คือ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕๑ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “รายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนต้องเป็นรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานีหรือรายได้ทางอื่นซึ่งมิใช่การโฆษณาหรือการประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์” ประกอบกับพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กรมประชาสัมพันธ์ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่หนึ่งและประเภทที่สาม จะหารายได้จากโฆษณาไม่ได้ เว้นแต่เป็นการหารายได้โดยการโฆษณาหรือเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับงานหรือกิจการของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ สมาคม มูลนิธิ หรือนิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ หรือการเสนอภาพลักษณ์ขององค์กร บริษัท และกิจการโดยมิได้มีการโฆษณาสรรพคุณ คุณสมบัติ หรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด” ดังนั้น จะเห็นได้ว่ากฎหมายดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนมีสิทธิมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้ทางอื่นซึ่งมิใช่การโฆษณาแล้ว

^๖ เพิ่งอ้าง, น. ๓-๒ – น. ๓-๓.

นอกจากนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน มีรายได้อื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานโดยไม่เน้นการแสวงหากำไรนั้น ไม่ได้กำหนดห้ามการมีรายได้หรือหารายได้จากการโฆษณา ซึ่งหากร่างกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ย่อมส่งผลให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนสามารถมีรายได้หรือหารายได้จากการโฆษณาได้

(๒) การที่ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กำหนดให้ “ในการลงโทษทางปกครองสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ การลงโทษให้ลงโทษปรับได้ไม่เกินวันละ ๑,๐๐๐ บาท” นั้น บทกำหนดโทษทางปกครองที่กำหนดไว้ดังกล่าวมีอัตราโทษที่เป็นผลดีและเป็นประโยชน์ต่อวิทยุภาคประชาชนและวิทยุกิจการบริการชุมชน หรือวิทยุที่มีกำลังส่งต่ำกว่า ๑ กิโลวัตต์ ที่เป็นผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กมีรายได้ได้น้อย แต่อาจมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมกันและก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการบังคับใช้กฎหมายได้ กล่าวคือ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ได้มีการกำหนดประเภทของการประกอบกิจการกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ อีกทั้งร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไม่ได้เสนอขอแก้ไขในประเด็นดังกล่าว

นอกจากนี้ การที่พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๘ บัญญัติว่า “ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ใด (๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๓๔ วรรคห้า มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๘ (๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ มาตรการ หรือประกาศที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ หรือ มาตรา ๔๕ (๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ วรรคสี่ หรือ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองชั้น ๒ (โทษปรับตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท)” และมาตรา ๖๑ บัญญัติว่า “ถ้าการกระทำความผิดซึ่งมีโทษปรับทางปกครอง เป็นความผิดต่อเนื่อง และคณะกรรมการได้พิจารณาสั่งลงโทษปรับทางปกครองสำหรับความผิดนั้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับรายวันอีกในอัตราดังต่อไปนี้ นับแต่วันที่มีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง ดังกล่าว ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม หรือจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง ... (๒) กรณีโทษปรับทางปกครองชั้น ๒ ให้ปรับวันละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท” แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กลับเพิ่มความ เป็นมาตรา ๖๑ วรรคสาม ว่า “ในการลงโทษทางปกครองสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง ที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ การลงโทษตามมาตรา ๕๘ ให้ลงโทษปรับได้ไม่เกิน วันละ ๑,๐๐๐ บาท” นั้น อาจก่อให้เกิดความไม่ชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมายว่า หากผู้ประกอบ กิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ กระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ ในมาตรา ๕๘ (๑) (๒) (๓) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ต้องรับโทษเฉพาะโทษปรับรายวัน วันละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพิ่มจากโทษปรับทางปกครองชั้น ๒ หรือ ไม่ต้องระวางโทษปรับทางปกครองชั้น ๒ อีก นอกจากนี้ ยังมีข้อสังเกตว่า หากกำหนดให้เฉพาะ ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ ซึ่งกระทำความผิด ในลักษณะเดียวกันกับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งเกิน ๑ กิโลวัตต์ รับโทษต่ำกว่าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อาจมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ อันจะ ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการบังคับใช้กฎหมายได้

๓.๒ ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากการตราร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.^๗

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

- วิทยุภาคประชาชนหรือวิทยุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ เป็นการประกอบกิจการขนาดเล็กของชุมชน ดังนั้น การส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงประเภทบริการชุมชน จึงเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการสร้างเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับความสามารถของชุมชน โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาทรัพยากรภายนอก เป็นการสร้างความสามารถและพึ่งพาตนเอง ซึ่งเป็นการเอื้อประโยชน์ในการประกอบอาชีพให้แก่ภาคประชาชนและส่งเสริมภาคประชาชนในการประกอบกิจการสถานีวิทยุท้องถิ่นชุมชนได้อย่างเสรีและเท่าเทียม

ผลกระทบต่อสังคม

- วิทยุภาคประชาชนหรือวิทยุชุมชนจัดตั้งขึ้นโดยมีเจตนารมณ์ในการเป็นสื่อและช่องทางการกระจายข่าวสารของคนในชุมชนท้องถิ่นให้ได้รับรู้อย่างทั่วถึง เป็นสื่อทางเลือกในการให้โอกาสประชาชนได้เข้าถึงข่าวสารได้หลากหลายรวดเร็ว ทั้งข่าวสารในท้องถิ่นและข่าวสารระดับชาติ รวมถึงสะท้อนลักษณะสำคัญที่ทำให้ชุมชนสามารถพัฒนาขีดความสามารถจากการสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พึ่งพาตนเอง และพึ่งพาคนในชุมชนเดียวกัน โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับความสามารถที่เกิดจากการคิดริเริ่มของชุมชนนั่นเอง แต่มีได้มุ่งหวังให้วิทยุภาคประชาชนหรือวิทยุชุมชนเป็นเครื่องมือในการประกอบธุรกิจเป็นสำคัญ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยเฉพาะในระดับชุมชนและท้องถิ่นให้สามารถใช้ประโยชน์จากคลื่นวิทยุ ซึ่งถือเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ ในฐานะที่เป็นเครื่องมือสื่อสารหรือกระบอกเสียงกระจายข่าวสารในการถ่ายทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ภูมิปัญญา วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชน ตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจทำให้เกิดปัญหาการบังคับใช้กฎหมายบางฉบับ เช่น การกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงประเภทบริการชุมชนมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถานี หรือรายได้ทางอื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงกำไร โดยตัดเนื้อหาที่กำหนดห้ามผู้ประกอบกิจการดังกล่าวมีรายได้หรือหารายได้จากการโฆษณาออก อาจขัดแย้งกับพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๑ ที่บัญญัติว่า “...ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนจะหารายได้จากการโฆษณาไม่ได้” ประกอบกับมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กรมประชาสัมพันธ์ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่หนึ่งและประเภทที่สาม จะหารายได้จากการโฆษณาไม่ได้ เว้นแต่เป็นการหารายได้โดยการ

^๗ เฟิ่งอ่าง, น. ๓-๕ - น. ๓-๖.

โฆษณาหรือเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับงานหรือกิจการของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ สมาคม มูลนิธิ หรือนิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยไม่แสวงหากำไรทางธุรกิจ หรือการเสนอภาพลักษณ์ขององค์กร บริษัท และกิจการโดยมิได้มีการโฆษณาสรรพคุณ คุณประโยชน์ หรือคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม” จึงเห็นได้ว่ากฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนมีสิทธิมีรายได้จากการบริการ การอุดหนุนสถานีย หรือรายได้ทางอื่นซึ่งมิใช่การโฆษณาไว้ด้วย นอกจากนี้ การจัดตั้งวิเทศชุมชน มิได้มุ่งหวังให้เป็นเครื่องมือในการประกอบธุรกิจเป็นสำคัญ แต่มุ่งหวังในการกระจายข่าวสาร ที่มีความหลากหลายเป็นจริงให้ประชาชนได้รับรู้อย่างทั่วถึง เป็นสื่อทางเลือกในการให้โอกาส ประชาชนได้เข้าถึงข่าวสารได้หลากหลายรวดเร็ว ทั้งข่าวสารในท้องถิ่นและข่าวสารระดับชาติ ดังนั้น จึงอาจส่งผลให้ขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย

๔. การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ต่อประชาชน

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น จากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้มีการเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากกฎหมายบนเว็บไซต์ www.parliament.go.th

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น จากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน สำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว

๖. ความเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติ การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เห็นว่า ได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง แล้ว

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง
และกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่
และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. *

๑. ความเป็นมา

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

โดยที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี และบทกำหนดโทษทางปกครองที่กำหนดไว้อัตราโทษที่สูงไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับวิถุภาคประชาชนและวิถุกิจการบริการชุมชน หรือวิถุที่มีกำลังส่งต่ำกว่า ๑ กิโลวัตต์ ที่เป็นผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กมีรายได้น้อย รัฐมีการส่งกระจายเสียงไปในระยะใกล้สมควรกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน สามารถมีรายได้จากการบริหารจัดการอุดหนุนสถานี หรือรายได้อื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร และกำหนดโทษทางปกครองที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้^๕

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

โดยที่คลื่นความถี่ของวิถุภาคประชาชน หรือวิถุที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ เป็นการประกอบกิจการขนาดเล็กของชุมชน ควรมีการส่งเสริมให้สถานีวิทยุมีรายได้เพียงพอในการประกอบกิจการ นอกจากนี้ บทกำหนดโทษทางปกครองที่กำหนดไว้มีอัตราโทษที่สูงเกินสมควร ไม่สอดคล้อง และไม่เหมาะสมกับวิถุภาคประชาชน และวิถุกิจการบริการชุมชน หรือวิถุที่มีกำลังส่งต่ำกว่า ๑ กิโลวัตต์ เนื่องจากเป็นผู้ประกอบกิจการขนาดเล็ก รัฐมีการส่งกระจายเสียงไปในระยะใกล้ มีรายได้น้อย จึงสมควรแก้ไขให้เกิดความเหมาะสม เป็นธรรม และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในการมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับท้องถิ่น และใช้บริการวิถุภาคประชาชนในการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการสร้างเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น และส่งเสริมวิถุภาคประชาชนและวิถุกิจการบริการชุมชนให้สามารถประกอบกิจการอยู่ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้^๕

* เรียบเรียงโดยนายทศวิญญ์ เกียรติทัตต์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

^๕ รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร

^๕ รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร พิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. บทวิเคราะห์

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

๑) ประเด็นเกี่ยวกับแหล่งรายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการชุมชน^{๑๐}

การที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนสามารถมีรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนสถาน และรายได้อื่นได้อย่างเพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี โดยไม่มุ่งเน้นการแสวงหากำไร สอดคล้องกับลักษณะและวัตถุประสงค์ของกิจการบริการชุมชนที่มุ่งตอบสนองประโยชน์ของชุมชนมากกว่า การดำเนินธุรกิจเชิงพาณิชย์ ทั้งยังช่วยลดข้อจำกัดด้านรายได้และเพิ่มความสามารถในการดำรงอยู่และพัฒนาคุณภาพการให้บริการของสถานี

อย่างไรก็ดี มีข้อสังเกตว่า คำว่า “รายได้อื่น” และคำว่า “เท่าที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี” ยังไม่มีขอบเขตหรือหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน อาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความ และการกำกับดูแล โดยเฉพาะในกรณีที่หาก “รายได้อื่น” มีลักษณะใกล้เคียงกับการโฆษณาหรือ การประกอบกิจการเชิงพาณิชย์ ซึ่งพระราชบัญญัติต้องควรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕๑ วรรคสอง บัญญัติห้ามไม่ให้ผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนมีรายได้จากการโฆษณา

ดังนั้น จึงเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประเภทและขอบเขตของ “รายได้อื่น” ตลอดจนหลักเกณฑ์ในการพิจารณาความเพียงพอของรายได้และค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการสถานีให้มีความชัดเจน รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันการครอบงำหรือแทรกแซงจากผู้ให้การสนับสนุน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยยังคงรักษาหลักการไม่มุ่งแสวงหากำไรและความเป็นอิสระของการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ไว้ได้

๒) ประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดโทษปรับทางปกครอง^{๑๑}

การกำหนดโทษปรับทางปกครองสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงที่ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ นั้น เมื่อพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แล้ว จะเห็นได้ว่าการแบ่งประเภทของใบอนุญาต แต่ใบอนุญาตแต่ละประเภทที่ออกให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตจะมีได้มีการกำหนดขนาดของกำลังส่งกระจายเสียงไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ย่อมมีอำนาจและดุลพินิจในการกำหนดอัตราโทษปรับทางปกครองให้เหมาะสมกับ

^{๑๐} หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๙/๑๐๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณา ก่อนรับหลักการ (ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.) รวม ๒ ฉบับ เรียนเลขาธิการคณะรัฐมนตรี น. ๕

^{๑๑} คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่อำเภอประชาชน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ), น. ๕.

ลักษณะความผิดของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ซึ่งรวมถึง ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน ซึ่งจะต้องพิจารณาบทบัญญัติเกี่ยวกับโทษที่กำหนดไว้ในมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันด้วย เช่น ความผิดฐานออกอากาศที่มีเนื้อหาสาระที่ก่อให้เกิดการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ออกอากาศรายการที่มีเนื้อหาสาระที่ก่อให้เกิดการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีการกระทำความผิดซึ่งเข้าลักษณะลามกอนาจาร หรือมีผลกระทบต่อการให้เกิดความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง” ประกอบด้วย

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติต้องคุ้มครองคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑) ประเด็นเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม

การกำหนดบทนิยาม คำว่า “วิทยุภาคประชาชน” ให้ความหมายว่า กิจการกระจายเสียงประเภทกิจการบริการชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่กระจายเสียงด้วยกำลังส่งตั้งแต่ ๕๐๐ วัตต์ แต่ไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ นั้น เนื่องจากวิทยุภาคประชาชนเป็นการประกอบกิจการขนาดเล็กที่มีรายได้น้อย การกำหนดคลื่นความถี่ในการส่งกระจายเสียงดังกล่าว จึงมีความเหมาะสมต่อการสื่อสารเรื่องเกี่ยวกับงานสาธารณสุข งานหมู่บ้าน และงานพระพุทธศาสนาตามประเพณีวิถีชีวิตในระดับชุมชนแล้ว

๒) ประเด็นเกี่ยวกับการลงโทษ

(๑) การกำหนดให้ผู้ที่ใช้หรือเรียกเลขหมายโทรศัพท์ฉุกเฉินแห่งชาติโดยไม่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีพฤติกรรมอันเป็นการก่อกวนการปฏิบัติงานของผู้รับแจ้งมีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท นั้น เป็นการป้องกันไม่ให้มีการใช้หมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินมาหลอกลวงหรือกลั่นแกล้งเจ้าหน้าที่จนส่งผลกระทบต่อผู้ประสบเหตุฉุกเฉิน อย่างไรก็ตาม ความผิดดังกล่าวควรรวมไปถึงผู้ที่ เป็นเจ้าของหรือครอบครองโทรศัพท์ที่ผู้กระทำความผิดใช้กระทำความผิดด้วย และนอกจากโทษปรับเป็นพินัยแล้ว ควรมีโทษในลักษณะอื่นอีก เช่น การให้ผู้กระทำความผิดทำประโยชน์สาธารณะ การให้เข้ารับการศึกษอบรม หรือการชดเชยค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่เจ้าหน้าที่ออกไปประจักษ์เหตุฉุกเฉินที่ไม่มีอยู่จริง

(๒) การกำหนดโทษปรับทางปกครองสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงวิทยุภาคประชาชนที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ กสทช. ที่สั่งระงับการดำเนินการในประการที่น่าจะเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค โดยอาศัยการใช้เครือข่ายหรือการโฆษณาอันมีลักษณะเป็นการค้ากำไรเกินควร หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ ให้คณะกรรมการ กสทช. มีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น เป็นการกำหนดมาตรการบังคับไม่ให้ผู้ประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชนกระทำความผิด ซึ่งบทกำหนดโทษดังกล่าวมีอัตราโทษที่ได้สัดส่วน มีความเหมาะสมแล้ว

๓. บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติ

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ข้อดี

- การแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จะทำให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนมีรายได้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานี ทำให้ชุมชนหรือสังคมได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นกลาง และเป็นช่องทางในการสื่อสารของประชาชนทั่วไป รวมถึงเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชุมชน ภูมิปัญญา วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชน ประกอบกับการประกอบกิจการดังกล่าวไม่มีการแสวงหากำไร จึงทำให้ประชาชนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการหรือการโฆษณาประชาสัมพันธ์ อันเป็นการบริการสาธารณะรูปแบบหนึ่ง

ข้อสังเกต

- การกำหนดให้ผู้ประกอบการกิจการบริการชุมชนมีรายได้จากการบริหารจัดการออกทุนสถานี หรือรายได้อื่นเท่าที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการโดยไม่มุ่งเน้นการแสวงหากำไรนั้น มีข้อสังเกตว่า คำว่า “รายได้อื่น” มีความหมายครอบคลุมถึงรายได้ประเภทใดบ้าง

๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ข้อดี

การแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้ ย่อมส่งผลให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภทบริการชุมชน รวมถึงประเภทวิทยุภาคประชาชน ซึ่งเป็นประเภทที่มีกำลังส่งไม่เกิน ๑ กิโลวัตต์ มีระดมการส่งกระจายเสียงในระยะใกล้ เป็นผู้ประกอบกิจการขนาดเล็ก มีรายได้น้อย สามารถเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน อันจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กหรือวิทยุภาคประชาชนสามารถประกอบกิจการที่เป็นบริการสาธารณะได้ สามารถให้บริการวิทยุภาคประชาชนในการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการสร้างเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น รวมทั้งเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชุมชน ภูมิปัญญา วิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชน ซึ่งมีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “รัฐต้องรักษาไว้ซึ่งคลื่นความถี่และสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมอันเป็นสมบัติของชาติ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน” และวรรคสอง ที่บัญญัติว่า “การจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่งไม่ว่าจะใช้เพื่อส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม หรือเพื่อประโยชน์อื่นใด ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ รวมตลอดทั้งการให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ด้วย...”

ข้อสังเกต

- ไม่มี -

ข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง
และกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

และ

ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

วิทยุชุมชน^{๑๓}

วิทยุชุมชนหรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “วิทยุท้องถิ่น” เกิดขึ้นครั้งแรกโดยสถานี KPFA ในเมือง เบิร์กลีย์ (Berkeley) รัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยมีกลุ่ม ผู้ดำเนินงานเป็นกลุ่มที่เรียกตัวเองว่า ผู้แสวงสันติและรักอิสระ ซึ่งลักษณะสำคัญของวิทยุท้องถิ่นนี้ แตกต่างจากวิทยุ ๒ รูปแบบที่มีอยู่ คือ วิทยุสาธารณะ (Public Radio) และวิทยุธุรกิจ (Commercial Radio) ในหลายลักษณะ เช่น ส่งกระจายเสียงด้วยกำลังส่งต่ำ ประมาณ ๑ กิโลวัตต์ ครอบคลุมในพื้นที่จำกัด ประมาณ ๖ – ๑๐ กิโลเมตร จึงทำให้แตกต่างจากวิทยุสาธารณะระดับชาติและวิทยุธุรกิจ ดำเนินงานโดยไม่แสวงหากำไร (Non-commercial) งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการส่วนใหญ่ มาจากสมาชิกในชุมชน หรือมาจากการบริจาคของมูลนิธิ องค์กรการกุศล และการระดมทุนของกลุ่มผู้ดำเนินงาน

ต่อมาแนวคิดและการดำเนินงานวิทยุชุมชนได้แผ่ขยายออกไปทั่วโลก ทั้งในทวีปยุโรป เช่น อังกฤษ เยอรมัน สวีเดน ในทวีปลาตินอเมริกา แอฟริกา รวมทั้งทวีปเอเชีย เนื่องจากการจัดตั้ง วิทยุชุมชนเป็นระบบการสื่อสารที่สามารถตอบสนองความสนใจและความต้องการของชุมชน ทำให้คน ในชุมชนเข้าใจและเห็นคุณค่าของท้องถิ่นตนเองมากขึ้น ผลจากการที่ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามา มีส่วนร่วมในวิทยุชุมชน ทำให้คนในชุมชนได้มีส่วนเกื้อหนุนวิทยุชุมชน ช่วยเหลือชุมชน และอาสาสมัคร เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับวิทยุชุมชน^{๑๔}

แนวคิดเกี่ยวกับวิทยุชุมชนนั้น เมื่อพิจารณาถึงเป้าหมายของวิทยุชุมชนที่มุ่งตอบสนองในสิ่งที่ วิทยุกระแสหลักไม่สามารถตอบสนองให้ได้ มีอยู่ ๔ แนวคิดสำคัญ ได้แก่

๑) วิทยุชุมชนเป็นสื่อทางเลือก (Alternative Media)

แนวคิดนี้มีมุมมองว่า วิทยุชุมชนจะเป็นวิทยุที่ประชาชนเป็นเจ้าของไม่ใช่บริษัทขนาดใหญ่ ส่วนการดำเนินงานนั้นจะไม่หวังผลกำไร นอกจากนี้ ยังเป็นอิสระจากรัฐและองค์กรทางสังคมอื่น ๆ และไม่สนใจการทำงานแบบมีอาชีพ แต่จะพึ่งพาอาสาสมัคร ส่วนการผลิตรายการนั้นผู้รับสารทำหน้าที่

^{๑๓} กาญจนา แก้วเทพ (ม.ป.ป.), คู่มือวิทยุชุมชน (FNS), สืบค้นเมื่อวันที่ ๕ พ.ค. ๒๕๖๔ จาก <https://www.naph.or.th/storage/app/uploads/public/64a/281/317/64a2813178be2229294041.pdf>, น. ๒ - ๔.

^{๑๔} สหพันธ์วิทยุชุมชนแห่งชาติ, ๑ ทศวรรษ วิทยุชุมชนไทย, สืบค้นเมื่อวันที่ ๕ พ.ค. ๒๕๖๔ จาก https://th.boell.org/sites/default/files/community_radio.pdf, น. ๒๓ - ๒๔.

เป็นผู้ส่งสารโดยนำเสนอเนื้อหาจากเกณฑ์การเลือกที่แตกต่างจากสื่อกระแสหลัก เช่น เรื่องต้องห้าม หรือไม่ได้นำเสนอในสื่อกระแสหลัก เรื่องชีวิตประจำวันหรือเรื่องของคนสามัญทั่วไป

๒) วิทยุชุมชนเป็นสื่อชุมชน (Community Media)

แนวคิดนี้มีมุมมองว่า วิทยุชุมชนเป็นการออกแบบขึ้นมาเพื่อกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมของคนทุกกลุ่มที่อยู่ในชุมชน ไม่ว่าจะอยู่ในระดับสังคมหรือเศรษฐกิจใด องค์กรใด หรือคนกลุ่มน้อย หรือกลุ่มวัฒนธรรมย่อยใด นอกจากนี้ วิทยุชุมชนยังเป็นการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication) และมีทิศทางไหลของข่าวจากบนลงล่าง (Top-down) และจากล่างขึ้นบน (Bottom-up) และในระนาบเดียวกัน (Horizon) โดยการดำเนินงานมีเป้าหมายที่หลากหลายตามระดับของผู้ที่เกี่ยวข้อง วิทยุชุมชนมุ่งตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยทำหน้าที่ให้ข้อมูล ข่าวสาร สร้างความรู้สึกร่วมในชุมชน เป็นเวทีแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความคิด และเป็นช่องทางในการแก้ไขปัญหา โดยคนในชุมชนสามารถเข้าถึงได้

๓) วิทยุชุมชนเป็นสื่อภาคประชาชน (Civic Media)

แนวคิดนี้มีมุมมองว่า วิทยุชุมชนไม่ได้เป็นทั้งของภาครัฐและเอกชน ไม่มุ่งกำไรสูงสุดและมีพันธกิจเพื่อสนองประโยชน์ของสาธารณะ นอกจากนี้ รายการยังมีเนื้อหาที่หลากหลายกว่าสื่อภาครัฐและเอกชน โดยนอกจากจะมุ่งเน้นที่ข่าวและสาระประโยชน์มากกว่าเนื้อหาบันเทิงแล้ว ยังมุ่งหวังการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนอีกด้วย ทั้งในเรื่องของการเป็นเจ้าของ การกำหนดทิศทางของเนื้อหา การผลิต การแสดงความคิดเห็น การสนับสนุนด้านการเงิน การรวบรวมกำลังคน และทรัพยากร และการประเมินผล

๔) วิทยุชุมชนเป็นสื่อสาธารณะ (Public Service Broadcasting)

แนวคิดนี้มีมุมมองว่า ความเป็นสาธารณะทำให้วิทยุชุมชนต้องยึดถือประโยชน์ของประชาชน โดยมีอิสระจากอิทธิพลของรัฐและกลุ่มทุน และมีความหลากหลาย รวมถึงมีความแตกต่างจากสื่อเชิงพาณิชย์ ส่วนเนื้อหาที่นำเสนอต้องเป็นกลาง สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของประชาชนทุกกลุ่ม ตลอดจนให้ความสำคัญกับคุณภาพมากกว่าปริมาณ และรายได้หลักควรมาจากประชาชนในรูปแบบของ “ค่าธรรมเนียม” เป็นหลัก

หลักการเกี่ยวกับวิทยุชุมชน^{๑๔}

วิทยุชุมชนถือเป็นรูปแบบหนึ่งของสื่อภาคประชาชน โดยชุมชนเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ มีเป้าหมายและการดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะของชุมชน โดยไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจและผลประโยชน์ทางการเมือง

ทั้งนี้ องค์กรยูเนสโก (UNESCO) ได้กำหนดหลักการในวิทยุชุมชนไว้ ๓ ประการ ดังนี้

๑) ประชาชนเข้าถึงง่าย หมายถึง การมีสิทธิเป็นเจ้าของ มีสิทธิบริหารจัดการ มีสิทธิผลิต รายการ มีสิทธิได้รับฟังรายการที่เหมาะสมและมีคุณภาพ มีสิทธิให้ข้อเสนอแนะ มีสิทธิเข้าถึงสถานี และมีสิทธิเข้าถึงข้อมูล

๒) ประชาชนมีส่วนร่วม หมายถึง การร่วมเป็นเจ้าของสถานี การร่วมกำหนดนโยบาย การร่วมบริหารจัดการ การร่วมผลิตรายการ

^{๑๔} เฟื่องอ้าง น. ๒๕.

๓) ประชาชนบริหารจัดการด้วยตนเอง หมายถึง สมาชิกในชุมชนดำเนินการเองในรูปแบบของอาสาสมัคร และไม่อยู่ใต้อิทธิพลของ “กลุ่มธุรกิจ” หรือ “กลุ่มการเมือง”

ดังนั้น เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า หลักการสำคัญของการดำเนินกิจการวิทย์ชุมชน คือ “การมีส่วนร่วมของชุมชน” นั่นเอง

วิทย์ชุมชนในประเทศไทย^{๑๖}

วิทย์ชุมชนถือเป็น “สื่อเพื่อประชาธิปไตย” แขนงหนึ่งซึ่งต้องมีจิตวิญญาณแบบประชาธิปไตยที่แท้จริง ดังนั้น ลักษณะสำคัญของวิทย์ชุมชนจึงเป็นวิทย์โดยประชาชน ของประชาชน และเพื่อประชาชน ซึ่งหมายความว่า เป็นวิทย์ที่ดำเนินงานโดยชุมชน มีชุมชนเป็นเจ้าของ และมีเนื้อหารายการที่ทำเพื่อประโยชน์ของชุมชน

ในอดีตที่ผ่านมาจะมีระบบวิทย์อยู่ ๒ ระบบ คือ

๑) วิทย์สาธารณะ คือวิทย์ที่มีรัฐเป็นทั้งเจ้าของและผู้ปฏิบัติงาน โดยมีเป้าหมายที่จะทำประโยชน์ให้แก่สาธารณะ และมุ่งที่จะส่งกระจายเสียงให้กว้างขวางมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ส่วนใหญ่เป็นที่รู้จักในนามของ “วิทย์แห่งชาติ”

๒) วิทย์ธุรกิจ คือวิทย์ที่เอกชนอาจจะใช้วิธีการเข้าสถานีหรือเช่าเวลาจากภาครัฐมาดำเนินธุรกิจเพื่อเป้าหมายของการแสวงหาผลกำไร และมุ่งส่งกระจายเสียงให้กว้างขวางเพื่อขยายตลาด

อย่างไรก็ตาม วิทย์ทั้งสองประเภทข้างต้น ล้วนไม่สามารถตอบสนองความต้องการเฉพาะถิ่นหรือเฉพาะท้องถิ่นของแต่ละชุมชนซึ่งมีความแตกต่างหลากหลายกันไป เช่น เนื้อหารายการเกี่ยวกับปัญหาจราจรในจังหวัดพิจิตรย่อมไม่มีประโยชน์หรือไม่ได้รับความสนใจจากคนในจังหวัดอื่น ๆ มากนัก หรือวิทย์ธุรกิจก็มิได้มีเป้าหมายหลักอยู่ที่การตอบสนองความต้องการของชุมชน ดังนั้น วิทย์ชุมชนจึงได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลในท้องถิ่นแต่ละแห่งได้

๑. วิทย์ชุมชนในประเทศไทย ระยะที่ ๑

พัฒนาการของวิทย์ชุมชนในประเทศไทย เริ่มต้นจากการก่อตั้งวิทย์กระจายเสียงเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๐ โดยเริ่มต้นจากการเป็นวิทย์ของรัฐที่ส่งกระจายเสียงในพื้นที่แคบ ๆ ก่อนเนื่องจากเทคโนโลยีของเครื่องส่งในขณะนั้นยังไม่ก้าวหน้า แต่ในระยะต่อมา ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีให้ก้าวหน้าขึ้น จึงมีการดำเนินการในลักษณะของวิทย์ส่วนกลาง คือ พยายามจะส่งกระจายเสียงให้ครอบคลุมพื้นที่ให้กว้างไกลที่สุด แต่ก็ยังมีปัญหาเรื่องรัศมีการส่งและการรับฟัง จึงได้มีการจัดตั้งสถานีวิทย์ในท้องถิ่นขึ้นในที่ต่าง ๆ แต่ยังคงเป็นการถ่ายทอดรายการจากส่วนกลาง พร้อมทั้งเริ่มมีการทำรายการจากท้องถิ่นเข้ามาผสมบ้างเล็กน้อย เช่น “วิทย์ประจำถิ่น” (วปถ.) ของกรมการทหารสื่อสาร กองทัพบก และ “สถานีวิทย์ ปชส.” (เปลี่ยนเป็นสถานีวิทย์กระจายเสียงแห่งประเทศไทย หรือ สวท. ในเวลาต่อมา) ของกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีกำลังส่งคลื่นครอบคลุมเฉพาะภูมิภาค หรือเฉพาะพื้นที่บางจังหวัด แต่ทุกสถานียังมีหน่วยงานราชการเป็นเจ้าของและดำเนินงานโดยเจ้าหน้าที่รัฐ แม้จะพยายามให้บริการข่าวสารหรือจัดรายการเพื่อประชาชนในท้องถิ่นก็ตาม

^{๑๖} กาญจนา แก้วเทพ, คู่มือวิทย์ชุมชน (FNS.), อ่างล้างเชิงอรุณที่ ๑๓, น. ๒ - ๗.

แต่ก็ยังไม่ถือว่าเป็นวิทยุชุมชนตามหลักสากล เนื่องจากกระบวนการคัดเลือกเนื้อหาและความเป็นเจ้าของยังไม่ได้เกิดจากความคิดริเริ่มและการบริหารจัดการของประชาชนในชุมชนโดยตรง

ต่อมาได้มีการก่อตั้ง “วิทยุสาธารณะ” ซึ่งเป็นวิทยุของภาคธุรกิจที่มีเป้าหมายหลักในการดำเนินงานทางวิทยุเพื่อแสวงหาผลกำไรเป็นหลัก เช่น สถานีวิทยุขนาดเล็กในท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นหลังปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ส่วนใหญ่มีบริษัทธุรกิจด้านบันเทิงหรือโฆษณาเข้ามาดำเนินกิจการ ตั้งแต่การลงทุนปลูกสร้างอาคาร จัดหาเครื่องส่งอุปกรณ์ บำรุงรักษาอุปกรณ์ ขยายเวลา หาโฆษณา และจัดทำรายการ หรือซื้อเวลาจากสถานีของรัฐแล้วมาขายช่วงเวลาต่อในลักษณะของนายหน้าคนกลาง ตามระยะเวลาที่กำหนดเอาไว้

หลังจากนั้นได้มีการก่อตั้ง “วิทยุชุมชน” รูปแบบหนึ่ง คือ สถานีวิทยุ จส. ๑๐๐ และ สถานีวิทยุ สวพ. ๙๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ทั้ง ๒ สถานีนี้จะจัดรายการโดยมีประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนเป็นผู้รายงานสถานการณ์การจราจรให้ทราบ จึงเท่ากับว่าประชาชนได้ร่วมคิด ร่วมจัด ร่วมเป็นสมาชิกอย่างเป็นทางการ ถือว่าได้เข้าถึงสื่อและมีส่วนร่วมในการจัดรายการด้วย อย่างไรก็ตาม กลุ่มคนที่เข้าถึงสื่อนั้นก็เพียงคนกลุ่มหนึ่ง และในการคัดเลือกเนื้อหารายการและกลั่นกรองการออกอากาศยังเป็นอำนาจของผู้จัดรายการและพนักงานของบริษัทหรือเจ้าหน้าที่สถานี ส่วนเจ้าของสถานีนั้นยังเป็นกองทัพบกและกรมตำรวจ (ในขณะนั้น) ซึ่งมีใช้ชุมชนท้องถิ่น

๒. วิทยุชุมชนในประเทศไทย ระยะที่ ๒

วิทยุชุมชนในประเทศไทย ระยะที่ ๒ นี้ สามารถแบ่งได้เป็น ๒ ระยะ ได้แก่ “ระยะการทดลอง” และ “ระยะการปฏิบัติจริง”

ระยะการทดลอง ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้มีการทดลองจัดทำรายการวิทยุชุมชนที่มีรูปแบบใกล้เคียงกับหลักการที่กล่าวมาข้างต้นมากที่สุด ณ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยในระบบ FM จังหวัดจันทบุรี โดยหลักการวิทยุชุมชนที่นำมาใช้ คือ การเป็นสื่อแบบประชาธิปไตย (Democratic Media) และการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม (Participatory Communication) คือ การให้ประชาชนเข้าถึงสื่อได้ง่าย (Accessibility) ให้ประชาชนช่วยกันคิด วางแผน กำหนดเนื้อหา การผลิตรายการร่วมกัน (Participation) และให้ประชาชนเป็นเจ้าของหรือมีอำนาจการตัดสินใจในการบริหารรายการด้วยตนเอง (Self-management)

เป้าหมายของการทดลองจัดวิทยุชุมชนผ่านรายการชื่อว่า “รายการสร้างสรรค์จันทบุรี” นั้น เพื่อตอบคำถามหลัก ๔ ข้อ ดังนี้

- ๑) จะเป็นไปได้หรือไม่ที่จะมีวิทยุชุมชนในสังคมไทย
- ๒) จะต้องมีการบริหารจัดการวิทยุชุมชนในแบบใด
- ๓) จะต้องมีการผลิตเนื้อหารายการของวิทยุชุมชนอย่างไร
- ๔) ผู้ฟังจะสนใจรับฟังวิทยุชุมชนมากขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุผลเหตุจูงใจอันใด

ภายหลังจากทำการทดลองส่งกระจายเสียงเป็นระยะเวลาประมาณ ๒ เดือน ปรากฏผลดังนี้

- ๑) มีความเป็นไปได้ที่จะจัดให้มีวิทยุชุมชนในประเทศไทย

๒) การบริหารจัดการนั้นจะต้องดำเนินการในรูปแบบของคณะกรรมการที่มีตัวแทนของชุมชน เช่น ผู้นำชุมชนและอาสาสมัครชุมชนเป็นกรรมการ ใช้รูปแบบการทำงานร่วมกันด้วยการประชุมปรึกษาหารือและแบ่งความรับผิดชอบกัน

๓) การผลิตเนื้อหาให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนนั้น จะต้องมีการสำรวจความต้องการของประชาชนก่อน และต้องมีการติดตามประเมินผลหลังจากทำรายการแล้ว

๔) หากมีเนื้อหาที่ตอบสนองและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่น จำนวนผู้ฟังวิทยุชุมชนจะเพิ่มมากขึ้น

ระยะการปฏิบัติจริง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ประเทศไทยได้มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ที่มีลักษณะปฏิรูปทางการเมือง และส่งเสริมประชาธิปไตยแก่ประชาชนอย่างมากในส่วนที่เกี่ยวกับสื่อมวลชน โดยเฉพาะสื่อประเภทที่ใช้คลื่นความถี่แม่เหล็กไฟฟ้า เช่น วิทยุโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นความจำเป็นที่จะให้มีการจัดสรรคลื่นความถี่อย่างเป็นธรรมให้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและองค์กรเอกชน ไปจนถึงประชาชนในตำบลหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลออกไปในทุกที่ของประเทศไทย ซึ่งมีความคาดหวังว่าคลื่นความถี่เหล่านี้จะไม่เพียงถูกใช้เพื่อส่งข่าวสารจากรัฐไปสู่ประชาชนทางเดียวเช่นที่เคยเป็นมา แต่จะถูกนำมาใช้เพื่อให้ประชาชนส่งข่าวสารกลับมายังรัฐและให้ประชาชนได้ส่งข่าวสารถึงกันเองในแนวระนาบ เพื่อให้ข่าวสารที่มีความหลากหลายนี้มีบทบาทในการช่วยสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน

บทบาทและประโยชน์ของวิทยุชุมชน^{๓๓}

๑. บทบาทของวิทยุชุมชน

สามารถแบ่งออกเป็น ๒ ทิศทาง ดังนี้

๑.๑ บทบาทของวิทยุชุมชนตามทิศทางการไหลของข่าวสาร สามารถแบ่งได้เป็น ๒ ทิศทาง คือ

๑.๑.๑ บทบาทแนวตั้ง

๑) การไหลของข่าวสารจากบนลงล่าง (Top-down Flow) มักเป็นบทบาทเดิมของวิทยุสาธารณะ วิทยุส่วนกลาง และวิทยุแห่งชาติ ที่ยังดำเนินการอยู่ คือ

- บทบาทเป็นเครื่องมือถ่ายทอดข่าวสารของหน่วยงานราชการจากส่วนกลางหรือหน่วยงานท้องถิ่นสู่ประชาชน

- บทบาทในการแจ้งข้อมูลข่าวสารทั่วไป เช่น ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการเมือง ข่าวสังคม

- บทบาทในการให้การศึกษาหรือให้ความรู้จากหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษา

- บทบาทในการเป็นเครื่องมือทางการเมืองระดับชาติ เช่น การให้ความรู้เรื่องการเลือกตั้ง

- บทบาทในการธำรงรักษาวัฒนธรรมหลักของสังคม เช่น ความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๒) การไหลของข่าวสารจากล่างขึ้นบน (Bottom-up Flow) เป็นทิศทางการไหลที่ตรงกันข้ามกับบทบาทเดิมที่วิทยุชุมชนเคยดำเนินการ เช่น

- บทบาทในการเป็นช่องทางการร้องเรียนและสอบถามข้อมูล เช่น รายการ “ร้องทุกข์ชาวบ้าน” ของสถานีโทรทัศน์ หรือสถานีวิทยุ

- บทบาทในการเป็นช่องทางติดตามตรวจสอบปัญหาของประชาชน

^{๓๓}เฟื่องอ้าง, น. ๑๗ - ๒๐.

๑.๑.๒ บทบาทแนวนอน

เป็นช่องทางให้มีการติดต่อสื่อสารในแนวนอนระหว่างชาวบ้านกับชาวบ้านด้วยกัน ทั้งนี้ การแสดงบทบาทในเชิงแนวนอนมีกระทำได้หลายรูปแบบ เช่น

- การเป็นสื่อกลางระหว่างประชาชนกับประชาชนกันเอง เช่น เป็นจุดนัดพบระหว่างชาวบ้านที่เป็นวิทยากรกับเป็นผู้ฟังที่สนใจ

- บทบาทในการเป็นเวทีแสดงความคิดเห็น ทั้งความคิดเห็นต่อเรื่องราวทั่วไป และความคิดเห็นต่อปัญหาของชุมชน รวมทั้งเป็นพื้นที่รวบรวมข้อเสนอแนะต่อการแก้ปัญหาอันเป็นไปตามหลักการที่ว่า “ช่วยกันคิด ดีกว่าคิดคนเดียว”

- เป็นจุดประสานความช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างชุมชน รวมถึงการช่วยเหลือเอื้ออาทรระหว่างชุมชนเมื่อเกิดเหตุกับชุมชนใกล้เคียง ซึ่งในปัจจุบันนี้วิทย์ชุมชนสามารถแสดงบทบาทเป็นผู้ประสานความช่วยเหลือให้ถึงกันได้

๑.๒ การแสดงบทบาทในการพัฒนาชุมชน

วิทย์ชุมชนสามารถมีส่วนร่วมกับการพัฒนาชุมชนในมิติต่าง ๆ ดังนี้

- ๑) บทบาทในการเสริมพลังทางเศรษฐกิจ เช่น การเผยแพร่สินค้าของชุมชน การแนะนำอาชีพ

- ๒) บทบาทในการติดตาม จับตา และวิพากษ์วิจารณ์การเมืองระดับท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบแนวทาง นโยบาย และการปฏิบัติงานของการเมืองในชุมชน

- ๓) บทบาทในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การแสดงลิเก ประเพณีแข่งเรือ

- ๔) บทบาทในการขัดเกลาทางสังคม เช่น การส่งเสริมค่านิยมเรื่องความขยันขันแข็ง รักถิ่นกำเนิด รักษาสิ่งแวดล้อม

- ๕) บทบาทในการระดมความร่วมมือ (Mobilization) ในช่วงเวลาที่ต้องการความร่วมมือร่วมแรงร่วมใจทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การรณรงค์ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า โรคเอดส์

- ๖) บทบาทในการเตือนภัย วิทย์ชุมชนสามารถทำหน้าที่ป้องกันชุมชนให้รู้ตัวล่วงหน้าจากภัยอันตรายต่าง ๆ การที่วิทย์ชุมชนจะแสดงบทบาทนี้ได้ ต้องหมายความว่า แม้ว่าเนื้อหาของวิทย์ชุมชนจะเป็นเรื่องราวในชุมชน แต่ผู้รับผิดชอบวิทย์ชุมชนก็ต้องเปิดรับข่าวสารจากโลกภายนอกเพื่อจะได้เป็น “แถวหน้าของการรับรู้ข่าวสาร” และนำมาบอกต่อให้แก่ชุมชน เช่น ภัยจากน้ำท่วม ไฟป่า โรคระบาด

- ๗) บทบาทในการประสานความสามัคคี (Integration) หรือเป็นสื่อกลางในการจัดการกับความขัดแย้ง เนื่องจากในทุกชุมชนย่อมมีอาจหลีกเลี่ยงความขัดแย้งทั้งที่มาจากภายในชุมชนเอง หรือความขัดแย้งที่เกิดมาจากภายนอก ในท่ามกลางความขัดแย้งดังกล่าว วิทย์ชุมชนอาจจะเป็น “พื้นที่เจรจา” ให้ทุกฝ่ายได้เข้ามาเจรจาทกลงต่อรองกัน

- ๘) บทบาทในการสร้างบุคลิกภาพแบบใหม่ให้แก่คนในชุมชน เมื่อวิทย์ชุมชนได้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ได้เข้ามาพบปะในพื้นที่สาธารณะ เท่ากับว่าวิทย์ชุมชนได้เป็นเวทีสำหรับฝึกซ้อมให้ประชาชนรู้จักแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ

บทบาทที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จะสามารถใช้เป็นกรอบเพื่อประเมินความก้าวหน้าของวิเทศชุมชน กล่าวคือ สัดส่วนของการแสดงบทบาทเพื่อเชื่อมต่อการสื่อสารในแนวนอนควรจะมากขึ้น ในขณะที่สัดส่วนของการสื่อสารจากบนลงล่างควรจะลดลง จึงจะหมายความว่า วิเทศชุมชนได้ทำหน้าที่เข้าใกล้ลักษณะของวิเทศชุมชนที่แท้จริง

๒. ประโยชน์ของวิเทศชุมชน

- ๑) วิเทศชุมชนให้โอกาสประชาชนได้มีสิทธิแสดงความคิดเห็นผ่านที่สาธารณะโดยได้พูดในสิ่งที่ต้องการจะพูด
- ๒) ช่วยให้ประชาชนได้รับทราบข่าวที่ต้องการทราบ
- ๓) ช่วยให้ประชาชนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนกับรัฐบาล (จากแต่เดิมที่รับฟังรัฐบาลอยู่ฝ่ายเดียว) โดยเฉพาะเรื่องการแลกเปลี่ยนการแก้ปัญหาชุมชน เพราะชาวบ้านจะรู้เรื่องของชุมชนดีกว่ารัฐบาล
- ๔) ชาวบ้านสามารถใช้วิเทศชุมชนติดตามและตรวจสอบการทำงานสาธารณะได้
- ๕) ชาวบ้านสามารถใช้วิเทศชุมชนเป็นช่องทางในการยกระดับคุณภาพชีวิตได้ในทุก ๆ ด้าน เช่น การทำมาหากิน สุขภาพอนามัย วัฒนธรรม ศิลธรรม การปกครอง สิ่งแวดล้อม
- ๖) เนื่องจากวิเทศชุมชนได้นำเอาเรื่องราวที่เป็นความภาคภูมิใจ เป็นภูมิปัญญาของชาวบ้านไปเล่าสู่กันฟัง ทำให้ชุมชนเห็นคุณค่าของตัวเอง และมีความมั่นใจในตนเอง
- ๗) วิเทศชุมชนเป็นช่องทางให้ชาวบ้านได้แสดงความต้องการให้โลกภายนอกได้รับรู้

การบริหารจัดการงบประมาณ^{๑๔}

๑. ความสำคัญของงบประมาณ

การจัดทำสื่อกระจายเสียงซึ่งมีลักษณะเป็นสื่อมวลชนนั้น จะมีลักษณะแบบเหรียญ ๒ ด้าน อยู่เสมอ คือ ด้านที่เพื่อสาธารณะประโยชน์และด้านที่เป็นเชิงธุรกิจ ทั้งนี้ การจัดทำรายการวิทยุ นั้นต้องมีค่าใช้จ่ายในทุกขั้นตอน เช่น การว่าจ้างเจ้าหน้าที่ การติดต่อประสานงาน ค่าอุปกรณ์เครื่องมือ และการซ่อมแซม ค่าสถานที่ ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ดังนั้น งบประมาณจึงมีความจำเป็นสำหรับการดำเนินการของวิเทศชุมชน

๒. หลักการของการบริหารจัดการงบประมาณของวิเทศชุมชน

๑) แม้วิเทศชุมชนจะมีลักษณะ ๒ ด้าน โดยในด้านหนึ่งวิเทศชุมชนจะต้องสามารถบริหารจัดการเรื่องงบประมาณให้สำเร็จคล่องตัว และในอีกด้านหนึ่งเป้าหมายหลักของการทำวิเทศชุมชนก็ต้องชัดเจนว่าต้องไม่ใช่การแสวงหากำไรที่เป็นตัวเงิน (แม้จะทำธุรกิจก็ตาม) ดังนั้น การบริหารจัดการเรื่องงบประมาณจึงเป็นการกระทำเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้โดยไม่หวังกำไรเป็นตัวเงิน

๒) ต้องกระจายแหล่งรายได้ให้มาจากหลายแห่ง เพื่อป้องกันการพึ่งพาแหล่งรายได้เพียงอันใดอันหนึ่งและรักษาความเป็นอิสระของวิเทศชุมชนในทางเศรษฐกิจ เช่น สถานีวิทยุชุมชน KANU ในรัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา มีการกระจายแหล่งรายได้จากหลาย ๆ แหล่ง ได้แก่ เงินอุดหนุนของรัฐ ประมาณร้อยละ ๑๗ ค่าธรรมเนียมสมาชิกรายปี ประมาณร้อยละ ๖๕ ค่าโฆษณาประมาณร้อยละ ๑๐ การระดมทุน ประมาณร้อยละ ๘

^{๑๔} เพิ่งอ้าง, น. ๓ - ๑๐.

๓) การรับเงินทุนสนับสนุนหรืองบประมาณจากแหล่งใด ๆ จะต้องเป็นการรับอย่างไม่มีเงื่อนไขแลกเปลี่ยนที่จะทำให้เบี่ยงเบนไปจากหลักการของวิद्यุชุมชน และจำเป็นต้องมีการวางหลักเกณฑ์เพื่อควบคุมการปฏิบัติดังกล่าวเอาไว้อย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น หลักเกณฑ์เรื่องการรับเงินโฆษณาสินค้าจากบริษัทห้างร้านสามารถทำได้แต่ให้มีโฆษณาสั้น ๆ เพียงกล่าวคำขอบคุณและระบุชื่อสินค้านั้นเพียง ๑ ประโยคเท่านั้น

๔) ต้องมีการบริหารจัดการงบประมาณที่มีระบบหรือระเบียบชัดเจน โดยมีการจัดทำระบบบัญชีรับจ่าย มีระเบียบการเบิกจ่าย เป็นระบบงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ มีการบันทึกเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและตรวจสอบได้

๓. ข้อเสนอแนะเรื่องการแสวงหางบประมาณ

วิद्यุชุมชนส่วนใหญ่ประสบปัญหาหางบประมาณที่ไม่เพียงพอ ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงวิद्यุประเภทบริการชุมชนล้วนมีต้นทุนในการดำเนินการเช่นเดียวกับผู้ประกอบกิจการประเภทสาธารณะและประเภทธุรกิจ โดยมีค่าใช้จ่ายหลายอย่าง เช่น ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า เงินเดือนเจ้าหน้าที่พนักงาน ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์ ค่าตรวจเครื่องส่ง ค่าตรวจการแพร่กระจายเสียง จึงควรมีรายได้อื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เพียงพอต่อการบริหารจัดการสถานีโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร และสามารถหารายได้อื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อให้การดำเนินกิจการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีคุณภาพ โดยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการแสวงหางบประมาณสำหรับวิद्यุชุมชน ดังนี้

๑) งบประมาณควรมาจากหน่วยงานรัฐส่วนกลางในหลายรูปแบบ เช่น การยกเว้นค่าเช่าสถานีให้แก่รายการวิद्यุชุมชน เนื่องจากรัฐได้แบ่งให้มีการจัดสรรคลื่นแก่ภาคเอกชนนำไปหารายได้และจ่ายเงินในรูปของสัมปทานหรือรูปแบบอื่น ๆ คืนให้แก่รัฐ ดังนั้น รัฐจึงควรแบ่งรายได้ส่วนนี้มาอุดหนุนวิद्यุชุมชน โดยอาจจัดตั้งเป็นกองทุนสวัสดิการวิद्यุชุมชน

๒) งบประมาณควรมาจากหน่วยงานท้องถิ่น ปัจจุบันมีการกระจายนโยบายการคลังและการจัดเก็บเงินรายได้ไปให้หน่วยงานในท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ดังนั้น ควรให้หน่วยงานเหล่านี้สนับสนุนงบประมาณแก่วิद्यุชุมชน

๓) งบประมาณควรมาจากการโฆษณาของภาคธุรกิจเอกชน แต่ต้องมีการกำหนดมาตรการและหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน

๔) งบประมาณควรมาจากแหล่งเงินทุนขององค์กรความช่วยเหลือที่ไม่หวังผลกำไร เช่น วิद्यุชุมชนจังหวัดปัตตานี ซึ่งเคยได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนทางสังคม (SIF)

๕) วิद्यุชุมชนควรหาวิธีการหารายได้ด้วยตนเอง เช่น วิद्यุชุมชนจังหวัดปัตตานีนำเสนอวิธีการหารายได้เข้ากลุ่ม โดยการจัดทำเสื้อกลุ่มและจัดขาย การขายสินค้าในงานเทศกาล การทำปากกาและของที่ระลึกในนามของกลุ่มออกขาย

ทั้งนี้ วิธีการแสวงหารายได้ที่นำเสนอมานี้จะเกี่ยวโยงสัมพันธ์กับ “การมีส่วนร่วมของประชาชน” กล่าวคือ หากสามารถดำเนินการเรื่องการระดมการมีส่วนร่วมของประชาชนได้สำเร็จมากเท่าใด ก็จะช่วยแก้ปัญหาเรื่องงบประมาณได้มากเท่านั้น

วิทยุชุมชนในต่างประเทศ^{๓๙}

สถานีวิทยุชุมชนหลายแห่งในแต่ละประเทศต่างก็เริ่มต้นจากการเป็นสถานีวิทยุที่ผิดกฎหมาย (Legal Radio Station) ทั้งในสหรัฐอเมริกา อินโดนีเซีย อิตาลี เยอรมนี แคนาดา และอินเดีย สถานีวิทยุที่นับเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างระบบความคิดในการดำเนินงานสถานีวิทยุชุมชน คือ WPFA ที่มีสถานีวิทยุแปซิฟิกา (Pacifica Radio)

เบิร์กลีย์ (Berkeley) ประเทศสหรัฐอเมริกา

วิทยุแปซิฟิกา (Pacifica Radio) ในชุมชนเล็ก ๆ ของเมืองเบิร์กลีย์ สหรัฐอเมริกา มีความพยายามที่จะสร้างการสื่อสารในระบบประชาธิปไตย รวมทั้งบุกเบิกวิธีการสร้างวิทยุในรูปแบบใหม่ที่ท้าทายกระบวนการสื่อสารในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยหลังจากสงครามโลกครั้งที่สองจนกระทั่งปัจจุบันก็ยังคงดำเนินงานตามหลักการเช่นเดิม คือ นำเสนอรูปแบบรายการข่าว ข้อมูล และรายการทางด้านวัฒนธรรม (News, Information and Cultural Programing) โดยปราศจากการครอบงำทางด้านการค้า หรือการเป็นสถานีแสดงสินค้าของประเทศสหรัฐอเมริกา นับเป็นปรากฏการณ์ทางนวัตกรรมที่สำคัญในการทำรายการวิทยุอันเกิดจากการสนับสนุนรายการโดยกลุ่มคนฟัง ดังนั้น รายการจึงเป็นรายการข่าวเชิงสืบสวนสอบสวน รายการสารคดีที่ออกอากาศมากขึ้น และไม่เปิดเพลงเพื่อส่งเสริมให้แก้ค่ายเพลงเช่นที่ผ่านมา

นอกจากนี้ วิทยุแปซิฟิกายังเป็นสถานีที่ทำหน้าที่ดำเนินกิจกรรมความเชื่อทางศาสนาและไม่แบ่งแยกผิวสี และเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลที่ช่วยลดความขัดแย้งระหว่างชนกลุ่มต่าง ๆ โดยบุคลากรที่ได้รับการฝึกทักษะมาอย่างดีในการผลิตสื่อ ในฐานะอาสาสมัครเข้ามาทำงานอย่างเข้มแข็งด้วยความตั้งใจทำหน้าที่ให้ความรู้กับผู้ฟัง เปิดประเด็นท้าทายความคิด ความเชื่อของกลุ่มคนฟังเพื่อสนับสนุนการแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ต่อสังคม

จาการ์ต้า (Jakarta) ประเทศอินโดนีเซีย

เมืองทางตะวันออกของจาการ์ต้า ประเทศอินโดนีเซีย มีสถานีวิทยุ RSPM (Radio Suara Persaudaraan Matraman) ก่อตั้งขึ้นโดย M.Sattri ช่างเทคนิคในเมืองเล็ก ๆ ด้วยการเก็บเงินจากผู้ฟังคนละ ๑,๐๐๐ รูปี และยังเชิญชวนให้ทุกคนเข้ามาเป็นอาสาสมัครนักจัดรายการวิทยุ เนื้อหาที่นำเสนอในรายการเน้นด้านการวิเคราะห์เกี่ยวกับชุมชนและการแก้ไขข้อขัดแย้งในท้องถิ่นการเจรจาเรื่องราวต่าง ๆ ในชุมชน สร้างชุมชนที่มีความสงบและมีสันติสุขจากการขัดแย้งกันมาโดยตลอด ๓๐ ปี ภายใต้สโลแกนว่า “Peace Music Station” หรือ “สถานีเพลงเพื่อสันติ” ด้วยจุดยืนที่ดีของสถานีวิทยุในหมู่เกาะเล็ก ๆ ของอินโดนีเซีย ทั้งนี้ เมื่อสิ้นยุคสมัยการปกครองของประธานาธิบดีซูฮาร์โต นโยบายด้านการสื่อสารของประเทศอินโดนีเซียก็ได้รับการปลดปล่อยและมีคุณค่ามากขึ้น แม้จะมีสื่อทางด้านพาณิชย์มากขึ้น แต่ก็มีจำนวนของนักสื่อสารกระจายเสียงที่ทำงานเพื่อชุมชนด้วยหัวใจเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน

^{๓๙} พินิตตา สุขโกศล, อัตลักษณ์ของวิทยุชุมชนและโทรทัศน์ชุมชน, สืบค้นเมื่อวันที่ ๕ พ.ค. ๒๕๖๙ จาก <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=KABO5>, น. ๑๑๐.

ฮัมบูร์ก (Hamburg) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองก็เริ่มสร้างกระแสเสรีภาพภายใต้การปกครองมากขึ้นด้วยการไม่ยินยอมให้อำนาจรัฐอยู่เหนืออำนาจของประชาชน และวิหุชุมชนในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีเน้นการจัดน้ำหนักตาม Run Weight^{๒๐} เชื้อในเครื่องระบบ Mono Poly และดำเนินการเพื่อการหารายได้ เช่นเดียวกับสถานีวิทยุที่เรียกร้องความเท่าเทียมกันทางเพศ กลุ่มเรียกร้องสิทธิสตรี (Feminist Groups) ทางตะวันตกของยุโรปนำเสนอการต่อต้านการห้ามทำแท้งและสิทธิต่าง ๆ ของผู้หญิงที่สื่อกระจายเสียงไม่เคยกล่าวถึง และสถานีวิทยุในกรุงโรมประเทศอิตาลี ถือเป็นตัวอย่างหนึ่งในการสื่อสารเพื่อชุมชนทางด้านสิทธิสตรีระหว่าง ค.ศ. ๑๙๗๐ เป็นต้นมา

ในขณะที่วิทยุในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เช่น สถานีวิทยุเซนต์พอลล่า (St. Paula Radio) ที่จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๙๑ เป็นสถานีวิทยุที่เริ่มต้นจากกลุ่มผู้หญิง ๒๐ คน จนกลายเป็นกลุ่มสมาชิกเสรีภาพในเมืองฮัมบูร์ก โดยมีสมาชิกในกลุ่ม ได้แก่ Radio Loretta, Forum Radio, Stadtteril Radio, Uniradio/Academic Hardcore และ St. Paula จนกลายเป็นพื้นที่สาธารณะของกลุ่มสตรีมีการผลิตเนื้อหารายการกว่า ๖๐๐ รายการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้หญิง เช่น วัฒนธรรมของกลุ่มเลสเบี้ยน การเมืองท้องถิ่น กีฬา และเพลง โดยมีการเชิญคนในชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการออกอากาศ เรียนรู้ทางด้านเทคนิคต่าง ๆ หรือเข้ามาทำงานด้านธุรการ รวมทั้งประสานงานในชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ จนท้ายที่สุดสถานีวิทยุแห่งนี้ก็ได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากกลุ่มคนฟัง

โบลิเวีย (Bolivia) กลุ่มประเทศละตินอเมริกา

สถานีวิทยุในกลุ่มละตินอเมริกาเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้างรูปแบบทางวัฒนธรรมในระดับรากหญ้าแม้จะถูกกรรณทางวัฒนธรรมก็ตาม แต่ได้ให้อิทธิพลที่ดีต่อการอยู่ร่วมกันของ WACC หรือ World Association of Christian Communicators ซึ่งเป็นกลุ่มคริสเตียนที่จัดตั้งสถานีวิทยุขึ้นมา เช่น วิทยุเอสเปอแรนซา ในเมืองโคแชมบามบา หรือวิทยุเพื่อความหวัง ออกอากาศในชุมชนของกลุ่มควิชู (Quechua People) เหมือนกับวิทยุของคนที่ตั้งรกรากอยู่เดิม วิทยุเอสเปอแรนซาเน้นเรื่องการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม การเป็นสื่อกลางทางสังคม เทคโนโลยี และส่งเสริมวัฒนธรรม รวมทั้งยังเป็นสื่อที่ให้การสนับสนุนความรู้ของคนในชุมชน โดยเฉพาะการให้ความรู้กับกลุ่มผู้หญิงในชุมชน

ประเทศออสเตรเลีย (Australia)

จากวิทยุชุมชนเผ่ากลายเป็นจุดยืนทางการเมืองเผยแพร่วัฒนธรรมของคนที่ตั้งรกรากดั้งเดิม จัดเป็นการสร้างจุดยืนท่ามกลางสังคมอุตสาหกรรมในประเทศออสเตรเลีย โดยวิทยุชุมชนเผ่าอะบอริจิน (Aboriginal Radio) ได้เผยแพร่สัญญาณผ่านดาวเทียม เพื่อบอกเล่าเรื่องราวความเป็นมาของชนเผ่าอะบอริจินในประเทศ รัฐบาลออสเตรเลียเป็นผู้สนับสนุนทั้งในด้านเทคนิคและงบประมาณจากปัจจัยที่ได้รับการสนับสนุนที่ดี ทำให้มีกลุ่มคนฟังนับล้านคนทั่วประเทศ ทั้งในชนบทและ

^{๒๐} Run Weight บริบทของการจัดรายการ (Program Weighting) ของวิทยุชุมชนเยอรมนี มักหมายถึงสัดส่วนหรือความถี่ของการออกอากาศรายการแต่ละประเภทเพื่อให้สถานีสามารถควบคุมความสมดุลของเนื้อหา กำหนดความถี่ว่ารายการใดควรออกอากาศมาก - น้อย เพียงใด นอกจากนี้ ยังรวมถึงการวางผังรายการให้ตรงตามข้อกำหนดด้านสาธารณสุข (Public Value) และความต้องการของผู้ฟังอีกด้วย

ในเมือง นับเป็นตัวอย่างของโลกาภิวัตน์ผสมผสานท้องถิ่น หรือความเป็นสากลเข้ากันได้ดีกับท้องถิ่น และสามารถรวมความเป็นอดีตให้เข้ากับความเป็นปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ทุกวันนี้วิทยุชนเผ่าอะบอริจิน มีอิทธิพลต่อการขยายวัฒนธรรมและลักษณะทางสังคมของประเทศออสเตรเลียอย่างกว้างขวาง

วิทยุชนเผ่าในแคนาดาเหนือ (Indigenous/First Nation Radio)

วิทยุชนเผ่าในประเทศแคนาดา เป็นความพยายามที่จะทำให้การสื่อสารผ่านวิทยุกระจายเสียง เกิดในชุมชนของชาวแคนาดาทางตอนเหนือ และนำเอาสถานีวิทยุเคลื่อนที่ (Mobile Radio Station) หรือ Radio Kenomadiwin ไปสอนคนในพื้นที่เพื่อให้เรียนรู้วิธีการและเทคนิคในการจัดรายการวิทยุ ซึ่งนับเป็นความพยายามในการพัฒนาพื้นที่ด้วยการใช้สื่อวิทยุกระจายเสียงจนกลายเป็น การรวมตัวกันระหว่างวิทยุแห่งชาติกับวิทยุสาธารณะระดับภูมิภาค ไม่เพียงเท่านั้นสถานีวิทยุการศึกษา ยังเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างวิทยุเพื่อสร้างความเข้มแข็งในระดับชุมชนยึดหลักการ “Free the Airwaves” อันเป็นการวางรากฐานของสื่อในระบบประชาธิปไตย

เคปทาวน์ (Cape Town) ประเทศแอฟริกาใต้

อย่างที่กล่าวในข้างต้นว่าวิทยุชุมชนโดยส่วนใหญ่จะเริ่มต้นจากการเป็นวิทยุที่ผิดกฎหมาย ในแต่ละประเทศ วิทยุบุช หรือ Bush Radio ตั้งอยู่ที่เคปทาวน์ ประเทศแอฟริกาใต้ ก็เช่นเดียวกัน Bush Radio ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ค.ศ. ๑๙๓๓ บางครั้งพวกเขาก็เรียกสถานีวิทยุแห่งนี้ ว่า “วิทยุต้นแบบ” เพราะเป็นวิทยุที่คนซึ่งทำงานในสถานีถูกจับและถูกยึดอุปกรณ์การกระจายเสียง แต่มีความพยายามต่อสู้และเรียกร้องเพื่อให้ได้มาซึ่งเสรีภาพในการสื่อสาร ต่อมาได้รับการรับรองสถานะทางกฎหมาย เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๙๕ สถานีวิทยุนี้มีการนำเสนอ หลากหลายรูปแบบ มีการฝึกคนรุ่นใหม่ ๆ ให้เป็นผู้สื่อข่าววิทยุและนักจัดรายการเพลงที่มีคุณภาพ เนื้อหารายการเป็นการนำเสนอเรื่องราวของความขัดแย้งระหว่างคนที่ทำหน้าที่ในการคุ้มครอง คนในชุมชนกับพวกค้ายาเสพติด มีการรายงานความคืบหน้าและแจกถุงยางอนามัย มีการต่อต้าน การกระทำทารุณทางเพศในเด็กและเยาวชน และการควบคุมการค้าอาวุธเถื่อน โดยเรียกวิทยุนี้ว่า วิทยุคลื่นต่ำ (Low Power FM : LPFM)

จากวิทยุโจรสลัด กลายเป็นต้นแบบวิทยุที่แตกต่าง

ในประเทศฝรั่งเศส ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๘๐ เป็นต้นมา ได้เกิดสถานีวิทยุที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริมเสรีภาพในการแสดงออกตามระบอบประชาธิปไตยในประเทศฝรั่งเศส สถานีวิทยุเหล่านี้ ยังทำหน้าที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์เชิงวัฒนธรรม (Electronic Cultural Media) และสื่อของรัฐ ชาวยุโรป (European State) เจมส์ มิลเลอร์ (James Miller) นักวิชาการฝรั่งเศสได้ทำการ วิเคราะห์จุดเด่นของวิทยุในสมัยการปกครองแบบสังคมนิยมในฝรั่งเศส ช่วงปี ค.ศ. ๑๙๘๑ ว่ามีลักษณะเป็นวิทยุท้องถิ่นที่เรียกว่า Radio Locales ถือเป็นวิทยุที่ไม่ได้รับการรับรอง ทางกฎหมายหรือบางครั้งถูกเรียกว่าเป็น “วิทยุโจรสลัด” (Pirate Broadcasters) จัดโดยกลุ่มเยาวชน ที่มีวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่มของตนเอง มีวิธีการจัดรายการและการนำเสนอเนื้อหาที่แตกต่างจากสถานี วิทยุในประเทศทั่วไป ในที่สุดรัฐบาลมิตเทรแรนด์ (Mitterrand Government) ได้ให้คำบำรุงขวัญ และกำลังใจกับคนงานโดยกำหนดช่วงเวลาในการบริโภคและเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนด ค่าใช้จ่ายเพื่อให้กลายเป็นสถานีวิทยุเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนระดับรากหญ้า

โดยเน้นการจัดรายการสด และกลายเป็นวิทยุเสรีภาพ (Radio Libres) อย่างเต็มตัว ปัจจุบันได้กลายเป็นสถานีวิทยุที่สามารถหารายได้ในลักษณะของวิทยุธุรกิจ แต่ตอบสนองต่อชุมชนตามรูปแบบอเมริกาเหนือ

BBC กับการรับรองอย่างถูกต้องทางกฎหมายในประเทศอังกฤษ

ในขณะที่ประเทศอังกฤษมีการออกบทบัญญัติทางด้านการสื่อสารเพื่อชุมชนจากความสำเร็จของการสร้างสถานีวิทยุโทรทัศน์ BBC ด้วยความพยายามในการผลักดันของสมาคมสื่อเพื่อชุมชน หรือ Community Media Association (CMA) ทำให้เกิดนโยบายขานรับและในการสนับสนุนให้เกิดการสื่อสารในระดับชุมชน โดยมีการออกสมุดปกขาว (Community White Paper (UK 2000)) เพื่อกระตุ้นให้นักเคลื่อนไหวได้ช่วยกันพัฒนาและกำหนดกรอบการทำงานของสื่อกระจายเสียงในระดับชุมชน เช่น วิทยุ MeFM ซึ่งประกาศว่าตนเป็นวิทยุของกลุ่มเอเบอร์ดีน ที่เป็นวิทยุแห่งแรกและหนึ่งเดียว (First and Only) ของคนสองเชื้อชาติรวมกัน คือ เชื้อชาติแอฟริกันและแคริบเบียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดความตึงเครียดความขัดแย้งทางชาติพันธุ์คล้ายกับวิทยุฟิซา (Radio Fiza) ของกลุ่มเอเชียใต้ในเมืองนอตติงแฮม (Nottingham) ดำเนินการโดย ๒ กลุ่มมูลนิธิ คือ กลุ่ม Asian Women's Project Ltd. และกลุ่ม Karimla Institute โดยการทำรายการสารคดีท้องถิ่น และข่าวในชุมชน รายงานกระแสเงิน การโทรศัพท์เข้าไปแสดงความคิดเห็นในรายการวิทยุ รวมทั้งการพูดถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม สลับกับการเปิดเพลง อ่านบทกวี และการสนทนาออกอากาศด้วยภาษาอูรดู (Urdu) ฮินดี (Hindi) เมอร์पुरิ (Mirpuri) กุลาราทิ (Gularati) และภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก

- : สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๘๘๒๖ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๙
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. กราบเรียน ประธานวุฒิสภา
- : ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ
กระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- : รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๘๘๒๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๙
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา
- : ร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรร
คลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- : รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายเอกราช อุดมอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=OP42Y>

(โปรดแตะที่ URL)

“การตราพระราชบัญญัติของรัฐสภา”

“มาตรา ๘๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ จะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ ที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้”

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๘๑)

ออกแบบโดย : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๐ ๒๕๓๑ ๙๔๑๙, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๑ - ๒, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๕

